

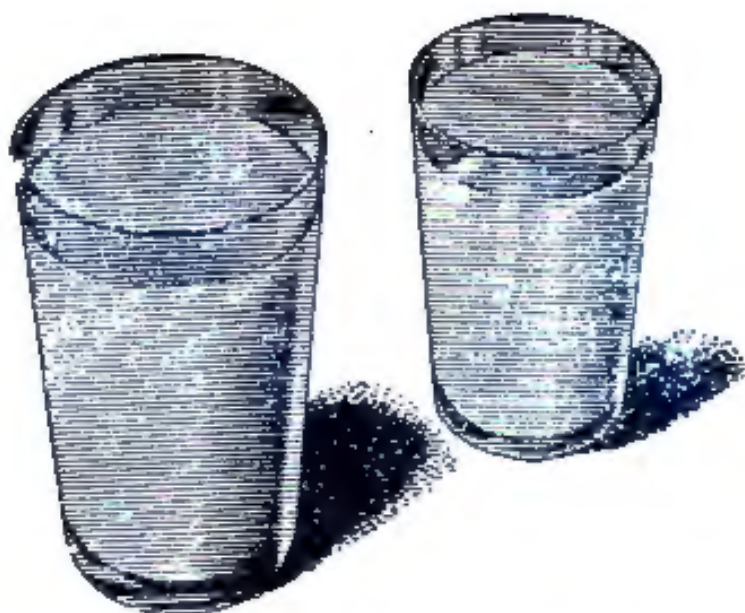
சுலகி

.KI ஏப்ரல் 8, 1951

4

அணு

பால், அநேகமாக ஒரு பூரண உணவு

பற்றெத்த உணவைக்காட்டிலும் பாலில் உணவு அத்துக்கள் மிகவும் ஜாஸ்தியாக இருக்கின்றன. இக்காரணத்தால், சிதைக்கும்போழுது ஒன்று அல்லது இரண்டு சினை பால் சாப்பிடுவது வயது வந்தவர்களுக்கு மிகவும் பயன்தரும். ஆனும் குழந்தைகளுக்கும், தேவ வேலியற்றவர்களுக்கும், நோய்க்குக்கும் இது மிகவும் மூக்கியமானது. சாதாரணமாக, ஆதார நிலையில் உணவு, கீழ்க்கண்ட வகைகளில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட உணவு பொருள்கள் அடங்கிய "சமீகி" உணவுதான் (1) மீட்டென்கள்: பால், பழம், பச்சாக்காய்கறிகள், வேகவைத்த காய்கறிகள். ஏன். (2) தாதுப் பொருள்கள்: பால், மூட்டை, மாவேடு, மீன், பச்சாக்காய், இது பச்சா இலக்கீரிகள், கோட்டைகள். (3) மாந்தாதுக்கள்: பால், மூட்டை, இறைச்சி, பருப்புவகைகள், மீன், கோட்டைகள். (4) மாவுசாதுக்கள்: கெயிலித்தானியங்கள், அரிசி, உருகிக்கீழ்த்து, காவழப்பழம். இத்தாவது வகையான கொழுப்பிற்கு சிறந்த கொழுப்புகளில் ஒன்றாகிய டால்டா கத்தமானது, ஊட்டமளிக்கக்கூடியது, கெயிலித்த கெயிலித்துக்கும் உகத்தது. சீமைகத்த வகைகளில் கத்தமானதும், மூத்தாகவும் உங்களுக்கு கைடக்கின்றது.

மரக்கழி உணவு அதிக ஊட்டமளிக்கிறதா ?

இவை ஆரோக்கியங்களுக்கு திறந்த—அல்லது கெட்டு போனதோராலும்—
வழுதுகளை !

தால்டா அட்வைஸரி ஸர்வீஸ்

தலைமையகம்: தெ. 353, மலையம் 1

அதிசயமான கற்பனை!

அசாதாரண நிகழ்ச்சிகள்!

ஏனிடம் புரொடக்ஷன்ஸ்

ஷர் இரவு

விரைவில் வருகிறது

AVM
புரொடக்ஷன்ஸ்

கதை, வசனம் :- C.N.அண்ணாத்துரை, M.A.,

1960

ஜம்மியின் “விவரக் கயூர்”

குழந்தைகளின் ஈரம், குலைக்கட்டி விவாதிகளுக்கு

000

எங்கள் டாக்டர் சித்தப்பன் இடங்களுக்கு விஜயம் செய்யுமா. குறிப்பிட்ட தேதியில் அந்த இடங்களில் கேள்வி எழுப்பி ஆலோசனை பெறலாம்.

ஆலோசனை நேரம்:

காலை 9 முதல் 11 மணி வரை; மாலை 3 முதல் 5 மணி வரை
(30 இடங்களில் வந்தால் 45 நிமிஷங்களுக்கு ஒரு அட்டவணை வர்த்தகம்)

இடம்	தேதி	விவாதம்
சென்னை	10 - 4 - 51	மேலாதி. த. சேனம் மேலாதி. சிவசுந்தரம் & பாரதி சிவசுந்தரம்
சென்னை	11 - 4 - 51	மேலாதி. கு. சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம், சிவசுந்தரம் (காலை 9 முதல் 11 மணி)
திருப்பூர்	12 - 4 - 51	மேலாதி. கு. சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம், சிவசுந்தரம் (காலை 9 முதல் 11 மணி)
கொயமுத்தூர்	13 & 14 - 4 - 51	சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம், சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம்
பாண்டிச்சேரி	15 - 4 - 51	மேலாதி. சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம், சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம்
பொன்னாச்சி	17 - 4 - 51	மேலாதி. சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம் (காலை 9 முதல் 11 மணி)
மதுரை	18 & 19 - 4 - 51	மேலாதி. சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம், சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம்
திருவள்ளூர்	21 & 22 - 4 - 51	சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம், சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம்
தென்சென்னை	23 - 4 - 51	மேலாதி. சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம், சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம்
திருநெல்வேலி	24 & 25 - 4 - 51	சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம், சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம்
சிவசுந்தரம்	27 - 4 - 51	மேலாதி. சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம், சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம் (காலை 9 முதல் 11 மணி)
தென்சென்னை	28 - 4 - 51	மேலாதி. கு. சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம், சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம் (காலை 9 முதல் 11 மணி)
காரைக்குடி	29 - 4 - 51	மேலாதி. சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம், சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம்
புதுச்சேரி	30 - 4 - 51	மேலாதி. சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம், சிவசுந்தரம் & சிவசுந்தரம்

000

ஜம்மி வெங்கட்ரமணய்யா & ஸன்ஸ்
மதுரை 11 திருச்செங்கோட்டை

கல்லூரி
மாணவிகள்
விரும்புவது
கோ - ஆப்
டெக்ஸ்
ஜவுளிகளே !

மதராஸ் கைத்தறி நெசவாளர்
மாகாண கூட்டுறவு சங்கம் லி-ட்.
எழுத்தூர் :: மதராஸ்

உயிடுகங்கும், செந்திரபெந்த மனிதர்கள்

ஜில்லெட்

உபயோகிக்கிறார்கள்...

ஒரு தனத்திற்கு, தனதும் புகு ஜில்
ஜெட் பிளேட்டை உபயோகிக்கும் சாதாரண மனிதனிடம் குணத்தமைய ஷை
ரத்த அனுபவிக்க முடியாது. மிகவும்
கூடுதல் தீட்டப்பட்ட இதன் விசம்புகள்
அழைப்பவை, கடிப்பை அமைத்த
உயிடுக்கு அனுகூலம். மீளாத
தான் பதம் படுத்தப்பட்டதும், பித்
திடீயமாக அனுபவிக்கப்பட்டதுமே
இந்த சங்கு பிளேட்டை அந்த தா
வனக்கி அளவம் செல்லு வோக்தான்.
மிக மிகவும் சாம்பலிடுப்பதால், ஒவ்
வொரு மனிதனும் உயிடு மிகவும் தா
கமான மனிதர்களை விடும்பதிக்
கட்டத்தின் சோலாம்.

பஞ் ஜில்லெட் பிளேடுகள்

5 பிளேடுகளுக்கு 14 அணு

உங்கள் குழந்தைக்கு
பதிவாக 'கிளாக்ஸோ'

கிளாக்ஸோ

குழந்தைளுக்கான பால் உணவு

சாதாரண பாலைவிட

அதிக விலையில்லை

கிளாக்ஸோ பெபரெட்டரில் (இந்தியா) லீட். பம்பாய், கல்கத்தா, மதராசு.

Glaxo India

L.A.S. (9)

யாவாக்கும் ஓர் தன்மை வெகுமதி!

“பாண்டுகளின் ஆசான்”

48 மணி நேரத்தல் 14 பாண்டுகள்

14 பாண்டுகளின் ஆசான் என்னும் எங்கள் புத்தகம் ஒன்றின் உதவியால் லீக்கிட்டு ஆங்கிலம் குறாசாத்தி, பரிமேய பாண்டா, சேன பாண்டா, தமிழ் முதலிய பாண்டுகளை 48 மணி நேரத்தில் எழுதவும், படிக்கவும், பேசவும் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். வி. பி. பி. பி. அனுப்ப இத்தே எழுதுங்கள். பத்து வருஷ இடைவிடா உழைப்பின் மூலம் சாதிக்கப்பட்ட மாபெரும் சாதனை இது. ஒன்றின் விலை: ரூ. 4. தயார் செய்ய பாக்கியில் அது 12 தனி. சுடிதங்கள் ஆகியெத்தில் எழுதவும்.

கோடு விவரங்கள்

எங்களுக்கு கோடு வரிசையிலும் கோடுகள் கடிப்பினின்றும் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். அளவு 7½ அடி x 3½ அடி. நீளம். வேறென்றும் கிடைக்காது. எல்லா வேண்டுகோள்களையும் துலியும் செயல்பட்டது. ஒவ்வொன்றும் விலை ரூ. 7-8-0. பாக்கியில், தயார் செய்ய ரூ. 1-8-0 தனி. சுடிதங்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதவும்.

தற்போது கிடைக்கிறது
அமெரிக்கன் மாடல்
தோல் பிசும்
பாக்கி
காமிரா

திருப்படி உபகரணத்துடன் உயர்ந்த வேண்டுகோள்கள் பொருத்தப்பட்ட, விசுவியல் மலிவான மேன்மைவாய்ந்த காமிரா. புதிதாகக் கற்றுக் கொள்பவர்களும் எளிதாக உபயோகிக்கலாம். பிசும் ரூ. 120-ல் கிடைக்கலாம் திருப்பி அளிக்கும் 2½ x 3½ அளவில் போட்டோக்கள் எடுக்கலாம். திருப்பிக்கு உத்தரவாதம் முழு விவரங்களையும் பெருகிற்ப்புலனுடன் விசுவ ரூ. 10-8-0. பாக்கியில் தயார் செய்ய ரூ. 1-8-0. தனி. தோல் கேஸ் ரூ. 3/- சரக்குகள் கொள்பிம உள்வதால் உடனடியே தேவைக்கு எழுதவும். சுடிதங்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படல் வேண்டும்

Apply to: BENGAL TRADERS (108 K) P. O. 21, ALIGARH. U. P.

B. I. S. N. கம்பெனி, லிமிடெட்

S. S. “ரஜுலா”

சென்னை - நாகப்பட்டினம் - பிளாங்கு - சிங்கப்பூர்

சென்னை புறப்படும் தேதி - 1951 ஏப்ரல் 18

நாகப்பட்டினம் புறப்படும் தேதி - 1951 ஏப்ரல் 18

பிளாங்கு, சிங்கப்பூருக்கு பிரயாணிகள் தேர்ச் செய்தும்

இரண்டாம் வகுப்பும், பெந்த இக்காது இடவசதியும் உள்ளது

கார்டோ சாமான்கள்: பிளாங்கு, போர்ட் என்வெட்டன்ஸா, சிங்கப்பூருக்கு சேரடியாக இங்குமே செய்வதும், பாங்காக், நாகங்காய், சூப்பாய் மற்றும் தூக் கிழித் திரையிலுள்ள இதர ஸ்க்களுக்கு சிங்கப்பூரில் கப்பல் மாற்றி அனுப்பும்படியும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

கப்பல் புறப்படும் அன்று காலை 8 மணிக்குப் பிறகு கப்பலேற்ற

கார்டோ அங்கீகரிக்கப்படமாட்டாது

இதர விவரங்களுக்கு தயவு செய்து விண்ணப்பிக்கவும்:

பின்னி டு கோ., (மதராஸ்) லிமிடெட் | மதுரை கம்பெனி லிமிடெட்

7, அரமங்க்காரத் தெரு, மதராஸ் | முதல் கிளப் வீட் ரோடு, நாகப்பட்டினம்

அறிவிப்பு

யோகநாத
புனிப்பாளிபாத்திர
கனாயகன்
கூர்மன்
அடிவாரம்
பழனி

எமது முன்னோர்கள் ஸைத்திய சிவிக்ஷா
மூலமாக நாம் வினம்பர மூலம் சுவருக்கும்
தெரிவித்து எய்திய திராட கொடிய கீம
தேசகமானதும் தக்க சித்த ஓனாநதவர்களைக்
கொண்டும் போலாநதி புனிப்பாளி அருளாலும்
கண்டிப்பாய் சிவர்த்திசெய்து தரப்படும் என்ப
துடன் எய்திதமாய உபத்திரவங்களையும்
ஸவதர்க்கா - மனோமணி சக்தி அருளால்
மரிதிர பூர்வ சாஷா பரிதா மூலம் சிவர்த்தி
செய்து தரவும் உடும், வேண்டுமோர் விபரம்
கட்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்க.

பழனி

பங்குனி உத்திர மஜேநாற்சவம்

23 - 24 - 25ல் ஸ்ரீ ஆண்டலுக்கு விசேஷ
பஞ்சாமிர்த சந்தன விபூதி அபிஷேகங்கள்
ஆராதனைகள் கடந்த திருவருள் பிர
சாதங்கள் வேண்டும் மெய்யப்பர்கள்
தங்கள் ஸாருத்த ரயிவே ஸ்டேஷன்
தபால் ஆபீஸ் விலாசம் தெனியாய் எழுதி
அத்துடன் ரூ. 10 போஸ்டல் ஆர்டரை
நிரால் செய்து அடிவிற்காணும் விலாசத்
துக்கு அனுப்பினால் ஆண்டவர் பங்குனி
உத்திர பஞ்சாமிர்த திராடம் பெற்று
மகிழ்வீர்கள். கார்த்திகை தோறும் மாதா
மாதம் நாம் ஸைத்திரத்தால் ஆண்டவர்
திருவடிகளில் அர்ச்சித்து திருவருள்
திராடம் பெற விரும்பினோர் ஒரு வருட
சந்தரவாக மேற்கண்ட விதம் ரூ. 20க்கு
போஸ்டல் ஆர்டரை அனுப்பவும்.

பி. நடராஜ பண்டாரத்தையா

வகைமேற்கி கூத்தம்மபவ அலக் மிரல்

பழனி B. I.

ஓர் ஒப்புயர்வற்ற

ஈரல் சஞ்சீவி

க்யூமரேஷ் ஈரல், வயிற்றுக் கோளாறு
களைவிவர்த்தி செய்வதில் ஓர் ஒப்பற்ற சஞ்
சீவிவாக இருப்பதுடன், ஈரல் குளிகளுக்கு
அஞ்ஞடம் வேலைகளை செய்வனே செய்யும்
பொருட்டே - சத்தத்தை கத்தம் செய்வது
மூதல், தேகத்திற்குத் தகுந்த பொலாக்கு
அளித்து நோய் தொத்தாலன்னமும்
உதவி, அதிக ஊக்கத்தையும் ஊட்டுகிறது.

க்யூமரேஷ்

ஈரல் தன்கு பாதுகாத்தெது

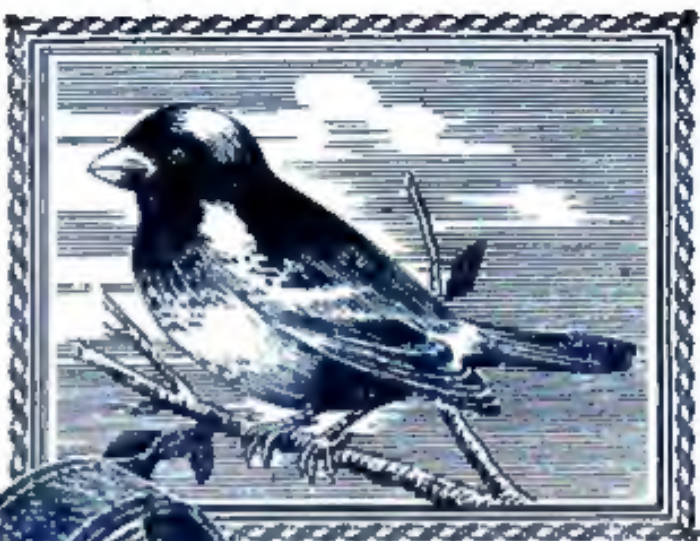
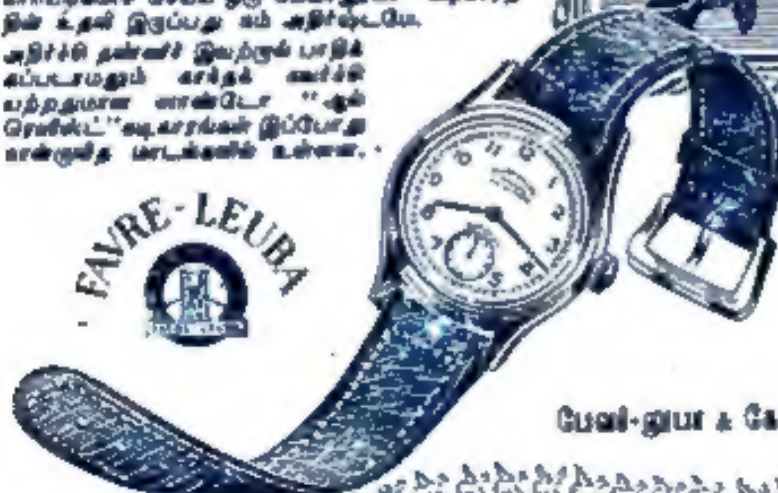
9. ஆ. வி. எம். கிட...
சகிப்பா - 2வாதி

இயற்கையாகவே நேத்தை அறிவிப்பவை

வேளாநிதிக் கழுத்துடைய ஓர் குருவி
இயற்கைக்கே ஒப்பாதவாறே ஈயக் தவளமூலம்
ஒலியாகவும் செவ்வகமாக ஆற்றும் பறிகளில்
அநேக வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் பறிகளால் தூக்
களில் உள்ளன. உதாரணமாக, வட அமெரிக்காவில்
தூய்ள ஓர் வகை வேளாநிதிக் கழுத்துடைய குருவி
பிரதி வருஷமும் ஓரே குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு
வந்து சென்ற வருஷம் போலவே அதே திசையில்
அதே உட்கூல் அமைப்புக்குக் கொண்டுதரு.

இத்தகைய பிழைபடாத இயற்கையறிவு கயிசிடம்
இல்லாத போலீஸும் வலிதவருது குறிப்பிட்டபடி
காரியங்களைச் செய்வ ஒரு போலீஸுபா வடிவாரத்
தின் உதவி இருப்பது மிக அநிர்ஷ்டமே.

அதிர்ச்சி தன்னை இவற்றுள் பாதிக்க
கப்படாமலும் கார்த்திக் வார்த்தை
வற்றதமான் னான்கோ "ஆம்
ரெஸிட்" வடிவாரங்கள் இப்போது
வாங்குமித மாடங்களில் உள்ளன.

சாண்டோ

- 3252 லேக்ரே லேக்ரே ஓரெய்க் கிள்க்
பிழைக்கும் செவ்வகம் (மாதத்தின்
உள்ளதுபோல்) ... ரூ. 140/-
- 3262 லேக்ரே லேக்ரே ஓரெய்க் கிள்க்
பிழைக்கும் செவ்வகம் (மாதத்தின்
உள்ளதுபோல்) ... ரூ. 140/-
- 3253 லேக்ரே லேக்ரே ஓரெய்க் கிள்க்
பிழைக்கும் செவ்வகம் (மாதத்தின்
உள்ளதுபோல்) ... ரூ. 140/-
- 3263 லேக்ரே லேக்ரே ஓரெய்க் கிள்க்
பிழைக்கும் செவ்வகம் (மாதத்தின்
உள்ளதுபோல்) ... ரூ. 140/-

வேளாநிதிக் & Co., லிட., பம்பாய் * கல்கத்தா

பிராகுள் அடக்கம்

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் — பெற்ற
நாயென்று குந்திடடி பாய்ப்பா

—பாரதியார்

மலர் 10
இதழ் 36

1951 ஏப்ரல் 8

விக்ருத்
பங்குவி 26௩

தெருமுடல் விளையாட்டு!	11
மாய விமானத்தின் மர்மம்!	சாத்திரி	...	12
கிராமமே! பிழைத்துப் போ!	14
பாடுவதான் பதினைந்து	14
பத்தினித் தெய்வம் (அட்டைப்பட விளக்கம்)	15
பொக்களியின் செல்வன்	கல்வி	...	17
நிலாச் சாப்பாடு	புஷ்பன்	...	28
மத்திய கேந்திரம்	ஜெயமணி	...	33
அண்ணாதும் தம்பியும்!	ஸோமால்	...	35
டாக்டர் ஜேணுகா	வசு	...	37
பேஸ்டாபீஸ் விளையாட்டு	சாமா	...	43
குதிரை விளையாட்டி (பாப்பா மலர்)	அனையம்	...	44
தயாக எங்கே?	எஸ். வி. எஸ்.	...	47
இன்கம்பெக்டர் சாய்	கே. எம். முஷ்ஷி—தா. வி.	...	48
கம்பர் தரும் காட்சி	டி. கே. சி.	...	52
அதுவா காதலம்!	பி. எஸ். மணி	...	53
செல்லனின் மகிழ்ச்சி	பிரேதன்	...	54
சுடித்துப் பாரும்பன்!	59
நிறுவின் நிழல்	சி. ரா. கோபாலன்	...	61

"கல்வி"யின் வெளிப்பாடும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; உண்மையானவையும் கற்பனையே.

குரங்கு மத்தியஸ்தம்!

1951 ஏப்ரல் 27, 28, 29 தேதிகளில் நடைபெறும் நான்காம் தமிழ்த் திருவிழா

வாழ்ப்பாணம் - இலங்கை

மேற்படி விழாவிற்குச் செல்லுபவர்களில் சௌகரியத்தை ஏற்படுத்தித் தீர்க்கண்ட முக்கிய திட்டவாக்களில் எவ்வளவு பிரதிநிதியை சம்பந்தித்துக்கொள்ளும். அந்தத் திட்டங்களிலும் அதன் கற்றுப் புறங்கொண்டிருக்கின்ற அளவிற்குள்ளான பாய்லாட்டிலோம், இன்குலேஷன், டாக்ஸிமெடர் முதலிய முக்கிய விவரங்களுக்கு எம்மளவு பிரதிநிதியை தேரிக் கண்டு முடிவு செய்து கொள்ளவும்.

ஸ்பெஷல் ரயில் வண்டி சென்னையிலிருந்து 24-4-51-ம் தேதி புறப்படும் ஸ்பெஷல் சிறுவன வசதிகள் (Chartered) 25, 26-4-51-ல் செய்யப்படும் விதாயத்திற்கு உடனே தேவையான பூரித் செய்து கொள்ள வேண்டுகோளும்.

1. தஞ்சாவூர் 2. திருச்செய்யப்பன் 3. கோயமுத்தூர்
4. மதுரை 5. காரைக்குடி 6. தாமிரவருணம் 7. திருநெல்வேலி

விவரங்களுக்கு

நா தன் ஸ் (பிரயாண வசதியாளர்)

151, அம்பாசி.1 ஸ்டோட்டல் பிக்குமல், மடிவந்து 3ரூ : சென்னை-2

Special charter steamer is contemplated if sufficient inducement is forthcoming in view of the appeals from several persons for a cheap travel between MADRAS and JAFFNA. A better opportunity for a sea voyage,

Our Representatives will interview visitors and delegates at all hours on the dates noted against each:

5 - 4 - 51 to 24 - 4 - 51	Madura
6 - 4 - 51 to 9 - 4 - 51	Travellers' Bungalow, Coimbatore
6 - 4 - 51 to 9 - 4 - 51	Rly Retiring Room, Trichy
6 - 4 - 51 to 24 - 4 - 51	No. 1, New Street, Karaikudi
18 - 4 - 51 to 18 - 4 - 51	Rly. Retiring Room, Trichy
10 - 4 - 51 to 13 - 4 - 51	Rly. Retiring Room, Tanjore

Intending visitors and delegates may please contact them at the above places for terms, Passport, 'Visas, Vaccination and Innoculation etc.

A revised programme of **Tour Ceylon** including **Kandy** and **Kathirgamam** which is preferred by many. Duration : 2, 3, 4, 5, 11 and 12 days on the request of those who cannot spare more days is now ready and available free of charge.

NATHANS - Travel Organisers

கல்கி

நெருப்புடன் விஜாயாட்டு !

என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? வகைவைத் தட்டச் சொல்லுகிறீர்கள்? அந்தத் துணையை என்னச் சொல்லுகிறீர்கள்?

இக்கிய நாடுகள் சபையினிடம் பாரத நாடு உதிய புகார் என்ன? "இத்தியாஷன் இக்கியம் அடைந்த காஷ்மீர் மீது பாகிஸ்தான் அத்தியாஷப் படைவெடுத்துச் சில பகுதிகளையும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது சர்வதேசச் சட்டத்துக்கு விரோதமான பெரும் குற்றம். எனவே அவ்விதைய மாகத் தடுத்த பரிசார முறைகளைக் கைக்கொண்டு இத்தியாஷுக்கு தீதி வழங்க வேண்டும்." — இதுதான் இத்தியாவின் முறையே.

மிகத் தெளிவான, சிக்கல் எதுவும் இல்லாத இத்தியாவின் மேற்படி கோரிக்கையை, ஆய்வினா—அமெரிக்க ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டிருக்கும் இக்கிய நாடுகள் சபை சொந்த முன்றலா வருஷ காலமாகக் கட்டப்பட்டு உருத் தெரியாமல் குழப்பி விட்டது!

காஷ்மீரில் பாகிஸ்தான் ஆக்கிரமித்தது குற்றமா, இக்கியா? இங் விஷயத்தை முடிவு செய்ய ஐ. நா. சபை முயற்சித்திருக்குமாயின், பத மாதங்களுக்கு முன்பே காஷ்மீர் பிரச்சினை திருப்திசாமாகத் தீர்த்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்ய ஆய்வினா—அமெரிக்க வகைவைகளுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இஷ்டமில்லை.

என்ன தேசிய விஷயங்களில் இத்தியா தங்களை ஆதரிக்கும்படி, செய்யத்தக்க மேற்படி வகைவைகள் காஷ்மீர் பிரச்சினையை ஒரு கருவியாக உபயோகித்து வருகின்றன. இத்தியா மீது வெளி நாடுகளில் துஷ்பிரசாரம் செய்யவந்ததும் பாகிஸ்தான் அந்தப் பிரச்சினையை ஒரு கருவியாக உபயோகித்து வருகிறது.

காஷ்மீர் விஷயமாக இத்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் அபிப்பிராய வேதம் தீராததாக, ஒரு மத்தியஸ்தரை நியமிக்கவேண்டும்; அந்த மத்தியஸ்தரின் முடிவை இரு நாடுகளும் ஒப்புக் கொண்டு தீரவேண்டும் என்று சொந்த வாரம் ஐ. நா. பாதுகாப்புச் சபையில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி யிருக்கிறது. அது எவ்வளவு அத்தியான, ஆபத்தான தீர்மானம் என்பதை அந்தச் சபையில் பேசிய இத்தியப் பிரதிநிதியும், இத்தியா பார்லிமெண்டில் பேசிய பண்டித ஜவாஹர்லால் நேருவும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறார்கள்.

காஷ்மீரில் உள்ள நாற்பது டைட்டம் ஜனங்களுக்குத் தங்களை தலைநிலை நிர்ணயித்துக் கொள்ள உரிமை இல்லை. அந்த உரிமை ஐ. நா. சபை நியமிக்கும் ஒரு தனி நபருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. — அந்தச் சபை நிறைவேற்றி யுள்ள தீர்மானத்தின் இடைவினாவே இது தான்!

காஷ்மீர் விஷயமாக இதுவரையில் யாதொரு திருப்திசாமான முடிவும் ஏற்படாததற்கு யார் பொறுப்பாளி என்பதைப் பரீக் கலாம்.

காஷ்மீர் போருக்கும் தனக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை என்று பாகிஸ்தான் உதியது உண்மையல்ல என்பதை முதலில் நியமிக்கப்பட்ட ஐ. நா. சபைக் கமிஷன் ஒப்புக்கொண்டது அல்லவா? அவ்விதையமாக மேற்படி சபை என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டது?

காஷ்மீரில் உள்ள எவ்வாற்துருப்புகளையும் பாகிஸ்தான் முதலில் வரபம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று அதே கமிஷன் உதியதற்கு அந்தச் சபையினால் என்ன விமோசனம் ஏற்பட்டது?

பாகிஸ்தான் காஷ்மீரில் புரிந்த ஆக்கிரமிப்புக் குற்றம் என்ன தேசச் சட்டத்துக்கு விரோதமானது என்று தீதி நியுனர் சர் ஓயன் டிக்கன்ஸ் உதியதை ஒட்டி ஐ. நா. சபை என்ன முறைகளைக் கைக்கொண்டது?

மாய விமானத்தின் மர்மம்!

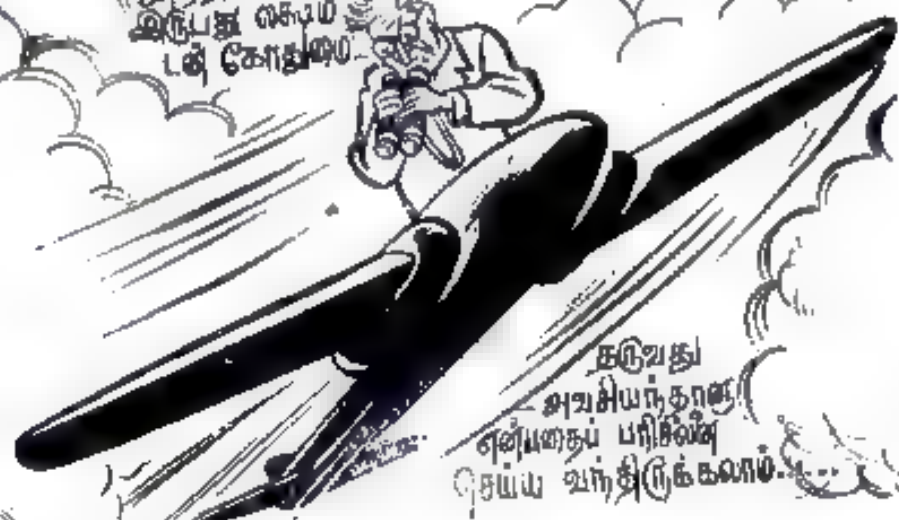
அஞ்சிய நாட்டு அமானம். இவ்வு
புகையைக் கக்கிக் கொண்டு
அவ்வியல் பறந்து
மறைந்தது...

ஸ்டாலின் 2வகச் சுற்றும்
பிரயாணம் செய்வத
புறப் பட்டிருக்கலாம்...

...அவ்வுபதி பீரோன்
இந்தியாவுக்கு
அருபது கையும்
படி கோதுமை

கருவது
அவசியந்தான்
என்பதைப் பரிசீலி
செய்ய அந்திரிக்கலாம்...

..... விடீஸி காட்டி ஆயுதங்களுக் கொரியப் போர்
மூலத்தில் அங்க டில்லி மார்க்க
மாகப் பறந்து
சென்றிருக்கலாம்....

... இவ்வது வியாகந் அவிதாவி
தமக்கு ஏதிராகச் சதிகாரர்கள்
செய்த குழ்ச்சியைக் கண்டு
விடிக்க அந்திருக்கலாம்..

நெத்தாவி சுபாஜ்
சந்திரபேஸ்
தமது தாய்த்
திருநாட்டுக்குத்
அரும்பிவர
மேய்ந்திருக்கலாம்.

எனவே, இதுவரையில் காஷ்மீர் பிரச்சினை தீராததற்கு ஜ. நா. சபையும் அதை ஆட்கு வைக்கும் வகையாகவும் தான் பொறுப்பாளிகள் என்பதற்கு இவற்றைக் காட்டிலும் ஆதாரம் வேறு வேண்டியதில்லை.

பெரு மூலம் செய்தி உலகம் முழுதும் தேடித் திரிந்து தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட தீதி நிபுணர் சர் டக்ளஸ் கடைசியாகக் கூறியிருந்த யோசனையை அதுவர்த்து, அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் பொறுப்பைச் சர்வதேச சபை இத்தியா — பாகிஸ்தானிடமே விட்டிருக்கலாம்.

அவ்விதம் செய்யாமல் இப்போது மேற்படி சபை செய்துள்ள விபரீதமான தீர்மானம் தீதியுடன், தேகுப்படன் விளையாடுவதாக இருக்கிறது!

கிராமமே! பிழைத்துப் போ!

நிம்மூடைய நிராமல்வனின் அதிர்ஷ்டமே அதிர்ஷ்டம், போங்கள்!

காந்தி மகாத்மா இத்தியா தேர்த்தெடுக்க ஒரு வட்டம் நிராமல்வனப்பற்றிப் பெருமையுடைய நிராமல்வனப் பேரி வந்தார் அல்லவா! ஒரு வட்டம் நிராமல்வனின் கவனத்தையும் அளித்த நிராமல்வனின் வாலும் ஈதல்களின் கை வாழ்வுக்காகமே தாம் கைத்திரப் போர் எடுத்தவராகச் சொல்லி வந்தார் அல்லவா!

கடைசியே, 'கைத்திரமும் வந்தது அல்லவா' கைத்திரம் வந்தது, நம் கைத்திரம் மத்திரிகள் ஆட்டி செலுத்துகிறார்கள் அல்லவா!

அடடா! நிராமல்வன்களைக் கம் கைத்திரம் மத்திரி சபையார்செய்யும் அருமைபான சேவைகளை என்ன வென்று சொல்வது!

வருகிற வருடத்தில் 1961-க்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தச் சென்ற மத்திரிசபை நிர்மாணித்து அதற்கு வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

"நிராமல்வன்களுக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி" என்றும் தவறாக அந்தம் செய்துகொள்ள வேண்டாம்.

சென்ற மாகாணத்திலுள்ள நியோசு நிராமல்வன்களும் இவ்வோரு ஆஸ்பத்திரி யிடம் ஏற்படுத்தியப் போவதாக என்ன நினைவு போய் விட வேண்டாம்!

அப்படிப்பட்ட பிரயோகம்மான தவறுகளை நம் சென்ற மத்திரி சபையார் ஒரு காலம் செய்துவிட்டார்கள்!

இந்தச் சென்ற மாகாண முழுமதத்தும்—தமிழ்நாடு, பகிஷாணம், ஆந்திரம், சாஸமே, —எல்லாவற்றிற்கும் செத்து, சரே ஒரு ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள்! அந்தப் பெரும் பக்கிவந்தை ஆந்திர மாகாணம் அடைபடப் போகிறது.

(சென்ற சர்க்கார் ஆந்திர நிர்வாகத்தைக் கவனிப்பதில்லை என்று அடிக்கடி புனர்சொல்லும் ஆந்திர சர்க்காரர்கள் இனி அதைப் புனர்சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறோம்.)

மேற்கு கோதாவரி நிர்வாகம் ஏதாற் பட்ட ஊத்துக்குப் பக்கத்தில் உள்ள தண்டூர் என்ற நிராமல்வன நானது புன்னியலான 1961-ம் வருஷத்தில் ஒரு நிராம ஆஸ்பத்திரி கட்டத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள்!

அந்தச் நிராமல்வனப் பாரோ ஒரு பெண்மணி, (வேறு சிலர் காரியத்தில் பணத்தைச் செலவழிக்கத் தெரியாமல்), ஒரு நிராம ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்காக முப்பதிலேயே ரூபாய் கள் கொடை அளித்திருக்கிறார்கள்!

அதற்கு மேலே சமது தாராள மனம் படைத்த காரியைச் சர்க்கார் இன்னும் கொஞ்சம் பணம் போட்டு ஒரு நிராம ஆஸ்பத்திரி கட்ட உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்!

இவ்வாறிலும் மற்றப் பட்டணங்களிலும் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளை நிர்வாகிக்கும் புனர் நிர்மாணம் செய்யும் செயல்கள் 961-62-இல் ரூபாய்தான் செலவழிக்கப் போகிறார்கள்.

ஆனால் நிராம ஆஸ்பத்திரிக்கோ ஆந்திரக் கணக்கில் செலவழிக்கப் போகிறார்கள்.

நிராம நிர்மாணம், நிராமத் தொண்டு, "நிராமல்வன்களுக்கு திரும்பப் போ!"—முதலிய அப்பாடுகள் இவ்வாறில் எடுபட்டவர்கள் இனி நம் சென்ற சர்க்காரைக் குறை சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

காந்தி மகாத்மாவின் ஆதரவுப் தண்டூர் என்றும் நிராமல்வன ஏற்பட்டப் போரும் நிராம ஆஸ்பத்திரியைப் பார்த்துப் பரிபூரண சர்க்கரி அடைபடும் என்று நம்புகிறோம்.

பாகிஸ்தான் பதினைந்து

மேற்குப் பஞ்சாப் பாகிஸ்தான் அதிவந்தைக் கேட்டார்களா? அங்கே முஸ்லிம் கித் பாகிஸ்தான் மத்திய பிரதான அபாச வெற்றி அடைந்து விட்டது.

சமீபத்தில் அங்கு சர்வ ஜன போட்டிசபை யின் பேரில் எடுத்த தேர்தலில் 100-க்கு 30 போட்டிகள் போலிச் கட்டுத்துக்குச் சென்று போட்டுப் போட்டுத் தேர்தல் தரர்கள். இப்படி போட்டுப் போட்ட 100-க்கு

30 பேரில் 15 பேர் முஸ்லிம் கித் அபிபட்சகருக்குத் தங்கள் போட்டைக் கொடுத்தார்கள்!

இத்தனைக்கும், தேர்தலுக்கு ஒரு வாரத்துக்கு முன்னால்தான், பாகிஸ்தான் அரசால் கத்தைக் கவிழ்ப்பதற்குப் பயிற்சமான சிறிய கோரன் எடுத்தது கவனிப்பதற்குப்பட்டது. இராணுவ காரியாலயத் தகவல் மேலாஜ் ஜெனரல் அக்பர் காலும் சேறு சில இராணுவ அதிகாரிகளும் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

ஏப்ரல் 14th யன்று

சென்னை யிலும்
தமிழ் நாட்டில் எல்லா
முக்கிய நகரங்களிலும்
ஆரம்பமாகிறது

மந்திரா ராஜேஸ்வரி
மில்ம் கம்பெனி
தயாரித்த

சௌதாமினி
தமிழ்

கண்ணாம்பா-ஸ்கோபா
கண்ணாம்பா-ஸ்கோபா
முகர்ஷனி-முகர்ஷனி
முகர்ஷனி

பைரகவுன்:
கே.பி. ராஜேஸ்வரி

கே.பி. ராஜேஸ்வரி
கே.பி. ராஜேஸ்வரி
கே.பி. ராஜேஸ்வரி

பொன்னியின் செல்வன்

ஐம்பதாம் அத்தியாயம்
பராந்தகர் ஆதூரசாலை

மீது நான் காணியில் சூரிய பகவான் உதயமாகி உலகத்தை ஒளி மயமாக்கச் செய்து கொண்டிருந்தார். சூரிய ஸுடைய செங் கிரணங்கள் பழைய யானை அரண்டிகளின் பொற்கலசங்களின் மீது விழுந்து தகதகாமயமாகச் செய்து கொண்டிருந்தன. குந்தகாய் பிராட்டியின் மானிக மூன்றிலும் அம்பாசி வைத்து அவை கரிந்த மாபெரும் யானை ஒன்று வந்து வின்றது. குந்தகாவழி வானிலும் மாளிகையின் உண்டை யிருந்து வெளி வந்து மேடைப் படிகளின்மீது ஏறி பாடையின்மேல் ஏறிக்கொண்டார்கள். படைவீடுகளுக்கு நடுவில் இருந்த பராந்தக ரோழர் ஆதூர சாலையை நோக்கி யானை யூரி அதிரும்படி நடந்து சென்றது. யானைப்பாகன் அதனருகில் நடந்து அதன் நடை வேகத்தைக் குறைத்து அழைத்துச் சென்றான். யானையின் மணி ஓசையைக் கேட்டு நகர மாந்தர் தத்தம் வீடுகளுக்குள்ளே யிருந்து விரைந்து வெளி வந்து பார்த்தார்கள். பெண்ணரசிகள் இருவரையும் கண்டதும் அவர்கள் முகமலர்ந்து கைகூப்பி வின்று முகமன் செலுத்தினார்கள்.

மற்ற வீடுகளைக் கடந்து யானை படை வீடுகள் இருந்த நகரத்தின் பகுதியை அடைந்தது. அந்த

வீடுகளின் நோற்றமே ஒரு தனி மாதிரி யாகத்தான் இருந்தது. கொழுந்த சேவற் கொழிகள் ஒன்றை பொன்று சண்டைக்காகத் தீயிக் கொண்டு சென்றன. வளைந்து சுருண்ட கொம்புகளை யுடைய ஆட்டுக் கடாக்கள் "போருக்கு வருவேன் யாரேனும் உண்டோ?" என்ற பாவனையுடன் அங்கு மிங்கும் பார்த்துக் கொண்டு வின்றன. ரோளம் மிகுந்த வேட்டை வாய்களைத் தொல் வாரிநூலும் மணிக் கயிறுகளினாலும் வீட்டு வசால் தூண் களில் பிணத்திருந்தார்கள். சின்னஞ் சிறு பிள்ளைகள் கைகளில் மூங்கில் கழி பிடித்து ஒருவரோடொருவர் சிவம்பம் விளையாடிக் கொண் டிருந்தார்கள். சிவம்பக் கழிகள் மோதிக் கொண்ட போது 'சடசடா படபடா' என்ற ஓசைகள் எழுந்தன.

வீடுகளின் திண்டிசைச் சுவர்களிலே காவிக் கட்டிகளினால் விதவிதமான சித்திரக்காட்சிகள் வரைபப்பட்டிருந்தன. பெரும்பாலும் அவை முருகப் பெருமானுடைய வீடுகளையும், சோழ மன்னர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளையும் சித்திரித்தன. அவற்றில் புத்தக் காட்சிகளை அதிகமாக யிருந்தன. முரு

கப் பெருமான் சூரபதுமா கரனுடைய தலைகளை முனைக்க முனைக்க வெட்டித் தள்ளிய காட்சியும்,

சுஸ்சு

தூர்க்கா பரமேசுவரி மயிலுக்காரி
வதம்செய்த காட்சியும் மிகப் பயம்
கொடுக்க எழுதப்பட்டிருந்தன. தென்
காறு, தஞ்சை, குடமக்கு, அரிசிலாறு,
திருப்புகழம்பயம், வேளூர், தக்கோ
லம், சோழர் முதலிய போர்க்களங்களில்
சோழ வரட்டு வீரர்கள் சிகழ்ந்திய
அற்புத பராக்ரீமம் செயல்கள்
திண்ணை வளர்களில் திருப்பமாவைக்
காட்டி அளித்தன.

இந்தப் படைவீட்டு வீதிகளில்
இளவரசிகள் ஏறி யிருந்த யாண
வந்ததும் ஒரே அல்லலாகவல்லவா
யாகிற்று. சேவல்கள் இறங்குகின்ற எட
எட வென்று அடித்துக் கொண்டு
பறந்துகொயிது உட்கார்ந்து கூனி.
பிள்ளைகள் ஒருவரை பொருவர் உச்ச
வீட்டு அழைத்துக் கொண்டு குடி
னார்கள். அவரவர்களின் வீட்டுக்
கதவுகளைத் தட்டி உள்ளே யிருந்தவர்
களுக்குச் செய்தி அறிவித்தார்கள்.

படைவீட்டு வீதிகள் வழியாக யாண
சென்றபொது வீட்டு வாகனத்தோறும்
பெண்ணையும் குழந்தைகளும் முதியோர்
களும் சின்று "இளை ய பிரட்டி
குத்தவை நேவி வாழ்க!" "சந்தா
சோழரின் செய்வத் திருமகன் வாழ்க!"
என்று வாழ்த்தி மகிழ்ந்தார்கள். அவர்
களில் சிலர் யாணையைத் தொட்கிது
செய்வவும் ஆரம்பித்தார்கள். வரைய
இக்கூட்டம் அநிகமாயி வந்தது. பல
வீத வாழ்த்தோல்களின் மூலமாகத்
தங்கள் மகிழ்ச்சியை அவர்கள் வெளி
யீட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள்.

அப்படை வீடுகளில், இவர்களுக்குப்
போர் புரவச் சென்றிருந்த வீரர்களின்
பெண்டு பிள்ளைகளும் பெற்றோர்களும்
அச்சமயம் வசித்து வந்தார்கள் என்
பதை முன்னமே குறிப்பிட்டிருந்

திரும். அவர்களுடைய கவத்துக்காக
ஒரு மருத்துவ சாலைவைக் குத்தவை
தன் சேர்த்த சிலமான்யங்களின் வரு
மானத்தைக் கொண்டு ஸ்தாபித்திருந்
தான். சோழகுலத்தாரிடம் தம் மூன்
னோர்களைப் போற்றும் வழக்கம் சிறப்
பாக இருந்து வந்தது. குத்தவையின்
முதலானவையில் அவளுடைய பாட்ட
னரின் தந்தையான முதற் பராக்ரீ
மக்காரவர்த்தி மிகப் பிரசித்தி பெற்ற
வர். அவருடைய பெயர் விளங்குவடி
குத்தவை நேவி இந்தப் 'பராக்ரீமக்'
ஆதார சாலை'வை ஸ்தாபித்து எட்டி
வந்தான். அடிக்கடி அந்த வைத்திய
சாலைக்கு வரும் விவாஜத்தை வைத்துக்
கொண்டு போர்வீரர்களின் குடும்பத்
தாருடைய மேகம் வரப்புகளைப் பற்றி
அவன் வீரரிப்பது வழக்கம்.

ஆதார சாலைக்கு அருகில் வந்த
சேர்த்ததும் யாண சின்றது. முன்னம்
கால்களை முதலில் மடித்துப் பிரகு
பிள்ளைக் கால்களையும் மடித்து அது
தகரையில் படுத்துக் கொண்டது. பெண்
காசிகள் இருவரும் யாண மோலிருந்து
புறியில் இறங்கினார்கள்.

யாண செறிது நகர்ந்து அப்பால்
சென்றதும் ஐயக் கூட்டம், —மூக்கிய
மரகப் பெண்கள் — குழந்தைகளின்
கூட்டம், தேவிமார்களை நெருக்கிச்
சூழ்ந்து கொண்டது.

"ஆதார சாலை உங்களுக்குல்லாம்
உபயோகமாயிருக்கிறதல்லவா? வைத்
தியர்கள் நின்களோறும் வந்து தேவை
யானவர்களுக்கு மருந்து கொடுத்து
வருகிறார்கள் அல்லவா?" என்று
இளவரசி கேட்டாள்.

"ஆம், தாயே! ஆம்!" என்று பல
குரல்கள் மதுமொழி கூறின.

“மூன்று மாதமாக இராமலிங்கம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் வாரம் வைத்தியரிடம் மருந்து வாங்கிச் சாப்பிட்டதில் குணமாகி விட்டது!” என்று ஒரு பெண்மணி.

“அம்மா! என் மகன் மரத்தின் மேல் ஏறி விழுந்து காலை ஒடித்துக் கொண்டான். வைத்தியர் கூட்டுப் போட்டு விட்டுப் பதிலித்து என் மருந்துகொடுத்தார். கைமாகிவிட்டது. இப்போது தன்னை ஒடி விடப்பட்டு விருள். மறுபடி மரத்தின் மேல் ஏறவும் ஆரம்பித்து விட்டான்!” என்று இன்னொரு பெண்.

“என் தாயாருக்குக் கொஞ்ச காலமாகக் கண் மயங்கிவிட்டது வந்தது. ஒரு மாதம் இந்த ஆதாராஸிக்கு வந்து மருந்து போட்டுக் கொண்டு வந்தான். இப்போது கண் அவருக்கு வந்து வந்த தெரிவித்து!” என்று இன்னும் பெண் ஒருத்தி.

“பார்த்தாயா, வானதி! எம் தாய்க்குத் தாய்க்கு மூன்று வருஷம் கண் மயங்கிவிட்டது! இன்ன விபரத்தை இன்ன மூலிகையிலும் தீர்க்க வான் என்று அவர்கள் எப்படித்தான் என்று பிடித்தார்கள் என்று தெரிய வில்லை!” என்று குத்தவைப்பிராட்டி.

“ஞானக்கண் கொண்டு பார்த்துத் தான் அவர்கள் இவ்வளவு அதிசயமாக மருந்துகளைக் கண்டு பிடித்திருக்க வேண்டும். வேறு எப்படி முடியும்!” என்று வானதி.

“எவ்வளவோ அதிசயமாக மருந்துகளை அவர்கள் கண்டு பிடித்திருப்பது உண்மைதான். ஆனால் உன்னைப் போல் மனோ விபரதயினால் வருந்துகிறவர்களுக்கு மருந்து ஒன்றும் கண்டு பிடிக்கவில்லையே! என்ன செய்வது?”

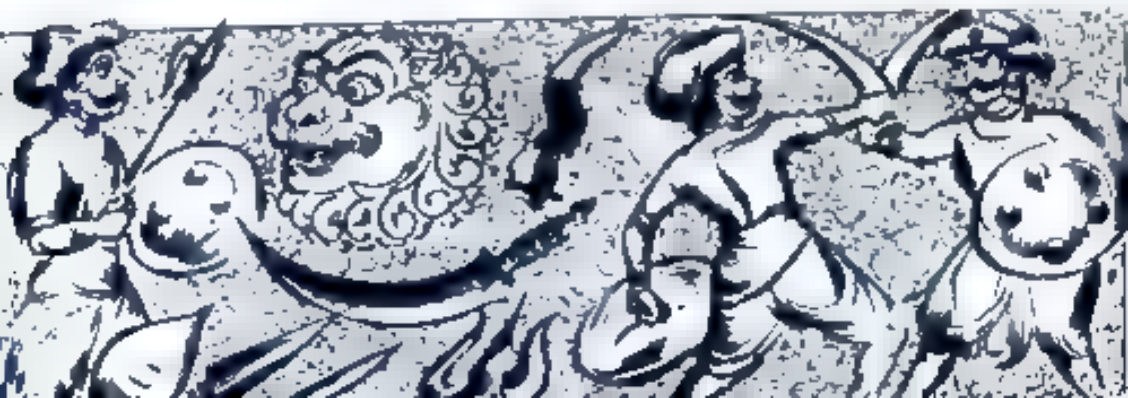
“அக்கா! எனக்கு ஒரு மனோ விபரதயும் இல்லை. கருணை வந்தது இவ்விதம் அடிக்கடி சொல்வா திருங்கள்! என் தோழிகள் ஓயாது என்னைப் பரிசீலித்து என் பிராணனை வாங்குகிறார்கள்!”

“என்ருக வேண்டுமடி. உனக்கு! உவகத்தில் ஒரு கவலையும் இல்லாமல் வாழ்ந்து வந்த என் தம்பியின் மனம் பெருங்குழப்படி. செய்து விட்டாய் அவ்வா! ஒவ்வொரு நடவடையும் இவ்வளவு கிடுக்கிட்டு ஆன் வரும் போகென்னம் உன் உடம்பு எப்படி கிடுக்கிடுகு என்று கேட்டு அனுப்புகிறேன்!” என்று இளைப்பிராட்டி.

இதற்குள் “வைத்தியருக்கு வழி விடுங்கள்! வைத்தியருக்கு வழி விடுங்கள்!” என்று கோஷம் கேட்டது. அங்கே குழந்து கின்றவர்களைக் காவலர்கள் விடக்கொண்டனர். ஆதாராஸியின் வயது முதிர்க்க தலைமை வைத்தியர் வந்து இவ்வாறாக வர வேற்று உபசரித்தார்.

“வைத்தியரே! கொடிக்காரப் பக்கத்துக் காடுகளில் சில உயர்ந்த மூலிகைகள் இருக்கின்றன வென்று சொன்னீர் அவ்வா! அங்கே போய் வருவதற்காக ஒரு காலிப் வீரரை அனுப்பினேனே! அவர் வந்தாரா?” என்று குத்தவை கேட்டான்.

“ஆம், தாயே! அந்தக் குடிக்காரன் இராம பிள்ளை வந்தான். என்ன சில பட்டர் அழைத்துக்கொண்டு வந்தார். அவனுடன் என மகன் இருவரின் அனுப்பி வைக்கிறேன்.” என் மகன் கொடிக்காரனின்ருந்து திரும்பி வந்து விடுவான். தாய்கள் அனுப்பிய வீரன் இவ்வளவு தீவுக்கும் போய் வருவதற்குச் சொல்கிறேன்.....”

“இவ்வளவு விரைந்த கூடவா ஸ்ரீகை கொண்டு வர வேண்டும்!” என்று வானதி கேட்டாள்.

“ஆம், தாயே! வஷ்மணருடைய கூயினரக் காப்பாற்றுவதற்காக அது மாச் சஞ்சலி பர்வதம் கொண்டு வந்த போது கோடிக்கரை வழிவாகத்தான் வடிகத் தாண்டுகூறாம். அப்போது சஞ்சலி மலையிலிருந்து சில ஸ்ரீகைகள் கோடிக்கரைக் காட்டில் விழுந்தபடியால்தான் அங்கே இன்றைக்கும் நல்ல ஸ்ரீகைகள் விடைக்கின்றன. இவ்வளவில் சஞ்சலி பர்வதமே இருந்தபடியால் அங்கே இன்றும் அபூர்வமான ஸ்ரீகைகள் விடைக்கும் அவ்வவா! நான் எதிர்பார்த்தும் ஸ்ரீகைகள் மட்டும் விடைத்து விட்டால், சக்கர வர்த்தியின் பேரவை நானே கட்டாயம் குணப்படுத்தி விடுவேன்.....”

“கடவுள் மருதபயிலும் அப்படியே ஆகட்டும். இப்போது அந்த வானி பர்கள் இருவரும் எங்கே?”

“உன்னை இருக்கிறார்கள், அம்மா! பிரயாணத்துக்கு ஆயத்தமாகத் தங்க னிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு புறப் படக்காத்திருக்கிறார்கள்!”

நீலமயம் மருத்துவர் அழைத்துச் செல்ல இளவரசிகள் இருவரும் ஆதார சாஸங்குள் சென்றார்கள். அங்கே தாழ்வாரங்களில் மருந்து வாகடிக் கொண்டு வந்தவர்களையும் மருந்துக் காகக் காத்திருப்பவர்களையும் பார்த்துக் கொண்டு நடந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் குந்தவைப் பிராட்டியைப் பார்த்ததும் அகமும் மூகமும் மலர்ந்து இவ்வளவு நல்ல மருத்துவசாஸங்குத் தங்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததற்காக இளவரசியை வாழ்த்தினார்கள்.

தலைமை மருத்துவரின் அறையில் இருவர் காத்திருந்தனர். அவர்களில் ஈம் வந்தியத் தேவன் புதிய முறையில் உடை அணிந்திருந்ததைப் பார்த்து இளையபிராட்டி புன்னகை பூத்தாள். வானதிக்கும் அவயிரின் ஒருவாறு அடையாளம் தெரிந்து விட்டது. குந்தவையின் காதோடு, "அக்கா! குடங்கை ஜோடிரின் லீட்டில் பார்த்தவர் மாதிரி இருக்கிறதே!" என்றான்.

"அவர் மாதிரிதான் எனக்கும் தோன்றுகிறது. ஜோடிரைப் பார்த்த பிறகு வைத்தியரிடம் வந்திருக்கிறார். உன் மாதிரியே இவருக்கும் ஏதாவது சித்தக் கொள்கை போலிருக்கிறது!" என்று சொல்லி விட்டு, வந்தியத் தேவனைப் பார்த்து, "ஏன், ஐயா! சக்கரவர்த்தியின் உடல் நலத்துக்காக மூலிகை கொண்டு வருவதற்கு இவர்களுக்குப் பேரக ஒப்புக் கொண்டவர் சீர்தானா?" என்று கேட்டாள்.

வந்தியத்தேவனுடைய கண்களும் கண்ணிமைகளும் வேறு ஏதோ இரகசிய பாலையில் பேசின. அவன் வாயினால், "ஆம், இளவரசி! நான் நான் இவர்களுக்குப் போகிறேன். ஒருவேளை அங்கு இளவரசரைப் பார்த்தாலும் பார்ப்பேன். அவருக்கு ஏதாவது செய்தி சொல்ல வேண்டுமா?" என்று கேட்டான்.

"பார்த்தால், அவசியம் இதைச் செய்தியைச் சொல்லுவிடு. கொடும்பாளூர் இளவரசி வரவழிக்கு உடம்பு சரியாகவே இல்லை. அடிக்கடி நீண்ட இழந்து மூர்ச்சை போட்டு விடுகிறாள். இளவரசியைச் சயப் பிரக்கானு போடு பார்க்க

வேண்டுமானால் உடனே புறப்பட்டு வரவேண்டும் என்பதாகத் தெரியக்கே வேண்டும்" என்று இளையபிராட்டி.

"அப்படியே தெரியக்கிறேன், அம்மணி!" என்று கூறி வந்தியத் தேவன் வானதியை கோக்கினான்.

குந்தவையின் வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் உண்டான நாணத்தினால் வானதியும் இளைய முகம் இன்னும் பன்மடங்கு அழகு பெற்றுப் போகிற்று. பொங்கி வந்த நாணத்தையும் கூச்சத்தையும் சமாளித்துக் கொண்டு வானதி தட்டுத் தடுமாறி, "ஐயா! அப்படியொன்றும் தாங்கள் சொல்லி விடவேண்டாம். சொம்பவும் தங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், கொடும்பாளூர் வானதி இளைய பிராட்டியின் போஷணையில் தினம் நாளை வேளை உண்டு உடுத்துச் சுகமாக இருப்பதாகத் தெரியப்படுத்துங்கள்" என்றான்.

"அப்படியே தெரிவித்து விடுகிறேன், அம்மணி!" என்று வந்தியத்தேவன்.

"அழகா! யிருக்கிறது! நான் உறியதையும் 'அப்படியே தெரிவிக்கிறேன்' என்றீர். இவன் சொன்னதையும் 'அப்படியே தெரிவிக்கிறேன்' என்று ஒப்புக் கொள்கிறீரே? இரண்டில் ஏதாவது ஒன்று தானே உண்மையாக இருக்க முடியும்?"

"அதனால் என்ன, அம்மணி! வாதி உறியதையும் பிரதிவாதி சொன்னதையும் அப்படி அப்படியே நான் சொல்லி விடுகிறேன். ஏது உண்மை, ஏது இயல்பு என்பதை இளவரசரே நீதிபதியாக இருந்து தீர்மானித்துக் கொள்ளட்டும்!" என்று சொன்னான் வந்தியத்தேவன்.

"ஆனால் ஒருவர் சொன்னதை இன்னொருவர் சொன்னதாக மட்டும் மாற்றிச் சொல்லிவிட வேண்டாம்! உமக்குப் புண்ணியம் உண்டு!" என்று வானதி

குந்தவை இந்தப் பேச்சை அத்துடன் நிறுத்த விரும்பினாள். "வந்தியரே! அரண்மனைத் திருமந்திர அதிகாரியிடமிருந்து இவர்களுக்குக் கொடுத்து அனுப்ப ஓலை கிடைத்ததா?" என்று கேட்டாள்.

"கிடைத்தது, தாயே! 'சக்கரவர்த்திக்கு ஸ்வத்தியம் செய்வதற்காக இவர்கள் மூலிகை கொண்டு வரப் போவதால் வழியிலுள்ள அரசாங்க அதிகாரிகள் எல்லாரும் இவர்கள்

மாணியம்-

கோரும் உதவி சொப்பன வேண்டும்" என்று பொதுவாக ஓர் ஓலையும், கோடிக்கரைக் கலந்தரை விளக்கக் காவலருக்குத் தனி யாக ஓர் ஓலையும் கிடைத்தன. இவர்களிடம் கொடுத்து விட்டேன்!" என்றார் வந்தியவர்.

"அப்படியானால் ஏன் தாமதம்? உடனே புறப்பட வேண்டியதுதானே" என்று இளைய பிராட்டி குந்தவை.

"ஆம்! புறப்பட வேண்டியது தான்!" என்று வந்தியத்தேவன்.

ஆனால் உடனே புறப்பட்டுவிடுவதென்றால் அவ்வளவு கவமமாக ஓடும்.

மிருத்துவ சாஸியி லிருந்து அவர்கள் வெளியேறி வெளியில் வந்தார்கள். அரச குமாரிகளை ஏற்றிச் செல்ல அம்பாரியாகக் காத்திருந்தது. வந்தியத்தேவனையும் அவனுடைய தலைவனையும் ஏற்றிக்கொண்டு காற்றைப் பறந்து செல்லுவதற்கு அரண்மனைக்குதிரைகள் இரண்டு தடி தடித்துக் கொண்டு நின்றன.

ஆனால் வந்தியத்தேவனுக்குத் திடீர்

திடீர் என்று ஏதாவது சந்தேகம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. குந்தவையுக்கும் புதிது புதிதாக எச்சரிக்கை செய்வதற்கு ஏதேனும் விஷயம் தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. போகும் வழியில் அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய அபாயங்களைப் பற்றிக் குந்தவை

மூக்கியமாக எச்ச
ரிக்கை செய்தான்.

அரச குமாரிகள்
அம்பா ரி யானை
மீது ஏறிக் கொண்
டார்கள்.

பிறகு வந்தியத்
தேவனும் அவனு
டைய துணைவனும்
குதிரைகள்மீது ஏறி
ஞர்கள்.

யிரினை புறப்படு
கிற வழியாகத்
தோன்றவில்லை.
கொடுர் தூரம் பிர
யாணம் போகிறவர்
கள்தான் முதலில்
புறப்பட வேண்டும்
என்று குந்தவை
குறிப்பினால் தெரியப்
படுத்தினாள்.

வந்தியத் தேவன்
மனமின்றித் தயக்கத்
துடன் குதிரையைத்
திறுப்பினான். இன்
னும் ஒருமுறை ஆவல்
ததும்பிய கண்க
ளுடன் இளவரசி
னையத் திரும்பிப் பார்த்
தான். பிறகு குதிரை
யின்பேரில் கோபல்
கொண்டவன் போல்
களிர் என்று ஒரு
அடி கொடுத்தான்.
தோளும் மிகுந்த அக்
குதிரை நாடூ கால்
பாய்ச்சலில் பிழ்த்துக்
கொண்டு பறந்து
சென்றது. அவனைத்
தொடர்ந்து போவ
தற்கு வைத்தியரின்
புதல்வன் திணற
வேண்டி யிருந்தது.

யானை திரும்பிச்செல்லத் தொடங்
கிய பிறகு குந்தவை சிந்தனையில்
ஆழ்ந்தாள். இந்த மனதுதான் என்ன
விசத்திரமான இயல்பை உடையது?
மன்னுதி மன்னர்களையும் வீரநிவீரர்
களையும் வீரகரிந்த இந்த மனது
வழிப் போக்கணுக் வந்த இவ்வாசிய

விடம் ஏன் இவ்வ
ளவு சிரத்தை கொள்
கிறது? இவன் ஏற்
துக் கொண்ட
காரியத்தை வெற்றி
யுடன் முடித்துக்
கொண்டு பத்திர
மாய்த் திரும்ப வேண்
டுமே என்று ஏன்
இவ்வளவு கவலைப்
படுகிறது?.....

"அக்கா! என்ன
யொசித்தீர்கள்?"
என்ற வானதியின்
குரல் குந்தவையை
இந்த உலகத்துக்குக்
கொண்டு வந்தது.

"ஒன்றுமில்லை
வானதி! அந்தவாசி
பனுடைய அகம்பாவ
சபாவத்தைப் பற்றி
யொசித்துக் கொண்
டிருந்தேன். அவனி
டம் என் தம்பிக்கு
ஏன் செப்தி சொல்லி
அனுப்பினோம் என்று
இப்போது தோன்று
கிறது....."

"ஆம், அக்கா!
அவன் தோம்பப்
பொல்லாதவன்தான்!
பெரிய கொள்ளைக்
காரன் என்று கூடச்
சொல்லத் தோன்று
கிறது....."

"அது என்ன?
கொள்ளைக் காரன்
என்று எதனால் சொல்
கிறாய்?"

"சாதாரண கொள்
ளைக்காரர்கள் பொன்
வெள்ளி முதலிய பவ
னற்ற பொருள்
களைக் கொள்ளை

யடிப்பார்கள். இந்த வாலிபன் சோழ
வன் நாட்டின் குல தேய்வத்தையே
கொள்ளை யடித்துக் கொண்டு போய்
விடுவான் என்று எனக்குப் பயமா
யிருக்கிறது. தாய்கள் அதற்கு இடம்
கொடுக்க மாட்டார்கள் அல்லவா?"
என்று வானதி கூறினாள்.

“அடி கன்னி! உன்னைப்போல் என்னையும் நினைத்து விட்டாயா! அப்படி பெல்லாம் ஒருநாளும் நடவாது!” என்று குந்தகை.

யானை நிரும்பிச் சிறிது தூரம் சென்றபோது விதியில் ஓடித்தில் பெண்ணின் பவர் கூட்டம் கூடி நிற்பதை அரசினங்குமிகள் பார்த்தார்கள். யானையை நிறுத்தச் செய்து விட்டு, “ஏன் கூட்டம் கூடி நிற்பீர்கள்? ஏதாவது கொல்லவேண்டுமா?” என்று இனிய பிராட்டி குந்தகை கேட்டாள்.

அந்தப் பெண்களில் ஒருத்தி முன் வந்து, “தாயே! இவங்கையில் உள்ள எங்கள் புருஷர்களைப் பற்றி ஒரு செய்தியும் இல்லையே? அவர்களுக்கு இங்கிருந்து அரிசி அனுப்பக் கூட தென்று தஞ்சாவூர்க்காரர்கள் நடுத்து விட்டார்களாமே? வலிந்துக்குச் சாப்

பாடு இவ்வாமல் எப்படி, அம்மா, அவர்கள் என்னை போடமுடியும்?” என்று கேட்டாள்.

“அதற்காக நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். மாமல்லபுரம் துறைமுகத்திலிருந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய தானியம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூர்க்காரர்கள் என்ன செய்தாலும், உங்கள் இளவரசர் கம்மா விட்டு விடுவாரா? சோழ நாட்டு மகா வீரர்கள் பட்டினி கிடக்குமாடி பார்த்துக் கொண்டிருந்து விடுவாரா!” என்று இனிய பிராட்டி.

வேறொரு சக்தர்ப்பமா யிருந்தால், குந்தகை அங்கேயே இறங்கி அந்தப் பெண்களுக்கு மேலும் சமாதானம் சொல்லியிருப்பாள். இப்போது அவளுடைய மனம் வேறு விதமான சஞ்சலத்துக்கு உள்ளாகி யிருந்தபடியால் தனிமையை விரும்பினாள். யானை அரசமனையை நோக்கிச் சென்றது.

ஐம்பத்தோராம் அத்தியாயம்

மாமல்லபுரம்

நேயர்கள் ஏறினேயே வந்து அதிர்ந்துள்ள மாமல்லபுரத்துக்கு இப்போது அவர்களை அழைத்துச் செல்ல விரும்புகிறோம்.

மகேந்திர பல்லவரும் மாமல்ல நரசிம்மரும் இத்துறைமுகப் பட்டணத்தை அறியாத சிற்ப வேலைகளின் மூலம் ஒரு சோப்பனபுரியாகச் செய்த காலத்திற்குப் பிறகு இப்போது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலேயே ஆகி விட்டன.

நகரத்தின் நோற்றும் ஓரளவு மங்கி யிருக்கிறது. மாதுதல் நம் மனதுக்கு மகிழ்ச்சி தரவில்லை.

மாட மாளிகைகள் இடித்து விழுந்து பாழடைந்து கிடக்கின்றன. வீதிகளிலும் துறைமுகத்திலும் முன்போல் அல்லளவு ஐக்கூட்டம் இல்லை. வர்த்தகப் பெருக்கமும் அவ்வளவாக இல்லை. பெரியபெரிய பண்டகசாலைகள் இல்லை. வீதிகளிலெல்லாம் ஏற்றுமதி இறக்குமதிப் பண்டங்கள் மலை மலை யாகக் குவித்திருக்கவில்லை.

கடல் பூமிக்குள் புதுத்து ஆழம் மிகுந்த கால்வாயாக அமைந்து சப்

பர்கள் வந்து பத்திரமாய் நிற்பதற்குரிய இயற்கைத் துறைமுகமாக இருந்ததை முன்னர் பார்த்தோம். இப்போது அந்தக் கால்வாயில் மணல் அடித்து அடித்துத் தூர்ந்து போய் ஆழம் வேறுவாகக் குறைந்து போயிருக்கிறது. ஆழமற்ற அக் கடற் கடறியில் சிறிய படகுகளும் ஓடக்கூறாதான் வரக்கூடும். நாவாய்களும் மரக்கலங்களும் சற்றுத் தூரத்தில் கடலிலே தான் சேற்க வேண்டும். படகுகளில் வர்த்தகப் பொருள்களை ஏற்றிச் சென்று அந்த மரக் கலங்களில் சேர்ப்பிக்க வேண்டும்.

மேலே கூறிய இடைக் காலத்தில் மாமல்லபுரம் சில புதிய சிறப்புக்களையும் அடைந்திருந்ததைக் குறிப்பிட வேண்டும். முக்கியமாக கடற்களா போரத்தில் விளங்கிய அழகிய கற்கோயில் நம் கண்ணையும் கருத்தையும் கவரிகின்றது. அது மகேந்திரன்—மாமல்லன் காலத்தில் அமைக்கப் பட்ட குன்றுகளைக் குடைந்தெடுத்த கோவில்களைப் போன்றதல்ல. குன்றுகளிலிருந்து கற்களைப் பெயர்த்துக்

கொண்டு வந்து கட்டப்பட்ட கோயில். சமுத்திர ராஜனுடைய தலையில் குட்டப்பட்ட அழகிய மணி மகுடத்தைப் போல் விளங்குகிறது. அப்பா! அந்தக் கோயில் அமைப்பின் அழகை என்ன வென்று சொல்வது?

இதைத் தவிர நகரத்தின் நடுவே மூவுலகும் அளந்த பெருமாள் சயனித் திருக்கும் விண்ணகரக் கோயில் ஒன்றும் காட்டு அளிக்கிறது. கைவத்தை யும் வைஷ்ணவத்தையும் இரு கண்களைப் போல எண்ணிப் போற்றி வளர்த்த பரமேசுவர பல்லவன் திருப்பணி செய்த விண்ணகரம் அது. திருமங்கையாழ்வார் இந்தக் கோயிலுக்கு வந்து தலையணைப் பெருமானைத் தரிசித்துப் பக்தி வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடும் தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடி யிருக்கிறார். அவருடைய காலத்திலேகூடப் பல்லவ சாம்ராஜ்யம் பெருகி வளர்ந்த சிறப்புடன் விளங்கியது என்பதையும் மாமல்லபுரம் செல்வம் கொழிக்கும் துறைமுகமாக விளங்கியது என்பதையும் பின்வரும் பாக்கரத்தின் மூலம் நன்கு அறியலாம்:—

“புலகொகை நீங்குகை பொரு
புழக்கை மா கிற்றினதும்
தலங்கொகை தவணிக் குகையும்
கமர்தெய்கும் தாள் குறித்து
காங்ககை இயங்கும் மல்கை
கடல் மல்கைத் தலையணை
வலங்கொகை மலத்தாங்கை
வலங்கொகை வல் மட தெஞ்சே!”

திருமங்கையாழ்வாரின் காலத்துக்குப் பிற்பட்ட நூலாண்டு காலத்தில் பல்லவ சாம்ராஜ்ய குரியின் அந்த மித்துவிட்டது. ‘கலவியில் இணையிலாத காஞ்சி’ மரகதின் சிறப்பும் குறைந்து விட்டது. ‘கலங்கன் இயங்கும் கடல் மல்கை’யின் வர்த்தக வளமும் குன்றி வந்தது.

ஆனால் தமிழகத்துக்கு அழியாப் புகழ் அளிப்பதற் கொன்று அமைந்த அந்த அமர நகரத்தின் அற்புத சிற்பக் கலைகளுக்கு மட்டும் எந்தவிதக் குறைவும் நேரவில்லை. பாறைச் சுவர்களில் செதுக்கப்பட்ட சித்திர விசித்திரமான சிற்பங்களும் குன்றுகளைக் குடைந்து எடுத்து அமைந்த விமான சதங்கனும் மூத்தூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்

அவற்றை அமைத்த காலத்தில் விளங்கியது போலவே இன்றைக்கும் புத்தப் புதியனவாக விளங்கின. பண்டங்களாக ஏற்றுமதி செய்வதற்காக வந்த வர்த்தகர்களின் கூட்டத்தைக் காட்டிலும் சிற்பச் செல்வங்களைக் கண்டு களித்துப் போலதற்காக வந்த ஐனக் கூட்டம் அதிகமாக விரும்பு.

மாமல்லபுரத்து வீதிகளின் வழியாக இரட்டைக் குதிரைகள் பூட்டிய அழகிய விமான சதம் ஒன்று சென்றது. குதிரைகளின் அலங்காரங்களும், சதத்தின் வேலைப்பாடுகளும், பொந்தகடு வேய்ந்து மாலு வெய்யிலில் மற்றொரு சூரியனைப் போல் பிரகாசித்த சதத்தின் மேல்விதானமும் அதில் இருந்தவர்கள் அரசகுலத்தினரே யிருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்த்தின.

ஆம்; அந்தப் போன் சதத்தின் விசைலமான உட்புறத்தில் அரசகுலத்தினர் மூவர் அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் தான், வீரபதி வீரனும் சுந்தர சோழரின் மூத்த குமாரனுமான ஆதித்த கரிகாலன். மிக இளம் பிராயத்திலேயே இவன் போர்க்களத்துக்குச் சென்று செயற்கரும் வீரச் செயல்கள் புரிந்தான். மதுரை வீர பாண்டியனை இறுதிப் போரில் கொன்று “வீர பாண்டியன் தலை கொண்ட கோப்பர கோரி” என்று பட்டப் பெயர் பெற்றான். வீரபாண்டியன் வீர சொர்க்கம் அடைந்து பாண்டிய நாடு சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் வந்த உடனடியாகத்தான் சுந்தர சோழர் நாயகவாய்ப்பட்டார். ஆதித்த கரிகாலனை அடுத்த பட்டத்துக்கு உரியவன் என்பதை ஐயமற நினைபட்ட அவனுக்கு யுவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தார். அது முதல் கல்வெட்டுக்களில் தன் பெயரைப் பொறித்துச் சாவையும் அளிக்கும் உரிமையும் ஆதித்த கரிகாலன் பெற்றான்.

பின்னர், தொண்டை மண்டலத்தை இரட்டை மண்டலத்துக் கன்னர தேவனுடைய ஆதிக்கத்திலிருந்து முழுதும் விடுவிக்கும் பொருட்டு ஆதித்த கரிகாலன் வடநாட்டுக்குப் பிரயாணமானான். அங்கேயும் பல போர்க்களங்களில் செயற்கரும் வீரச் செயல்களைப் புரிந்தான். இரட்டை

மண்டலத்துப் படைகளை வட பெண்
கிளக்கு வடக்கே துரத்தியடித்தான்.
மேலும் வடநிலையில் படைபெருத்
துச் செல்வதற்குப் படை பலத்தைப்
பெருக்கிக் கொள்ளுதல் அவசியமா
யிற்று. ஆகையின் காரணியில் வந்து
தங்கிப் படை திரட்டவும் மற்றும்
படைபெருப்புக்கு அவசியமான ஆயுத
தளவாட சாமகரிதையகிளத் திரட்ட
வும் தொடங்கினான். இந்த நிலையில்
பழுவேட்டைதாயர்கள் அவனுடைய
மூலத்திக்குத் தடங்கல் செய்யத்
தொடங்கினார்கள். இவர்களைப் போர்
மூடிந்த பிரதான வடகட்டுப்படை
பெருப்புத் தொடங்கலாம் என்று
சொன்னார்கள். இன்னும் பலவிதமான
வதத்திலும் காத்திலே மிதந்து வரத்
தொடங்கின. இவர்கையில் போர்
செய்யச் சென்றுள்ள படைக்குச்
சோழ நாட்டிலிருந்து வேண்டிய உண
வுப் பொருள் போகவில்லை பென்று
தெரிந்தது. இதனுவெல்லாம் ஆதித்த
கரிகாலனுடைய வீர உன்னம் துடித்
தும் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது.

நீமது கதை நடந்த காலத்துக்கு
முன்னும் பின்னும் கமரர் மூர்த்தாறு
ஆண்டு காலத்தில் தமிழ் அக்கிரமியின்
திருவயிற்றில் இதிகாச காலியங்களில்
நாம் படிக்கும் மகா வீரர்களைப் போத்த
வீரப் புதல்வர்கள் தோன்றிக் கொண்
டிருந்தார்கள். வீமனையும் அச்சனையு
மும் பீழ்மனையும் துரோணனையும்
கடோதகனையும் அபிமன்யுவனையும்
ஒத்த வீரர்கள் தமிழகத்தில் அவதரித்
தார்கள். உலகம் விபக்கும்படியான
வீரச் செயல்களைப் புரிந்தார்கள்.
பேரில் அடைந்த ஒவ்வொரு வெற்றி
யும் இவர்களுடைய தோண்டுகளுக்கு
மேலும் வலி அளித்தன. வயது
மூதிர்ந்த பிறவர்கள் மயிணைப் பெயர்ந்
தெடுக்கும் வலிமை பெற்றிருந்தார்கள்.
பிரமம் ஆகாத இனம் வாலிபர்கள்
காற்றில் ஏறிச் சென்று வான
முகட்டை அடைந்து விண் மீன்களை
உதிர்க்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார்கள்.
இப்படிப்பட்ட வீரர்கள் இருவர்
அச்சமயம் ஆதித்த கரிகாலன் ஏறிச்
சென்ற சதத்தில் அவனுடன் சம
ஆனத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

இவர்களில் ஒருவர் திருக்கோவலூர்
மலைமான். இவர் ஆண்ட மலை

மாணாடு வழக்கத்தில் பெயர் கருங்கி
'மலாடு' என்றும் 'மலாடு' என்றும்
வழங்கியது. ஆகையால் இவருக்கு
'மலாடுடைபார்' என்ற பட்டப்
பெயர் ஏற்பட்டிருந்தது.

கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தியின்
இரண்டாவது பத்திரியாபியவானமா
தேவி இவருடைய செல்வத் திருமகன்
தான். எனவே, ஆதித்த கரிகாலனு
டைய பாட்டனார் இவர். மூதிர்ந்த பிரா
வத்திலும் கிதாந்த அறிவிலும் இவர்
கொளவர்களின் பாட்டனாரான பீழ்
மனா ஒத்திருந்தார். ஆதித்த கரிகாலன்
இவரிடம் பெரும் பகி லைத்திருந்த
போதிலும் இவருடைய புத்திமதி
விவ சமயம் அந்த வீர இளவரசனின்
பொறுமைகளைச் சோதித்தது.

சதத்தில் இருந்தவர்களில் இன்னொரு
வன் பார்த்திபேந்திரன். இவன் பழைய
பல்லவர் குலத்திலிருந்து விரி வழி
ஒன்றில் தோன்றியவன். ஆதித்த
கரிகாலனை விட வயதில் சிறிது மூத்த
வன். அரசரிமை அற்றவனாதலால்
போர்க்களத்தில் தன் ஆற்றலைக்
காட்டி வீரப் புலகாழ் நிலாநாட்ட
லிருப்பினான். ஆதித்த கரிகாலனைச்
சென்றடைந்தான். வீரபாண்டிய
னோடு நடந்திய போரில் ஆதித்த
கரிகாலனுக்கு வலது கையைப் போல
இருந்த உதவி புரிந்தான். இதனால்
ஆதித்த கரிகாலனுடைய அக்கரங்கி
கடப்புக்கு உரிவலனுான். வீரபாண்டி
யன் விமூக்த ஈளரிவீருந்து இருவரும்
இளைபிரியாத் தோழர்கள் ஆனார்கள்.
இந்த மூவரும் சதத்தில் சென்ற
போது தஞ்சாவூரிலிருந்து பரமபரியாக
வந்த செய்திகளைப் பற்றியே பேசிக்
கொண்டிருந்தார்கள்.

"இந்தப் பழுவேட்டைதாயர்களின்
அமைபாவத்தை இனிமேல் என்னால்
ஒரு கணமும் சித்துக் கொண்டிருக்க
முடியாது. நானுக்கு நான் அவர்கள்
வரம்பு கடந்து போகிறார்கள். நான்
அனுப்பிய தூதன் பேரில் 'ஒற்றன்'
என்ற குற்றம் கமத்துவதற்கு இவர்
களுக்கு ஏத்தனை அகத்தை இருக்க
வேண்டும்? அவனைப் பிடித்துக்
கொடுப்பவர்களுக்கு ஆயிரம் பொன்
வெருமதி கொடுப்பதாகப் பதையதை
வித்தார்களாமோ? இதை பெல்லாம்
நான் எப்படிப் பொறுக்க முடியும்?
என் உதரபிழைக்க வான் அவமானத்

தினும் குன்றிப் போயிருக்கிறது. கீக் கனோ பொதுமை உபதேசம் செய்கிறீர்கள்!" என்று ஆதித்தகரிகாலன்.

"பொதுமை உபதேசம் என் செய்யவில்லை. ஆனால் இங்குமாதிரி முக்கியமான காரியத்துக்கு வந்தியத்தினவரை அனுப்ப வேண்டாம் என்று மட்டும் அப்போதே சொன்னேன். அந்தப் பதட்டக்காரன் காரியத்தைக் கெடுத்து விடுவான் என்று எனக்குத் தெரியும்! வாரிசு வீசவும் வேலை எதிலவும் மட்டும் தெரிந்திருந்தால் பொதுமா? இராஜா காரியமாகத் தூது சென்ற வனுக்குப் புத்திக் கூர்மை இருக்க வேண்டும்....." என்று கூறினான் பார்த்திபேந்திரன்.

இளவரசன் கரிகாலன் வந்தியத் தேவனிடம் காட்டிய அபிமானம் பார்த்திபேந்திரனுக்குப் பிடிப்பதில்லை. எப்போதும் அவனைப் பற்றி ஏதாவது குறை சொல்லிக் கொண்டிருப்பான். அவன் செய்யும் எந்தக் காரியத்திலும் குற்றம் கண்டு பிடிப்பான். ஆகையால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அவ்வாறு குற்றம் சொன்னான்.

"ஆரம்பித்து விட்டாயா, உன் கதையை? வந்தியத்தினவன் பேரில் ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் உனக்குப் பொழுது போகாது. அவனுக்குப் புத்திக் கூர்மையில்கூர் விட்டால் வேறு யாருக்கு இருக்கிறது? எந்த விதத்திலாவது, எப்படியாவது, சக்கரவர்த்தியிடம் கோரிப் பரிசைக் கொடுத்து விடவேண்டும் என்று என் இட்ட கட்டளைகளை அவன் சிறை வேற்றி விட்டான். அதனால் பழுவை

டையர்கள் கோபம் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் வந்தியத் தேவனின் தவறு என்ன?" என்று ஆதித்தகரிகாலன் கேட்டான்.

"தாங்கள் சொல்லி அனுப்பிய காரியத்திதான் அவன் சிறந்திருக்க மாட்டான். வேறு வேண்டாத காரியங்களிலும் தலையிட்டிருப்பான்!" என்று பார்த்திபேந்திரன்.

"கேற்றுச் சுமமா யிரு! தாத்தா! ஏன் இப்படி மெனமமா யிருக்கிறீர்கள்? தங்களுடைய கருத்து என்ன? ஒரு பெரும் படை திரட்டிக் கொண்டு சென்று தஞ்சாவூரிலிருந்து சக்கரவர்த்தியை மீட்டுக் காஞ்சிக்கு அகழ்த்து வந்து விட்டால் என்ன? எத்தனை என் சக்கரவர்த்தியைப் பழுவேட்டையர்கள் சிறையில் வைத்திருப்பது போல் வைத்திருப்பதை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது? எத்தனை என் பழுவேட்டையர்களுக்குப் பலத்து காலம் புரிகிறது?" என்று பொங்கினான் ஆதித்தகரிகாலன்.

தம் வாழ்க்கையில் அறுபத்தாறு போர்க்களங்களைக் கண்டு அறுபதாம் பெற்றவரான திருக்கோவலூர் மலையமான் — மியாடுடை யார் — மறுமொழி சொல்லுவதற்காகத் தோண்டையைக் களைத்துக் கொண்டார். இதற்குள் எதிரே கடல் அலைகள் தெரியவும் "மூதனில் இந்த ரதத்திலிருந்து இறங்குவோம், தம்பி! வழக்கமான இடத்தில் போய் உட்கார்ந்து பேசுவோம். எனக்கு வயது ஆகி விட்டதல்லவா? ஒடுகிற ரதத்தில் பேசுவது எளிதாக இல்லை" என்றார்.

உதவி நாடகங்கள்

தமிழகத்தில் எடக்கலை இல்லாத புத்தலிப் பெற்றத் தலத்தினை வருகிறது. அந்த அரும் பெரும் சிலையை எடுக்கவல்லவன் போற்றி வந்தது. உத்தமனான திருப் பனிகளுக்கு உபயோகப்படுத்தி வருவதால் ஸ்ரீ சி. சாணநுலாகாரிபார் அவர்கள் மூதன்மையாகக் குறிப்பிட வேண்டும். அவருடைய தலைமையில் எடுத்தவரும் ஸ்ரீ சாண நுலுக்கு விருபா அமேரிசில் எடக்கலைபார் வானது எப்போது மாத்தத்தில் மயிலாப்பூர் எந்திரவரர் தலையில் இரண்டு உதவி எடக்கலை எடுத்திருக்கிறார்.

8-4-1951 குவிர்த்துக்கிழமை மாலை 6 மணி

துக்காதான்

14-4-1951 சனிக்கிழமை மாலை 6 மணி

வெகாயின் சபதம்

எப்போது எடக்கத்துக்கு வரம் டாக்டர் டி. எஸ். எஸ். சாணநு அவர்களும் எப்போது எடக்கத்துக்கு வரம் ஸ்ரீ பி. எஸ். குமாரசாமி சாணநு அவர்களும் தலைமை வகிக்கிறார்கள். இரண்டு எடக்கங்களையும் வெகாயின் தோகை சென்னை மாணவ அபிதோக சிவராஜன் சங்கத்திலும் சென்னை ஸ்ரீ சாணநு அவர்கள் மாணவர்கள் இல்லத்திலும் பிடித்து அளிக்கப்படும். அப்போது திரைகளை விளக்கச் செய்து உதவி புரிபக் கொடுக்கும்.

நிலாச் சாப்பாடு

புஷ்பன்

மெரிட்டை மாலையில் சாய்வு காந்தளில் வைப்போடுக்கொண்டு அதில் சாய்ந்திருந்தேன். கையில் வெத்திலைப் பாகை மென்ற கொண்டு வராததே அன்றாடம் பார்த்துக்கொண்டு எச்சத்திற் கூட்டிக்கொண்டும், பெண்ணை மிகவும் சலித்தது கொண்டு இருந்தேன். என்னுடைய மனம் எவ்வளவு துன்பமடைந்திருந்தது.

எவ்வளவு வேலை எவ்வளவுதான் முடிந்ததுகொண்டு கையில் பாகை மென்றான் என்னருமே வந்த சீர்தான். அது என்னுடைய மூக்குமே இவ்வளவுதான் வராத முக்குமே பளிசை மிளக்கிறது. அது என்னுடைய மனம் உணர்வுகள் ஒளிபெற்றது நினைத்தேன். "என்ன எவ்வளவு! அந்த பெண்ணை வந்த ஒரு கிளர் சாப்பாடு எப்போது வரமா? எப்போது புதுகுழி சாப்பிட்டால் எவ்வளவு ஆனந்தம் இருக்கும்?" என்றேன்.

"ஓ, அந்தகொண்ட, அப்படியே சொல்லாம், எவ்வளவு அதுபோல கிளர் சாப்பாடு சாப்பிட வேண்டும் என்ற சொல்பவரை என்ன ஆகா" என்றான் எவ்வளவு.

உடனே அந்த பெண்ணைக்கு கிளர் சாப்பாட்டுக்கு என்னென்ன செய்யலாம் என்ற திட்டம் போட்டேன். ஆகவே இன்னும் என்னென்னவோ பேசிக் கொண்டிருந்தோம்.

பெண்ணைக்கு ஒரு காத்தக்கு முன் எதிர் கீட்டுக்கு யாரோ புதிதாகக் குடி வந்தார்கள். எவ்வளவு மிகையாக இருந்தும், அது என்னுடைய வயத சொந்த வீத வயத தயாரும் இருந்தார்கள்.

அவர் ஒரு பாகைக்கு குடிவந்தவரை இருந்தார்கள். வயத இருபத்தை இருந்தும். சாதாரணமான தோற்றம், உடை உடை பாகை எவ்வளவு மிகவும் அடக்கமாக இருந்தது. அது என்னுடைய மிகைக்கு வயத பதினெட்டு அல்லது பத்தொன்பது இருந்தும், எவ்வளவு வயதான ஒருவர். குடிவந்ததற்கு மிகவும் பொருத்தமான பெண் என்பதை அது என்னுடைய உணர்வுகள் மூலம், உரிம வயதில் ஒத்தொன்றம் 'மிகை' என்ற வயதில் எட்டினது.

அந்த சாய்ந்தில் ஆயிரத்திரந்த திரும்பும்போது எவ்வளவு தெருக் கொடியில் காணும் அந்த பாகை குடிவந்தவரும் மூன்று மூன்று சந்தித்தோம். "கிளர் எதிர்

கீட்டுக்குப் புதிதாகக் குடி வந்திருக்கிறீர்கள், இப்போது?" என்ற மெதுவாகப் பேசுவது ஆரம்பித்தேன்.

"ஆம், இத்தருமன் கொடும்பாகை தில் இருந்தேன். மிகை எவ்வளவு கொடும்பாகை எட்டியாகி விடுகிறது. அந்த வீடு காதிமே மிளக்கி. எப்போது அந்த இடத்தை கீட்டுப் போகலாம் என்ற ஆறு மாதமாகத் தேடிப் போகலாம் என்ற உணர்வு எதிர் கீட்டுக்கு இடம் கொடுத்தது" என்றார் அவர்.

"எதிர் கீட்டு மிகை கொடும்பாகை எவ்வளவு. கிளர் ஒன்றம் எவ்வளவு கொடும்பாகை. எவ்வளவு கொடும்பாகை உணர்வுக்குச் சொந்த கொடும்பாகை" என்றேன்.

"ஆம், கொடும்பாகை எவ்வளவு. ஒரு மாதமாகலாம் அடக்கலாம் கொடுத்தேன்."

இப்படியே கீட்டு கொடுத்தேன் என்ற சொல்லும் கொடுத்தேன். என் கீட்டுக்குத் தயாரும்போது உணர்விலிருந்து ஒரு பெண்மணி கொதிப்பை உத்தரம். என் மிகை எவ்வளவு உத்தரமாக அவர் மிகைக்கு வந்த வயதிலும்பி வந்தார்.

"எவ்வளவு! அந்த பெண் யார்?" என்ற கேட்டேன்.

"எதிர் கீட்டுக்குப் புதிதாகக் குடி வந்திருக்கிறீர்கள். கொடும்பாகை எவ்வளவு. தங்க வயதானது" என்றான்.

"இப்பொழுதுதான் காணும் கொடும்பாகை கொடுத்தேன். கிளர் அந்தருள் அவர் மிகையாக கொடுத்தேன் கீட்டாகப்" என்ற கொடுத்தேன் சந்தித்தேன்.

எவ்வளவு என்னுடைய சந்தித்த சந்தித்த கிளர் "கிளர் சாப்பாட்டுக்கு அவர்கள் இருந்தவரும் எட்டியம் உட்கிட வேண்டியதான்" என்றான்.

"சந்தித்தேன், அவர்கள் இவ்வளவு கிளர் சாப்பாடு?" என்றேன்.

பெண்ணைக்கு மூன்று வயத சாய்ந்தில் உடைக்குப்போய் கிளர் சாப்பாட்டுக்கு வேண்டிய காணும் எவ்வளவு காணும் வந்தேன் கொடுத்தேன் கீட்டாகப். என் என்னுடைய ஆயிரம் எவ்வளவு சிறு, காணும், சந்தித்தேன் எவ்வளவு அது சந்தித்தேன். எவ்வளவு எவ்வளவு அந்த வீட்டில் ஒருவர் இருந்தான். அவ்வளவு எதிர் கீட்டுக்குப் புதிதே குடிவந்தான்

வந்திருந்த புது கண்பன் கோபாலனையும் குழப்பத்தோடு அழைத்திருந்தேன்.

கல்யாணி அவளுடைய வேலும் கிளப் கிளையிலேயுடனும் பக்கத்த ிட்டுப் பங்க ளுத்தையும் அழைத்திருந்தான்.

மெர்னையி அன்று கிளச் சாப்பாட்டுக்கு வேண்டிய சமையல் தயாராகிக்கொண்டிருந் தது. உடமடச் சந்தச் காரியங்களை செய் துக் கொடுத்தும் கொண்டிருந்தான் ஈஜும். அவன் தான் எதிர்த்துக் கோபாலனின் மனைவி. இப்படி வேலை செய்த கொண் டிருக்கும்போதே கல்யாணி ஈஜுதின் காலகைக் கெடிக் கொண்டிருந்தான். மெர் னப் பேச்சு வாக்கிலே அவளுடைய விருத் தாற்றங்கோடும் தெரிந்த கொண்டோம்.

2

நீதிநுத்தியுடைய தகப்பனார் ஒரு வகிலே; சமயசாது வரும்படி உடையவர். அவருக்கு ஈஜுத்தன் வந்தா என்ற பெண்ணும் பிச்சமணி என்ற மூத்த பிள்ளையும் இருந்தார்கள்.

பிச்சமணியும், ஈஜும் கரும், சமையல் போல் வளர்ந்தனர். ஈஜும் என்ருல் பிச்ச மணிக்கு உயிர். ஈஜும் 'அன்னா, அன்னா' என்று அவனையே கவிய வந்த கொண் டிருப்பான். அவன் அவனுக்குத் தினமும் பாடல்களை யெல்லாம் சொல்லித் தருவான். பிச்சமணியுடன் அவனுடைய கருப்பில் படித்தவன் கோபாலன். அவன் பிச்சமணி யுடன் படிக்க அடிக்கடி அவனுடைய வீட்டுக்கு வருவான். படிக்கும் வேல் தவிர மற்ற சமயங்களில் மூவரும் சேரவது கிளை வாடுவார்கள். செல் ஆட்டம், கோல் என்ற,

கான் ஆக ஆக கோபாலனிடம் ஈஜுத்தக்குப் பத்தாநல் ஏந் பட்டு விட்டது. என்ருவது கோபாலன் வரவிட்டால், "என் கோபாலன் வரவில்லை? போய் அழைத்த கா, அன்னா!" என்று பிச்சமணி கையத் தொத்தவு செய்வான்.

ஒவ்வொரு சமயம் அவன் அவளு டைய தொத்தவு பேரதக்காமல், "என் கம்மா கோபாலன், கோபாலன் என்ற உயிரை விடுகிறாய்? அவனையா கல்யாணம் பண் னிக் கொள்ளப் போகிறாய்?" என்று கேட்டான் பிச்சமணி குதம்புக் கோபத்தான்.

"ஆமாம்; அவரைத்தான் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளப் போகிறேன்" என்று வதரியமாகச் சொல்லுவான் ஈஜும்.

பிச்சமணியும், கோபாலனும் என். என். என். செ. படித்தவிட்டு மேலே படிக்கச் சென்றாக்கு வந்த விட்டார்கள். பிச்சமணி கருக்குக் கடிதம் எழுதும்பொழுது கோபாலனும் ஈஜுத்தக்குக் கடிதம் எழுது வான். என்ருய்ப் படிக்கும்படி புத்தியறி அளிப்பான். அவரும் அவனுக்கு ஆசை யோடு பதில் எழுதுவான்.

அந்த வருடம் பர்த்தா மூடித்த கோவை விடுமுறைக்கு வந்த போது ஈஜும் ஒரேயடி யாக மாறிப் போய்விட்டிருந்தான்.

ஒரு வருடம் கழித்தது கோபாலனப் பார்த்ததும் ஏதோ கிவகம் புரியாத வெட்டம் ஈஜுத்தைச் சூழ்ந்த கொண்டது. முன்போல் அவனுடனும், பிச்ச மணியுடனும் சேர்ந்த வாசல் அவையில் மும்பாளமடிக்க முடிய வில்லை. காலிப்படியில் கின்ற கதலின் இடம் கில் ஒரெகிக் கொண்டு அப்படியும், இப்படி யும் சைவ ஆட்டிக்கொண்டே சேரவது போவான். முன்போல் தக்கு தடையின்றி மடை திறத் வெள்ளம்போல் பேச்சு வர வில்லை. பத்தக் கேள்வி கேட்டால் ஒரு கேள்விக்கு 'உம்' என்றோ 'ஊ' என்றும் 'என்றோ' ஒரே வார்த்தையில் அவ் வது தயையகைப்பில் பதிலளித்தான்.

அப்படியப் பதி லாநிற்கும் போது அவனை யறிவாயல்

யதோ ஒரு சத்தி அவன் கண்கள் செட்டும், பெய்திடுக்கச் செட்டும்—பயத்தால் அல்ல, ஒருவித இன்பத்தால்.

சாஜத்தக்கு அப்போது பதினாத்த வயது முடிந்த பதினாறுவது ஆண்டு ஆரம்ப மானிவிட்டது. அவன் தம்பனுர் அவருடைய படிப்பை விதத்திலிருந்து அவன் கல்வியைத் தக்க வரன் மேல் ஆரம்பித்தார்.

கல்வியைப் படிக்க அவருடைய பெரிசு சாஜனுடைய பிள்ளையாகிய பிச்சையித்தார்.

பிச்சையனுக்கு இது தெரிந்ததும் பிச்சை வேடம் உண்டாயிற்று. வேடமானதுக்குத் தான் சாஜத்தரைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால். ஆனால் பணியில்லை. அவர் ஒரு பிடிவாதமான இருந்தார். அவர் பிச்சையித்த வரன் கல்வியுடையானி, கல்வியைத் தியோகத்தி விருந்தார். சிறைக்கு கொண்டு இருந்தது. குணம், சபாசம் எல்லாம் வெகு சம்பவ மானி. வேடமானிடமிட எல்லையித்தத்தும் அவருடைய தம்பனுர் கொடுக்க உயர்ந்த வரன் தான். ஆனால் 'காரம்' என்பது வேடமானுக்கும் சாஜத்தக்கும் இடையில் மனம் இருந்ததே! குறந்தை முன் இவன் பிரியமம் அப்போதிலிருந்தே 'அப்பா, அம்மா' விளையாட்டு விளையாடாத எல்லாம் எப்படி மறக்கும்? அவனைத் தவிர வேறு ஒருவனை மனக்க சாஜம் இல்லாமலா? அதன் பெயரால் எங்கு அறிந்திருந்த பிச்சையனி சாஜத்தரைக் கொடுக்கத்தான் கொடுக்க

வேண்டுமென்ற சொன்னார். அவனுடைய தம்பனுர் அதற்குத் தயாராக இல்லை. தானே சாஜத்தரைக் கொடுக்கத்தான் இவருக்கும் இவருக்கும், அதற்குப் பிச்சையித்த வரன் 'காரம், அப்பா' என்ற என்னி இவர்களை அவருக்கு மனம் காணவில்லை.

பிச்சையனுக்குத் தந்த விட்டது. பிச்சையனுக்குத் தந்த பிச்சையன் முன் அதன் விட்டும் இருக்கப் பிச்சையித்தார். "இனி, இத்த விட்டும் என்னென்று கவனம் காட்டுக" என்ற சொன்னி வெளியேறினார். அந்த வேடமானார். எங்கு போனார், என்ன செய்திருக்கின்ற என்ற தகவலை இல்லை.

வேடமானுக்கும் உடல் சொன்னமம், கொன்னமம் போய்விட்டான். தன் தகவலையார் தன் கல்வியும், சாஜத்தின் வேடமான வேடமானுக்கே விளையாட்டு செய்த கவனம் முடியாமல் போன பணியில் அவனைப் பார்த்துக் கதையிலும் எல்லாம் செய்த விட்டது போனது.

வேடமானம், சாஜம் தாக்கெல்லாம் போனது குறித்துப் பட்ட கருத்தரைத் சொன்னி முடியாது. ஆனால் அவன் தன் சபாசம் அதுதான் தன் மனத்தால் கோபை கவனம் தக் கொண்டு இருந்தார்.

தினம் என்ற ஒரு எதிர்வாரத எம்பயம் உத்தேசியது. இரண்டு எல்லாம் கங்குலப் பொருத்தம் பார்த்து—காணுக்கு என்பது கவனம் ஆகிய என்ற ஜோசியம் உத்தி உத்தி விருந்தம் அதற்குக் கவனியாமல் பணம் வந்த விட்டான். கல்வியைத் தக்கப் பதினாத்த உட்கருக்கு முன் திகழ்கின்ற மானிடப் பணம் கவனியம் விட்டான்.

சாஜத்தின் தம்பனுருக்குத் தந்த சாஜம் ஒன்றி விட்டது. கல்வியையானது இப்படி எத்தனாம், அதற்கு முன்னாலே எத்தனத் தன் பெயரால் காப்பாற்றிய உட்கருத் தன் கவனம் தந்தித்தார். அதற்குப் பித்த சாஜத்தின் விளையாட்டு ஒத்திப் போட அவர் விருப்பமில்லை. அவருடைய சேனைக் கொடுக்கத்தே விளையாட்டு முடிந்த கவனம் தார்.

வேடமானுக்கும் சாஜத்தக்கும் தான் விளையாட்டு உட்கரு வேண்டுமென்ற ஒத்தைக் கவனம் தந்த பிச்சையன் பிச்சை விட்டது வெளியேறிப் பிச்சையனி பிச்சையனே விளையாட்டு உத்தேசியது. அவனைத் தந்து பிச்சை அவன் தந்தையும் வேடமானும் எல்லாமே கொடுக்கத்தான். ஒன்றும் பணியில்லாமல் போய்ந்தது.

சாஜம், வேடமானும் அப்படித் தந்து கவனம் உத்தி கந்த பொருத்தும் பிச்சை

தனிக் (தமது தம்பனரைப் பார்த்து):-
ஆறா! பாகவதர் பார்த்துக்கொள் என்ன குணம்! என்ன குணம்!

கம்பர்:-என் கார். குணமல்லா விருக்காது? பாகவதர் இப்போது தானே 'கூட கார்' எப்பிட்டுக்?

யனி இங்ஙனத்த அங்களுக்கு எப்போதும் ஒரு குறையாகவே இருந்த கந்தை.

3

“இஃ! இஃ! அங்கைப் பங்கப் போயிருமோ இங்ஙனியா! எங்கப்பாவும், அம்மாவும் அவர் கையாடலே களுக்கு என் தரும்பாடுக் கொண்டிருக்கீர்கள்” என்று எஜன் கிருத்த கிசைத்தான்.

“கையாட்டாதேயோ, கீழ்க்கை உன் அண்ணன் கைத்த கிசைக்க” என்ற ஆதரம் உரிசை.

எஜத்தின் கிருத்தப் தயாரிப்பு அப்படி மாட இருந்தது. ஒங்கைக்கையும் குறி பார்த்த அப்படியே கிபந்த கிட்டேன். கிருத்தின்கைக் கொஞ்சம் தான் என்றும் குறியைப் பார்த்த போது தயாரித்த அங்கு போதைய என்ற சந்தேகம் கந்த கிட்டது.

தன் பூதையாகச் செங்கச் செங்கு கென்ற சேர் கைத்தகிருத்த புது பட்டது. கென்ற, கென்ற மேலே கந்த கென்ற கென்றென்ற பிரகசித்தது. தாய்க்கை எல்லாம் ஒங்கைக்கையு கந்தாக்கம். கிந்த சேர் மடியில் உட்கார்த்த அடக்க அகத்தக் கொண்டிருத்த கிட்டெட்டி யனிவானதம் கிருத்த சம்பிட உட்கார்த்தேன். எஜனும் கம்பாணி புன் கங்குக்குப் பரிமாறின்கை.

என் கம்பன் கந்தேசன் இங்ஙனம் கார்த்த குறித்த என் மனம் தகித்தக் கொண்டிருத்தது. ஆத யனிக்குக்கை கந்தகிடு என்ற தாத தடவங்கு மேல் கொல்லிகிருத்தம் இங்ஙனம் காக்காரேனெய் என்ற யோசித்தக் கொண்டிருத்தேன்.

கம்பாணி பரிமாறிக் கொண்டிருந்தான். எஜன் பாயலும் கொண்ட காக் சேரு இரம் கினும். பாதி மடியும் படியில் “அன்ன” என்ற அகக் கங்குலிட்டது கெட்டது. “எஜன்” என்ற கிளிக் குறும் கட்டுகை கந்தது. அகக் கெத பாருகிளியா. என் கம்பன், இதுகையில்கை எதிர்மார்த்த என் அருமைக் கந்தேசன் தான்.

ஆமாம்; கந்தேசன் தான் அருமைகைய அண்ணன். எஜத்தக்கு எத்பட்ட சந்தேசம் கொல்லி முடியாத. கோபலன் கந்தேசனைக் கண்டதம் அப்படியே கட்டக் கொண்டான். எனக்குக் கம்பாணிக்குக் சந்தேசமும் தாக்க முடியவில்லை.

கந்தேசன் இத்தனை காக்கை கிளிகில் கங்கை கம்பெனிகே திணைகை காரியாவத திள் இருந்தான். எஜ மாதவாகத் தான் இக்கு மார்த்தகை கந்திருக்கின்கை.

“என்ன காரி! உங்கை கம்பன் ‘டாக்க’ ஆடக் கந்தக் கொண்டான் அக்கை!”

“ஆமாம்!”

“அகக் இப்பொழுது என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?”

“அகக் கைக்கென்றப் பல்லிக் கைக்கட்காரகவேலை பார்த்திருக்க, காரி!”

“என்ன எஜன், உன் அண்ணன் பெயர் கிசையனி என்றேயே, இப்போது ‘யாரோ’ கந்தேசன் கம்பாணிப் பிடித்தக் கொண்டு ‘அன்ன’ என்ற கந்தாடு கிருமே!” என்ற கெலி செத்தேன்.

“ஆமாம், யா! உங்குக்குக்கை அருமைகைய கைக்கைப் பெய்கைக் கொண்டு கந்த கிட்டேன். கிட்டிக் கம்பலாரும் கிசையனி என்ற செங்கைக் கப்பிடு கைக் அகையே கறிகிட்டேன். அருமைகையெக் கந்தேசன் தான்” என்றும்.

எஜனும் கோபலனும் “கிளிக் சாப்படு கக்கை கார்த்தப் பூதனும் சந்தேசம்கை கிட்டது” என்ற கிழித்தார்கள்.

என் கம்பன் கந்தேசன் தன் தண்கலின் மனம்போகக் கம்பாணம் கெத்த கிட்ட தடம் எஜனும் தன் கிட்டாகுடன் செத்த காரும்படி செத்த கிட்டது கிளிக் சாப் பாடு என்ற சந்தேசமும் பட்டான். என்ன புன் கம்பாணியையும் கார்த்தகின்கை.

எஜனும் கம்பாணிபுன் கிளிக் சாப்பாடு இப்படி கம்பாண கிருத்தாகவே முடிந்த கிட்டகை கிளிக் சந்தேசமும் பட்டேன்.

அக்கப்போர்

"காவுதலில் தறிக்காரர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர்." — ஒரு சேய்தி
தறிக்காரர்களுக்கு எவ்வளவு குறை இருக்க
தாலும் பதறிக்காரியம் எதுவும் செய்துவிட
மாட்டார்கள் என அம்புகிறோம்.

"வணங்குபிணை ஒழிப்பது சர்க்கார் கோக்க
மில்லை." — ஒரு மத்தி
வணங்குபிணை ஆதரிக்கும் மந்திரிகள்
வணங்குபிணை ஒழிக்க சினைப்பார்கள்!

"பொது ஐக்கியத்தை செயல்படுத்துக்
காக 'இஷ்டம்போல் பிரயாண' டிக்கெட்டுகளை
அனுதுக்குக் கொண்டு வர முடியாது."

—எனம் சத்தானம்
மந்திரித்துவம் இஷ்டம்போல் பிரயாணத்
தற்கே சரீரிகள் போதாமல் இருக்கும்பொழுது
பொது ஐக்கியத்தை இஷ்டத்தை பார்
வணிகியப் போகிறார்கள்!

"ஜிம்மர் போட்டு உபாத்தியாயிகள் எவ்வத்
தின் தவிர விழா." — ஒரு சேய்தித் தலைப்பு
எனது உபாத்தியாயிகள் தவிர விழா
கொண்டாடுவது சாத்தியமா!

"எல்லா வேலைகளிலும் சரீரில் எவ்வளவு
ஆள் எடுப்பது என்பது முடியாது."

—எனம் கோபால சேட்டை
அப்படியானால் சரீரில் எவ்வளவையே எடுத்து
விட்டால் என்ன?

"எடுத்த வகுப்பினருக்கு லரிவை உபரித்
திக் கொண்டு போவது உபயோகம்."

—டாக்டர் செல்வம்
எடுத்த வகுப்பினரை இந்த விதத்திலாவது
உபரித்திக் கொடுக்க!

"ஸ்ரீ தாண்டவர்களுக்கு ரூ. 101801-க்குப்
பணமுடிப்பு அளிக்கப்பட்ட ஒரு உபத்திரி
அவர் 'பண முட்டை'களைப் பற்றிக் கண்டிப்ப
பாசப் பெறப்போது உபத்திரி குழப்பம்
ஏற்பட்டது."

—காங்கிரஸ் சேய்தி
ஸ்ரீ தாண்டவர்களிடம் மிகுந்த பணமுட்டை
குழப்பத்துக்குத் தப்பி விடுகின்ற வந்து
அம்புகிறோம்!

"இருதர மனத் தடை எட்டித்தாது ஆட்
சேய்த்து மறு."

"மதுவிலக்கை ஆட்சேபித்த மறு."

"உய்யுதல் ஜி. ஏ. சேய்யாது என்ற
தீர்மானம் ஆட்சேபித்த மறு."

"விட்டு வாடகை கண்டிரோடு ஆட்சே
பித்த மறு."

—சேய்யாது சேய்தித் தலைப்புகள்
இதை வெல்லும் யார்க்கும்பொழுது, தற்
காலம் எட்ட திட்டமிடும் வெல்லும் சத்த
செய்துவிட்டு மதுவிலகை எட்டித்தாது போல்
விடாமல் என்று தெரந்துகொள்ளுங்கள்!

"பெயர்வைச் சேர்த்த ஒரு குருட்டுப் பெண்
துக்கும், பார்த்தவையரைச் சேர்த்த ஒரு
குருட்டு வாரியத்துக்கும் காதல் ஏற்பட்டு
சேய்த்தில் மனம் உபத்திரி." — ஒரு சேய்தி
காதலுக்குக் கண் இல்லம் என்பதற்கு வேறு
என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்!

"சத்தம் சித்தியாவது பார்த்துக்கள் பார்த்து
வித்தாது அடையக் கண்ணம் எட்டிக்
கொண்டு இருக்கிறார்கள்." — காங்கிரஸ்
சத்தம் சித்தியாவது பார்த்துக்கள் சித்தியா
மல், இத்தியா கட்டிய வழியில், சமாதான
மாக பார்த்துக்கள் பார்த்துக்கள் அடைய
வது பற்றிக் சித்தியப்பார்க்கோ!

"சென்ற புழுவெரித்துப் போதுமான தன்
விதமாக இருக்கிற சித்தியுக்குக் கொண்டு வரப்
போகிறார்கள்!" — சேய்தி
பிறகு இருக்கிற சித்தியுப் போதுமான
தன்விதமாக கோதாவரியிலிருந்து கொண்டு
வருவார்களா?

"புல்லம்பாடியில் உணவு மந்திரி."

—சேய்தித் தலைப்பு
புல்லம் உணவாக்குவது எப்படி என்பதை
அவர் ஆராயப் போகிறார்கள் மாட்டார் என
சினைப்போகிறோம்!

"இந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்து
அசெம்பிளியில் 1000 கேள்விகளுக்கு மேல்
கேட்டுப்பட்டு விட்டன."

—சென்ற சேய்தி
எப்படியாவது 'கேள்வி அறிவு' விருத்தி
படைத்தால் சரிதான்!

"டிட்டோ சர்க்காரைக் கவிர்த்தவன்."

—ஹோ மக்களுக்கு குடியை உபதேசம்
இந்த உபதேசத்துக்கு ஹோ மக்கள்
'டிட்டோ' போடுவார்களா?

"பூக்கடை போனில் கட்டுகின்ற வேறு
இடத்துக்கு மாற்றச் சர்க்கார் முடிவு."

—சேய்தி
அப்பொழுது அது பூக்கடை போனில்
கட்டுகின்ற இருக்க முடியாது!

"பூண மதுவிலக்கு சாத்தியமற்ற வட்டிய
மாணவரால் மிகக்குடியே புதிய ஸ்டாப்கள் கட்டி
யின் கோக்கமாக இருக்க வேண்டும்."

—ஸ்ரீ பி. ஏ. சேய்யாது
இது மிகவும் பெருமீத மனம் வேண்டிய
இஷ்டமில்லாதான்!

"புல்லியில் மீது அடையாமல் தெரியாத
மீது விமானம் ஒன்று பறந்தது."

—காங்கிரஸ் சேய்தி
யாராவது பிரமன் ஒருவருடைய மானம்
காற்றில் பறந்திருக்கும். அதைத்தான் விமானம்
என்று மக்கள் தவறாகக் கருதி இருக்க
வேண்டும் என்கிற ஒரு மானவாத்.

மக்கிய கேந்திரம்

சாரன்-4.

போகா சிறத்தி விட்டுத் திரும்பி
வருப்படி, திடீரென்று போக்ஷிசிக் குஷ்ப
சர்க்கார் தங்களுடைய துருப்புளுக்குக்
கட்டியிட்டனர்; சாரன் சர்க்காருடன்
சமரசப் பேச்சையும் ஆரம்பித்தனர்;
ஜார் சர்க்காவுத்தி எவத்திங் கைப் பற்றப்
பட்ட பாதசிக் பிரதேஷ்கினை பெய்வா
திருப்பிக் கொடுத்தனர்; சாரனுக்குக்
கொடுத்திருந்த கடன் தொகையினை பெல்
லார் செயலுக் கணக்கில் எழுதி விட்டதாக
அறிவித்தார்கள். இவ்வாறு ஒரு சில
நிலங்களுக்குள் சாரனியை அடுக்கடுக்
காக எதிர்பாராத பல ஆச்சரியமான சம்ப
வங்கள் சிகழ்ந்து விட்டன.

ஒரு காடுமட்டுக்கு காட்டில் விஷுபத்
தில் தன் கட்டையும் கல்வெண்ணத்தையு
ம் தெரிவிப்பதற்கு இவற்றைக் காட்டி
தும் சிலரு என்ன செய்ய முடியும்?
எனவே, இவ்விதமாக குஷ்பவாவுக்கும் சார
னுக்கும் 1921-ம் வருஷம் சிபினை உடல்
படிக்கை ஏற்பட்டது.

சாரனியை ஒரு புறம் மேற்படி உடல்
படிக்கை ஏற்படுவதற்குப் பூர்வாகமான
பேச்சு வார்த்தைகள் கடந்த வருஷ
கில், ஐந்தேரு புறம் ஒரு விபரீத கிட
கம் நடக்கவாயிற்று. 'எனதே விட்டில்
பிடுங்கிய கனரையில் ஆதாயம்' என்பதற்
கினால், அப்போது அந்த காட்டில் கிள
விய குழாப்பத்தில் சீஜா கான் என்ற இளம்
இராணுவ அதிகாரி மூவாயிரம் சாரன்
பிப்பாங்கன் அடங்கிய ஒரு படைபுடை
தலைகல் பிது படைமேடுத்தார். சர்க்கா
வரக் கைப்பற்றி மந்திரிக்கினை பெய்வா
கைது செய்தார். பிறகு இந்த சீஜா கான்
டாக்டர் ஸ்டீவா உத்திங் என்பவரைப்
பிரதம மந்திரியாக சிபித்தார். தன்னைத்
தானே யுத்த மந்திரியாகவும் சிபித்துக்
கொண்டார்!

மேற்படி சீஜா கான் வாரும் குடிபுத்த
தில் கைத்துக் கொணந்த தவறாட்
டார்கள். ஏனெனில் சென்ற சில தினங்
களாக சாரனில் ஏற்பட்டுள்ள கொர்
தளர்பில் சீஜா கானின் பேயர் அடிக்கடி
அடிப்பட்டு வருகிறது அல்லவா? நற்போது

சாரன் மன்னராக இருக்கும் முகமது
சீஜானின் தந்தையான சீஜா கான் சென்னை
பற்ற மூதாதையின் ராஜ்யத்தைக் கைப்
பற்றி, சிம்மாசனம் ஏறிவதாக சா
மக்களின் பலர் குற்றஞ் சாட்டத்
தொடக்கியிருக்கிறார்கள் அல்லவா?

என்று சாரன் - குஷ்ப உடல்படிக்கை
ஏற்பட்டதோ, அன்றே 1910-ம் வருஷத்
தில் ஆங்கிலேயர் - சாரன் உடல்படிக்கை
சீஜா கான் சிபித்த புதிய மந்திரி கைப்
பற்றல் சத்த செய்யப் பட்டது.

சீஜா கானின் சிபாநிகாரம் நடபுடலாக
இருந்ததால், வாரும் பிரதம மந்திரியும்
பொன்மைகள் போல் இருக்க வேந்தது.
இந்தியில் பிரதம மந்திரி ஸ்டீவா உத்திங்
சீஜா கானுக்குப் பங்கிதுகொண்டு, சாரனை
விட்டு கென்பேறி, பிரிட்டிஷாரின் பாது
கைப்பை வாரும்படிவாயிற்று.

அவருக்குப் பின் அதிகாரத்துக்கு வந்த
பிரதம மந்திரிகளும் சீஜா கான் எதிர்க்கத்
துணிவாய்ம் சந்திரமார் செய்தார்கள்.
கடைசிகளாக யுத்த மந்திரியாகவும் பிரதம
தனபதியாகவும் விளங்கிய சீஜா கானே
1923-ம் பிரதம மந்திரி பதவியைக் கைப்
பற்றிக் கொண்டார். சீஜா கானின் ஆட்சி
யில் தமக்கு ஏதாவது ஆபத்து நேரக்
கடும் என்று பலந்த கங்கிள் அக
மது ஷா, ஐரோப்பாவுக்கு ஓடி அஞ்ஞாத
வாசம் செய்யலானார். அவர் 1930-ம் வரு
ஷம் ஐரோப்பாவிலேயே காலமானார்.

ஷா ஐரோப்பாவுக்குச் சென்ற பின்,
சீஜா கானைத் தனியாகக் கொண்டு, பாரசீ
கத்தைக் குடிவாசாகப் பிரகடனம் செய்வ
தற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்ட
யிருந்தன. அவ்விதமிருக்கையில் குடி
வாக முறை ரிபா முஸ்லிம்களின் கொள்
கைக்கு முரணாகும் என்ற கதைபைச்
செய்வாக்குள்ள சில பிரமுகிகள் கட்டி
விட்டார்கள். இறுதியில் சாரன் வாரீ
மெண்டு சீஜா கான் சாரன் மன்னராகப்
பிரகடனம் செய்ததுடன், அவரது சந்ததி
களில் மூத்த பிள்ளைகள் மன்னர் பட்டத்
தற்கு உரிமலர்கள் என்றும் நிர்மாணித்
தது. நூதிப்பிட்ட மன்னருக்குப் பிள்ளை
யில்லா விட்டால், மன்னர் தம் இஷ்டப்
படி ஒருவரை அந்தப் பட்டத்துக்கு வாரி
சாக சிபிக்க அதிகாரம் உண்டு என்றும்
பார்க்கிமெண்டு நிர்மாணித்தது. கஸ்தான்
அகமது ஷாவுக்கும் அவரது குடும்பத்தின
ருக்கும் இனி எக்காலத்திலும் சாரன்
மன்னர் பட்டத்துக்கு வர உரிமையில்லா
என்றும் பிரகடனம் செய்தது.

அவ்வாறாக, சாரன் பாரீமெண்டு
சீஜா கான் மீது பூண கம்பிக்கை வைத்த

தற்கு ஒரு முகவியாக மாற
ணம் இருந்தது. அதி
வது அதற்கு முன்
சரணாக ஆட்சி புரிந்த
மன்னர்களைப் போல்
சிதா கான் அன்னியர்
கள் ஆட்சியைப்பதற்கு
இணங்குபவர் அல்ல.
சிதா கான் மன்னராக
வந்தபின், சரணி
யிருந்து அன்னியர்
ஆளிக்கதை அறிய
ஒழிக்க அவர் முயற்சித்
ததே அதற்கு அந்தாட்
சியாகும். அவரதுகாலத்
திலே சரணில் சிறந்த
இராஜாவும் சூலாக்
கப்பட்டது. சிபுன்
சென்றதவிர வேறெந்த
வெளி காட்டினதும்
சரணில் இருக்கக்
கூடாது என்ற கோள்
வையும் அவசர அவசர
மாக அமுதுக்குக்
கொண்டு வரப்பட்டது.

மேயுய நாதிர் ஈர உலகிச்சித்தூர்
மாரெடுத்துக்குட பொங்கியடித்துச்
சென்ற உலகப் பிரசித்த பெற்ற மலர்
சாமரணம் இது செட்டத் தங்கத்
திருநாள் விசை மதிக்க முடியாத தன
ரத்தினம்மாரணம் திருமுகம்மட்டது.

இந்தக் கட்டத்
திலே தான் 1939-ம்
இரண்டாவது உலக

யுட்புத்தம் ஏண்டது. மேற்படி புத்தம்
ஆரம்பமானதும், சரண் தான் எடுக்கியவை
வெளிக்கப் போவதாக அறிவித்தது. புத்தவா
வது மகா புத்தம் ஏண்டப்போது மோசம்
போவது போல் இரண்டாவது மகா புத்
தத்தின்போது மோசம் போய்விடக்
கூடாது என்ற உத்தேசத்துடன், மேற்படி
60 கண்களுக்குப் பங்கம் விளைவாமல்
பார்த்துக் கொள்ளவும் சரண் சர்க்கார்
முடிந்தனர். எனினும் வல்லரசுகள்
சரணாக சத்தியம் இயுத்தம் மேண்டும்
என்று தீர்மானத்திருக்கும்போது சரண்
சர்க்காரின் முயற்சி பறித்ததா?

வல்லரசுகளுக்கு சரால் எண்ணெய்
தேவைவாக இருந்தது. சரணில் அமைக்
கப்பட்ட புதிய ரயில் பாதை ஏவம் குடி
வாவுக்குச் சாதனங்கள் அது ப்ப
கேண்டிய அமைவதும் ஏற்பட்டது.

ஏற்கனவே கையிபகைப் போவ வல்
வரசுகளுக்குள் போட்டி யிருந்தாலாவது
சரணில் சுதந்திர உரிவாக்கு அதிச
ஆபத்த ஏற்பட்டபாது. ஆனால் சென்ற
நாடா புத்தத்தில் பிரிட்டனும் குடியாவும்
சேர எடுகனையிவிட்டன அம்மலா?
எனிய. 'பார்த்துக் கொண்டிட்டம்,
கண்டெத்த திட்டாட்டம்' என்பது

போல் வல்லரசுகளின்
வட்டி சரணுக்கு விளை
வாக முடிந்தது!

அன்னியமரகமேற்
படி வல்லரசுகள் சரா
ணின் அபிப்பிராயத்
தைத் தெரிந்துகொள்ள
முற்பட வில்லை. மன
யை வென்று சரண்
யிது படைபெடுத்தன.
அன்னியரின் ஆளிக்கத்
துக்கு விரோதமாக
இருந்த சிதாசரணமுடி
தற்குமுற்படி வற்புறுத்
தின. அவரது புதல்வ
ரான முகாது சிதாவை
கிம்மாணத்தில் அமர்த்
தின. முகமது ஷா அவ
ரது தந்தை சிதா
காண்ப் போல் திறமை
யும் கண்டிப்பும் உள்
வலரவில் என்பதை
அறிந்தே அவர் மன்ன
ராக வயதுவதற்கு வல்
லரசுகள் இணங்கின.

மேற்கு சரண் ஐக்கிய
காடுகளின் நிபுணர்,
ஜெர்மனி முதலிய அச்க
காடுகள் யிது புத்தப்
பிரகடனம் செய்தது.

முடிவிறந்த சிதா காண்ப் பிரிட்டிஷார்
முதலில் தங்கள் ஆளிக்கதிலே உன்ன
மோசின் தீயம் கொண்டு போய் எவர்த்
தனர். மீது அவரைத் தென்னுப்பிரி
காவுக்கு அமர்த்துச் செலுத்தின. சிதா
கான் 1911-ம் வருஷம் தென்னுப்பிரிக்கா
லேயே காலமானார்.

தன் விசை தன்னைக் கடும் என்பதற்கு
சிதா காணின் வாழ்க்கை சிறந்த உதாரண
மாகும். கம்தான் அகமது ஷா அஞ்ஞாத
வாசம் செய்து, ஐரோப்பாவிலே காலமாக
வேந்ததற்கு ஷா கானை சரணம்.
கடைசியில் சிதா காணுக்கும் அதே கதி
தான் கோத்தது!

சென்ற மகா புத்தம் முடிவடைந்தபின்,
சரணியிருந்து பிரிட்டனும் அமெரிக்கா
யும் தங்களுடைய துருப்புக்களை வரபஸ்
செய்தகொண்டன. ஆனால் குடியா தன்
துருப்புக்கள் வரபஸ் செய்து கொள்ள
மறந்துவிட்டது. சரண் எண்ணெயில்
பிரிட்டனுக்கு ஏதேபாக உரிமை இது
பதை குடியா விதும்பயிர்ச்சி. எனவே
வடக்கு சரணில் எண்ணெய் எடுக்கத்
தங்களுக்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டாலன்றி,
தங்கள் துருப்புக்கள் திருப்பி அனுத
துக்கொண்ட முடியாது என்று குடிய
சர்க்கார் கண்டிப்பாகக் கூறிவிட்டனர்.

பின்னணும் தம்பியும்!

சோமாய்

நின்றபடி. நாஸ்டல் கடிதரம் 'டான், டான்' என்று பன்னிரண்டு தடவை அடித்த ஒப்பீதது. மென்சப் பூரி மாதிரி அடிமேல் அடிவைத்து, கத்தரம் உன்னை நுகழ்த்தான். அவர் சோட்டைக் கழற்றும் சமயத்திலும், கதவைத் திறந்துகொண்டு யாரோ வரும் சத்தம் கேட்டது. கத்தரம் திரும்பிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். ஆன் உருவம் தெரிக் தது. 'டக்' என்று மின்சார விளக்குச் 'ய்விச்'சைப் போட்டான். அந்த ஆன் வேறு யாரும் இல்லை. கத்தரத்தின் தம்பி மணிதான்!

"அண்ணா, நீ இன்னும் நீ தூங்க விடலையா?" என்று கேட்டுக்கொண்டே உன்னை வந்தான் மணி.

கத்தரத்தின் மூலம் அப்போது கோப மாக மாறிவது.

"மணி, எங்கேயோ போயிருந்தாய், பரீட்சை எழுத்தில் கொஞ்சம் கூட அக் கதையில்கூடா!" என்று கோபத்தோடு கேட்டான் கத்தரம்.

"எங்கேயும் போகவில்லை அண்ணா! வெளியே போயிருந்தேன்!" என்றான் மணி.

"வெளியே, போயிருந்தாய் என்பது எனக்கு நீ சொல்லாமலே தெரிந்தது. மணி என்ன ஆடுதது, பார்!"

"மணியா? மணி பன்னிரண்டாடினது!"

"இரத்திரி பன்னிரண்டு மணிக்கு நீ சூழியாக ஊர் கத்தயிட்டு வருகிறாய். எனக்கு என்னடா என்னும் இடகே கவலைபா யிருக்கிறது!" என்று கத்தரம் கொஞ்சம் அறுப்போடு சொன்னான்.

"கவலை ஏன் படுகிறது, அண்ணா?"

"கவலை ஏன் படுகிறதோ? நீ வரக் காணாமே என்னை கவலைதான்!" என்றான் கத்தரம். அப்போது அவன் முகத்தில் கொஞ்சம் அசடு வழிந்தது.

மணி உடனே பஸ்மாசுச் சிரித்துவிட்டு, "அண்ணா, அப்படியா! எனக்காவா நீ கத்தக் கொண்டுந் தாய்?" என்று கொஞ்சம் குத்தலாகக் கேட்டான்.

"மணி, உன்னிடம் நான் விளையாடுகிறேன் என்று கிணத்தாயா? பட்டணத் தில் தினம் பத்த மோட் டா! விபத்த வகத்தோ! இந்த வட்டணத்தில் மணி பன்னிரண்டு ஆயும் உன் னைக் காணோம். நான் விழித்தக்கொண்டேயுந் தோடு எத்தனை நேரம் உன்னைத் திருப்பேன்!"

என்று சதுக்கையோடு கடித்து கொண் டும் பாவனையில் கேட்டான் கத்தரம்.

மணி, காலல் பானியில் "ஓசோ!" என்று அவரை ஊடுருவிப் பார்த்துக் கொண்டே சொன்னான்.

கத்தரத்தின் மூலம் கொஞ்சம் குறைய வாக மாறிவது.

"ஓசோ என்ன ஓசோ! உன்னைப் பற்றிய கவலையில் எனக்குப் படிக்கவே டுடையிலே. தெரியுமா?"

"ஓசோ! நீ படித்தாயா? இப்படித் தான் நீ படிக்கிற வழக்கோ?" என்று மணி கேட்கையோடு கேட்டுச் சிரித்தான்.

"என்ன, என்ன?" என்று கத்தரம் மடமடப்புடன் கேட்டான்.

"அண்ணா, தினம் இப்படித்தான் நீ கேட்டுப் போட்டுக்கொண்டு படிக்க உட் டாருகிறாயா?" என்றான் மணி.

கத்தரம் இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லவில்லை. மெனமென யிரந்தான்.

மணி மீண்டும் ஆரம்பித்தான்:

"அண்ணா எனக்காகக் கத்தக்கொண்டு உட்காக்கிறுந்ததில் நீ தந்தி வாததைக் கூடக் கவனிக்க வில்லை போயிருக்கிறது. ஐயோ, பாவம்!"

கத்தரம் கொஞ்சம் திரும்பிட்டு, "என்ன, தத்தியா!" என்றான்.

மணி உடனே கீழே கட்டிக் காண் பித்து, "அண்ணா, அதோ பார்! கீழே ஒரு தத்தி மிடகிறது!" என்றான்.

கத்தரம் ஒரு விநாடியில் சமாளித்துக் கொண்டு, "ஓ.....! ஆகாம். தத்தியை யாத்நிர வேளையில் படிக்க வேண்டாம் என்று இருக்கிறதே!" என்றான்.

"ஓசோ!" என்றான் மணி.

"ஓசோ என்னடா, எந்தகேடுக்தாதும் ஓசோ! நீயும் வரவில்லை. தத்தியில் ஏதே னும் கேட்ட சொப்பி இருக்கப் போகிறதே என்று பார்க்கவில்லை!" என்றான் கத்தரம்.

"அண்ணா, என் பக்கைக் குழுகை வக்க. என் எங்கேயோ வெளியே கத்தி விட்டதாக நீ என்னைக் கண்டிக்க வருகிறாய். நீ எவ்வளவு மறைத்துப் பேசினாயும் எனக்கு விஷயம் தெரிந்த விட்டது. நீயும் இப்பொழுதுதான் என் கேயோ போய்விட்டு வந்திருக்கிறாய்!"

"மணி, என் வெளியே போனேன் என்றால் உங்களைப்போல் இப்படி என் கத்தப் போகவில்லை, கா நீயமா எப் போயிருக்கிறேன்!"

"அது என்ன காரியம் அண்ணா! எத்திரி பன்னிரண்டு மணி வகையில்!"

கத்தாத்துக்கு உண்மையினையே சொல் லும் கோபம் வந்து விட்டது.

"உனக்கு விளையாட்டா பிடுக்கிறது. மணி! என் படிப்பை உத்தேசித்த தான் போனேன்!" என்றான்.

"ஓகோ!" என்றும் மணி.

"ஓகோ என்னடா முட்டாள்! மாமா வந்திருக்கிறா! என்று ஒரு ஆள் வந்து சொன்னான்! அவர்தானே எங்குப் படிப் பதற்குப் பணம் கொடுத்த ஒத்தாசை செய்திருக்கிறார்? அவர் கொஞ்சம் வகைக் கத்திப் பார்த்த வேண்டும் என்று சொன் னார். அவரோடு கொஞ்சம் கத்திவிட்டு இப்பொழுதுதான் வந்தேன்! அவர் வழக் கப்போல் திருவங்கிச்சேனி நோட்ட லுக்குப் போய் விட்டார்."

"எங்கே என்னைப் பார்த்துச் சொல்லு!" என்றான் மணி.

"உன்னைப் பார்த்துச் சொல்வானே? சினிமாவுக்குப் போய்விட்டு அவர் அப்

படியப் போனார். என் கேரே இப்படி வந்தேன் போதுமா?"

"ஓகோ! அப்படியா! அண்ணா, முழுப் பூனிக்காயைச் சொற்றிய மறைக்கப் பார்த்திருப்பே! ஒரு பொய்யை மறைக்க ஒப்பது போய் சொல்லுகிறாய்! அதனால் என் குடி அகப்படும் கொண்டாய்? மாமாவை அழைத்துக் கொண்டு நீ வெளியே போனதாகச் சொல்லியிருக்க வேண்டாம். வேறு வர் பெயராலாவது சொல்லியிருக்கக் கூடாது! போய் சொன் னாயும் பொருத்தச் சொல்ல வேண்டாமா, அண்ணா! என் இப்பொழுதுதான் மாமா வேண்டுமென்கிறாருப் போய் விட்டு, அவரை துக்கப்பாக்கத்தில் விட்டு விட்டு, பஸ் ஸ்டேஷனில் வந்து வருகிறேன்!"

இதற்கிடேயே கத்தரம் கோபத்தோடு, "போய்! கத்தப் போய்! நீ என்னை அவமதிக்கிறாய்" என்று கத்தினான்.

மணி, "ஓகோ! அண்ணா, பொய்யும் மெய்யும் விடிந்தால் தெரிவிடும்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே சிறிது விடந்த தத்தியைக் குனிந்து கையில் எடுத்தான். அதைப் படித்து முடித்ததும் அவன் முகத்தில் அடுவழிந்தது.

"அண்ணா, இந்த இதைப் படி!" என்று கூறிச் கத்தரத்தின் கையில் தத்தி யைக் கொடுத்தான்.

"எனக்கு என்ன இருவகைப்படி என்னைப் பிரதிக் கொண்டு வருகிறேன். கட்டுவதில் சந்திக்கவும்."

—மாமா"

என்று கத்தரம் தத்தியை உரக்கப் படித் ததும் அவன் முகத்திலும் அடுவழிந்தது.

கடவுள் ஆணை!

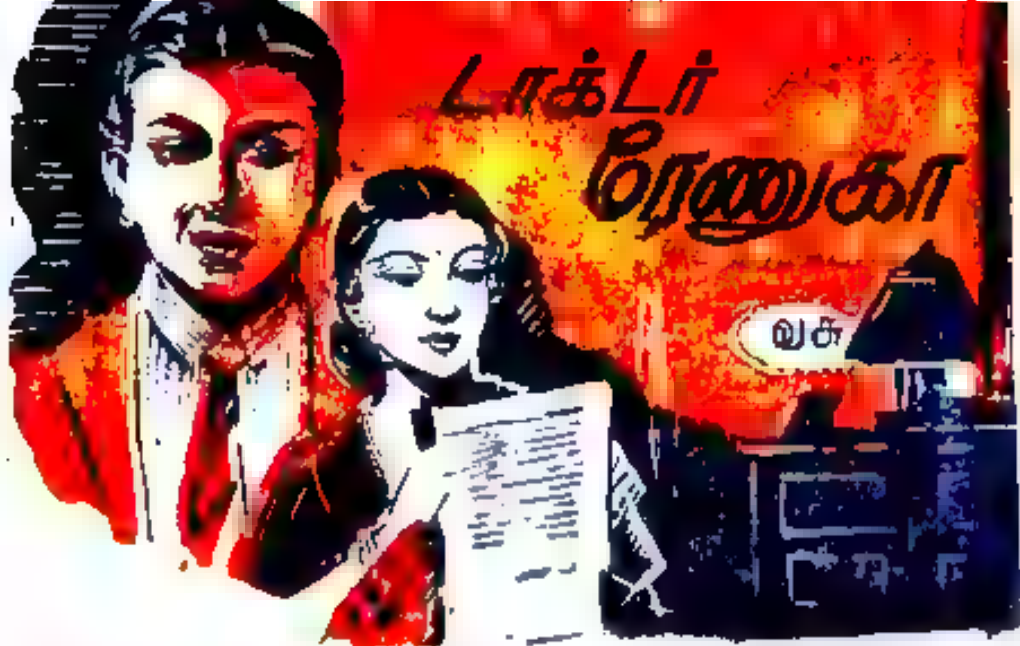
ஒரு சமயம் சிதர் பட்டினம் திருவாய்க்குடி இந்திய யூனியனில் சேர்க்கத் திருவாய்க்குடிக்குச் சென்றிருந்தார். அந்த அரசு தம் சாதாரணத்தையே இந்திய யூனியனோடு இணைக்கத் தயங்கினார். ஆகவே அவர் மிகுந்த சாமர்த்தியமாக, "பட்டினம் அவர்களே! இந்த அரசு ஸ்ரீ பத்மநாப ஸ்வாமியிதான் கடவுள். இது யூனியனில் சேராமல் தனிவாக இருப்பதாயே பகவான் விரும்புவதாக என் கையில் நோக்கிக் கூறினார். கடவுள் ஆணையை மீறுவது தக்கதா?" என்றார்.

கடவுள் பட்டினம், "ஐயவ்யோ! கடவுள் ஆணையை மீறுவது கடவுள் கூடாது. அது மகா பாதகமான செயலாகித்தே" என்றார்.

திருவாய்க்குடி அரசுக்கு உண்டான மழிப்பை, கொஞ்ச தஞ்சமத்தை, தம் மொழிநாடிப் பட்டினம் மறுக்காமல் சற்றுக் கொண்டாரே என்று.

சற்று நோக்கித்து, பட்டினம் மறுபடியும் "ஆனால் சாதி பிரகடம்! ஒரு விஷயம். அதே கடவுள் என் கண்களில் நோக்கி, தீ கதிரை சமந்தாமைக்கே இந்திய யூனியனில் இணைத்தே தீர வேண்டும் என்று ஆணையிட்டிருக்கும் போது நான் எப்படி மீறுவது?" என்று முடித்தார்.

டாக்டர் ரேணுகா

வசு

விதி, இன்னும் இது போன்ற விஷயங்களில் எவர்க்கு ஒரு காலத்தில் எழும்பினாலே கிடையாது. 'தங்கிதி' என்று வரலாறு சொல்லக் கேட்கும் போதும் கதைகளில் படிக்கும் போதும் வக்கிபு மத்யாமிடுவிய 'மனிதன் அவனுடைய திறமையை குறைவிலும் எதிட்டும் தோல்வியின் காலையில் ஆரம்பித்து அவனாகக் கிளங்கி வெற்றியை நோக்கி மூக்குவதே இந்தச் சொல் தகடலாக நிதித்தே' என்று என் மனம் அங்கொன்றித்து உண்டி. அன்று அப்போதைய அந்தவர்க்கு மீதிய ஒரு சந்தி தங்கியவரு மையம் அழகுடைய வாழ்வில் குறுக்கிடத்தான் பெய்திருந்தது என்பதை உற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை.

டாக்டர் ரேணுகாவும் ஈழமும் கலந்திவரக் கலந்துரையில் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வாழ்ந்துக் கொண்டிருந்தோம். இவையிரியாத தோழிகள் என்றால் எக்கொத்தான் சொல்வ வேண்டும். தான்மட்டில் ரேணுகா என் அன்றில் இல்லாவிட்டால் நான் அவள் அன்றயில் இருப்பேன். இவ்வியைக் கலந்து இருந்து படித்து டாக்டர் பட்டம் பெற்று இருவரும் ஒரே ஆஸ்பத்திரியில் உத்திரோகத்தில் அமர்ந்தோம். எங்களுக்குள் இவ்வயடி ஒத்தமயம் இருந்தும் ஒரே ஒரு வேதமயம் இருக்கத்தான் செய்தது. ரேணுகாவுக்கு எப்பொழுதும் தங்கியியில் மெய் அகச்சு குழாந்த எப்பினை. அவளுக்குக் கெட்டும் வெற்றிக்கும் தோல்விக்வும் தங்கியிதான் காலதான் என்று திடமாக நினைப்பது அவனுடைய குணத்தின் காரணம் போலிருந்தது. ஆனால் எனக்கோ, படித்தப் பட்டம் பெற்ற அவன் விஞ்ஞானத்தில் உதவியால் சிறிக்க முடியாத திதி, மற்றும் இதைப் போன்றவைகளில் எழும்பினை கலப்பதையே பார்க்க வேடிக்கையாக இருக்கும். அடிக்கடி 'ரேணுகா, இன்று உன்மட்டில் சித்தாக்கு வந்த கோபாளிதனின் தங்கியி எப்படி இருக்கிறது' என்று கேட்டேன். ஒக்கொரு மையம் அவன் வரலாறு

ஒரு கோபாளியின் கிபாதி சித்தாக்குக் கட்டுப்படவில்லை என்று என்மட்டில் தெரிவித்தால் நான் 'அந்த கோபாளியின் 'வழக்கமான பகுத்து' ஏற்கெனவே இருக்கும்போது நீ விழக்க என் உன் மீதியைக் குழப்பிக் கொண்டு வேறு மருந்து கொடுப்பதில் அளவுக்கு மீறிக் கலனம் செய்துவிட்டாய்' என்று சீண்டுவேன். 'வழக்கமான மருந்து' என்றால் என்னருடைய பரிபாஷையில் 'தங்கியிதான்' தான் குறிக்கிறது. அதனால் அவன் சிந்தித்துக் கொண்டே 'பவானி, இன்றைக்கு என்னை இந்த மாதிரி என்மம் செய்தாலும் ஒரு காலத்தில் நான் சொல்லுவதில் உன்மம் இருக்கிறது நீ ஒப்புக் கொள்ளாமல் பேசுமாட்டாய்' என்பான்.

அதிகக் கலனமில்லாமல் வரலாறு வெளியில் உல்லாசமாகச் சஞ்சரிக்கும் பதவியை போல் நின்று கொண்டிருந்த அவனுடைய வாழ்க்கையில் டாக்டர் சந்திரோஷன் குதும்பிட்டார். ஈழமும் ரேணுகாவும் வேலூர் விரும்பி ஆஸ்பத்திரியில் தான் டாக்டர் சந்திரோஷன் கோரல சந்திரனாகியிருப்பிட்டார். டாக்டர் சந்திரோஷனுடைய வாழ்வு அவர் உடல் சேர்ந்து நோயாளிகளைக் கவனிக்கும்படி, அவருடன் ஆயிரோஷன் தியேட்டரில் ஒன்றாக இருந்து அவருக்கு உதவி செய்யவும் ரேணுகாவுக்குச் சந்திரப்பம் ஏற்பட்டது. டாக்டர் சந்திரோஷன் டாக்டர் ரேணுகா வெளிக் குறைய 'ஒத்ததழப்பு ஆஸ்பத்திரியில் கலியை மொதலாக் கொடுத்தது. டாக்டர் சந்திரோஷன் ஒரு கோல் எடுத்திக் கொண்டு அந்த ரேணுகாவின் பக்கம் உதவியும் கிடைத்து விட்டான் அகோமாக ஈழமருக்கு துறு பங்கு அந்த நோயாளி, கோல் சித்தியித் திடகாத்திரத்தான். ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வெளியேறுவது வழக்கமான இருந்தது.

நான் சித்தாப்பிதனின் துணுக்கம்கொண்டு விடாமல் ரேணுகா, டாக்டர் சந்திர

சேஷனிடமிருந்து வந்துக் கொண்டாள். மானிக்கனக்காக இருவரும் ஆள்பத்திரி வசஞ் சிறைச் சுற்றிப் பார்த்து அவர்களுடைய பொறுப்பிலிருந்து வெள்கிவப் பார்வையிட்டு வேண்டியவதன் செய்வதாய் பற்றி ஆள்பத்திரி யிறுந்து வந்தான் சிப்பந்திகள் அடிக்கடி புகழ்ந்து வந்திருந்தனர்.

டாக்டர் சத்திரசேஷனுக்கு அப்பொழுது கல்வானமாகி யிருக்கவில்லை. ஆள்பத்திரி ரேணுகாவின் மெய் விழுந்த அவருடைய அபிமானம் ஊரளையில் காதலாகப் பரிணமித்தது. டாக்டர் சத்திரசேஷனாக கணவராக அடைந்து விட்டான் அதையிடத் தன் வாழ்க்கையில் 2விய அநீஷ்டம் இருக்கிறது என்று நினைக்க எம்பிவிருந்தான் ரேணுகாவும்.

ஒரு நாள் அந்தரப வேலை முடிந்ததும் ரேணுகா என்னுடைய அறைக்குப் பதார்ப்பாக ஓடி வந்தாள். வந்ததும் வராததுமாக என்னுடைய இரண்டையப் பிடித்துக் கொண்டு 'பவானி, பவானி! இப்போ உன்னை உன் தோஷகாமைய சங்கதி ஒன்று கொண்டு போகிறேன்' என்றாள்.

'என்ம ரேணு! கீழும் சத்திர சேஷனாகச் சேர்ந்து மற்ற டாக்டர்க்கு பிரசோஜனமில்லை என்று என்விட்டு விட்ட வேலைப் பிழைக்க வந்தது விட்டாகனாக்கும்' என்றாள்.

அதற்கு ரேணுகா 'அதெல்லாம் இப்பொழுது எனக்கு அநாவசியம் படுவதில்லை. ஆகையால், பவானி, அவர் எடுத்துக் கொண்ட சந்தக் தீகம் பழுதாவிற்று, சேஷனுடைய பார்ப்போம்!' என்றாள். அவன் குரலில் செருமியம் தெரவித்தது. அது சிவமயந்தானே!

'சரி, பின்னே என்ன தான் விஷயம்!' என்றதன் பேரறுமையை இழந்தவர் போல் பவானி சென்று கொண்டாள்.

'இல்லா பவானி, என் கொல்லப் போவது என் கொந்த விஷயம்' என்றான் என் றாகத்தைய பற்றிப் பார்த்த வன்வான்.

என் அடிபட்டவ மானிவிருந்ததை அடுத்துக் கொண்டு 'என் உன்னை மிகப் ரேணுகா சத்திர சேஷன் என்று பொரிட்டு அதைக்க அநிக என் காத்திருக்க வேண்டாம், இம்மையா' என்றாள்.

இதற்கு மேட்டும் ரேணுகாவின் குடும்ப வானத்தால் 'குப்' என்று விவந்தது. ரேணுகா சத்திரசேஷனாக என்னைத் தழுவிக்கொண்டு 'பவானி,

சீ எப்படியோ 'சக்திரே' எடுத்த மானி என் மானிதான்வந்த அதிர்ந்து கொண்டு விட்டாபோ' என்றாள்.

அதைத் தொடர்ந்து அன்று அவளை டாக்டர் சத்திரசேஷன் தனியே சந்தித்து அவனுடைய மானதை அடுத்து கொண்டாடத் தொடங்கினாள். டாக்டர் சத்திரசேஷனுடைய அவன் நடத்தப் போகும் வாழ்க்கை விதத்தைப் பற்றிக் குதூகலமாக வெகு நேரம் வரை பேசின முடிந்தான். கடைசியாக, 'இதெல்லாம் என்னவோ சந்தான் பவானி, இதற்கிடையில் நானிதி எப்படி இருக்கிறேன்' என்றதும் எனக்கு ஆத்திரம் தாங்கவில்லை.

'என்ன ரேணு. இம்மையடி காரணமொரு நவாசகிக புலி மானிர்பெனக் கொண்டு தந்தாய். முடிவில் பழைய மானிரி உன் பத்திரம் பாவிக்குவான் நவதுக்கி விட்டது போலிருக்கிறது. நானிதிபவம், நானிதி!' என்றதன் மனமொக.

அடுத்த இரண்டு மாதங்களும் ரேணுகா இப்பொழுதுமில்லித்த உன்வந்துடன் கவடி உன்னை கடியாகக் கொண்டிருந்தான் என்று தான் எனக்குத் தென்றியது. கடன் வாடு பட்ட பிரதிநிதம் எப்படி செல்லும் நடந்து கொண்டுவரான் என்று என் காவியல்வானி தும் வந்தனிலும் மடித்திருந்ததை ரேணுகாவின் விழைந்தில் சித்திரை மனக் கணும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு ஏற்பட்டது.

காலமியிற் அவர்கள் கல்வானத்தை ஒத்திப் போட்டுக்கொண்டுபோகி குளியை என்று எனக்கு அடிக்கடி தோன்றும். ஒரு நாள் என் ரேணுகாவிடம் இதைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தேன். அதற்கு அவன் 'அவர் அநேகமாக இன்னும் இரண்டு மாதத்தில் ஒரு 'சக்திரே' கொள்' ஆரம்பிக்க உத்தேசித்திருக்கிறார். அதில் அவர் கலனம் சென்று திக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் என்னை அவர் மற்றது போகவில்லை என்பது அவர் என்னிடம் பழகும் விதத்தில் இருந்து தெரிவித்து' என்று மொதலாம் கொள்ளுன்.

இதற்கு அடுத்த வாரம் வந்த நாள் 17 நாட்கள் ரேணுகா என் அறைக்கு வந்தாள். 'பவானி, இன்று இரவு ஊராம் அவரும் சேர்ந்து ஒரு கடைத்துக்குப் போக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். கடைத்துக்கு கதாசாஸனாக வருபவன் அவரிடம் ஒரு சமயம் சிசென்சா செய்து கொண்டோம். அவன்

இந்த அபகாரித் தாழ்வுக்கு முடிவிற்குள் இருக்க உடனடியாக நியமன விவரங்களை நிர்வகிப்பதற்காகப் போக்கு இவ்வாறு நடைபெற வேண்டும் என்ற தங்கையிடம் இந்த வேண்டுகோளை உடனடியாக அனுப்புகிறேன்.

தங்கை சகோதரி,

அன்புடன்,

இந்தக் கடிதத்தைப் படித்த முடிந்ததும் தான் எனக்கு அன்று மாலை என் அறையிலிருப்பேன். ரேணுவா அங்கிதமாகப் பெரிசு தான் காணத்தக்க ஒருவரே எனக்கு முடிந்தது.

ரேணுவா வேளாண் அமைச்சரவைக்கு என் 'ரேணுவா' கீ இதைப் போட்டுக்கு உதவி செய்ய முன் வந்ததை என்னும் பாராட்டும் விருக்க முடிவாகியும். அதனால் 4 டாக்டர் சந்திர ரோவாஸிடம் இந்தக் கடிதத்தைப் போட்டி உன் நிர்வாகத்தை மாற்றிக் கொண்டதற்கு நேரித்திருந்தால் கீழ்க்கண்ட ரேணுவா கருக்கோடப் போட்டுக்குமே' என்மேல்.

அதற்கு ரேணுவா, 'பலாசி, என் இந்தக் கடிதத்தை டாக்டர் சந்திரரோவாஸிடம் போட்டிருந்தால், 4 சந்திரரோவாஸிடம் பணத்திற்கு வேண்டிய பணத்தை எதிர்ப்பாடுக்கும். அவருடைய விருப்பத்திற்கு எதிர்த்து உதவும் அல்லது வேறுபடுத்தும் அல்லது. ஒரு வேளை விபரமாக அல்லது கையாண்டு செய்து கொள்ளாமல் இருந்தால் இருந்த விடுவார். அப்படிச் செய்து கொண்டால் அவருக்காக தான் ஒரு பெரிசு நியமனம் செய்து விட்டதாக நினைத்து அவை அங்கியாக நடத்தினாலும் நடத்துவார். இதற்கெல்லாம் என்னிதான் என்மேல் அங்குக்கு வேறுபடு ஏற்படும் வகையில் செய்து கொண்டு, என் ரோவாஸை பெரிசாகக் கேட்டு பணம் மாறி அவருடைய மனத்தில் பெரிசாகவே கையாண்டு செய்து கொள்ள அவர் முன் வரவில்லை. அதனால் தங்கையிடமிருந்து அவருடைய அன்பு தான் கீழ்க்கண்டவா' என்மேல்.

ரேணுவாஸின் பதிலைக் கேட்டதும் என் உடல் சிலிர்ந்தது. அவன் உடனடியாகவே ஒரு உத்தரவு எதிர்ப்பாடு என்மேல் எப்போது அவருடைய மனப்போக்கு அன்று சந்திரரோவாஸிடம். அவருடைய அட்டி என்மேல் இருந்ததை என்னிதான் என் உடனில் சொல்வோரு உடனில் பதிலளித்தது.

ரேணுவா ஒரு முடிவிற்கு வந்ததும், அப்போதுதான் அங்குமே இருக்க ஒரு கடிதம் வந்தது. தான் அந்த கீழ்க்கண்டிருந்த அவருடைய உரிமையாளர் டாக்டர் சந்திரரோவாஸுடைய கடிதத்திலிருந்து கிடைக்கொண்டு விட்டதாக வந்திருந்தது. வந்திய ருட்டோடு ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பிவைக்க தான் போட்டிருந்தேன். அங்கு அனுப்பிவைக்க தான் போட்டிருந்தேன். திரும்பிவரும் அங்குமே விருத்த வந்த கடிதத்தைக் கிழித்துப் போடப் போனேன். அப்போது எனக்கு என்னவோ நோய்நிபு; என் அங்கியில் 'ரேணுவா, அந்தக் கடிதத்தை என் கிழித்தேன்! உன் கடிதத்திலேயே ஒரு முடிவாகப் போட்டு வை' என்மேல். என்

வந்திருந்ததைப் பட்ட முடிவாக அந்தக் கடிதத்தை அவன் பெட்டியிலிருந்து என்மேல் கொடுத்ததைக் கொண்டான்.

3

மீது என் கை என் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய்விட்டது. டாக்டர் சந்திரரோவாஸ் ஆஸ்பத்திரிக்கு வரவில்லை. அன்று அவர் வீடு போட்டிருந்தார். ரேணுவாஸ் அவர் பார்த்து வேண்டிய வேண்டிய பார்த்து விட்டான். அன்று மாலையிலிருந்து கொத்தரிப்பு அவன் முகத்தில் அவனையும் மீறி நிழலாடியது. அன்று அதுவும் முடிந்தது என்மேல் இரண்டு மணிக்கு ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து என்னுடைய அறையிலிருந்து வந்தேன். ரேணுவா வேளாண் அமைச்சர் என்மேல் தேடிப் போய் கொண்டு வந்தான். கடிதம் என்மேல் 'பலாசி, என் மனது இருக்கும் கீழ்க்கண்ட வேண்டிய கையாண்டு செய்ய முடியாத போலிருக்கிறது. வேளாண் அங்கியாகவே போல் சிலவன் தங்கியிருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. என் முன் பதிலாகக் காட்டுவதற்கு வீடு போட்டிருக்கிறது. பங்குக்குப் போவதாக உத்தேசித்திருக்கிறது' என்மேல்.

அதுமேல் என் அங்குக்குப் போனதுமே என்னும் அவரும்தான் சந்திர ரோவாஸ் வந்தான். ஆனால் இந்தத் தடவை அவன் தனிமையாக இருப்பதில் எப்போது அவன் என்மேல் தங்கியுடைய அங்கியாக அங்கியாக நேரித்தேன் எனக்குக் கொண்டு. ஒரு வேளை அவன் மீது கீழ்க்கண்ட அவருடைய தனிமையிலும் தெரிவதற்காக இருந்தால் அதற்கு இடைபடுக கீழ்க்கண்ட என்மேல் என்மேல் அவன் அடுத்த என் கையிலே கீழ்க்கண்டிருப்போம் போல் பங்குக்கு வந்திருப்பதில் உத்தேசித்தேன்.

அடுத்த என் முன் டாக்டர் சந்திரரோவாஸ் வேண்டிய வந்தான். அவருக்கு உன்ன அதுமேல் கீழ்க்கண்டவா, வேலை முடிந்ததும் விட்டுக் கொடுப்பேன். ஒருவராவது அவருடைய உத்தேசித்த ரேணுவா இவ்வாறான அவர் போட்டிருந்திருந்தேன் தெரிவிக்கலாம் எனக்கு.

இதற்கிடையில் பங்குக்கு இருந்த ரேணுவா எனக்குக் கடிதம் வந்ததுமே இருந்தது. பதிலாக என் கடிதத்தையும் ரேணுவா திரும்பி வேலைக்கு வரவான் என்று எதிர்பாற்றி இருந்த எனக்கு வந்ததும் தான் கிழிவிட்டது. தங்கியுடைய வேலைகள் ரேணுவா செய்து விட்டதாக என்மேல் ஆஸ்பத்திரி பிரதம அங்கியிலிருந்து பங்குக்கு இருந்த ரேணுவா கடிதம் போட்டிருந்தான்.

அன்று மாலை தபாலில் ரேணுவாஸிடமிருந்து என் போலுக்குக் கடிதம் வந்திருந்தது. அதை ஆவனோடு பிடித்துப் பார்த்தேன். அதில் அவன் பங்குக்கு இருந்து புறப்பட்டு அவன் மனம் போனது போல்கில் பங்குக்கு இருப்போம் போவதாக வந்திருந்திருந்தது.

ஒன்பதாம் நாளை ரேணுவாஸிடமிருந்து கடிதம் வந்தது என்மேல் எதிர்பாற்றுவதற்குப் போவது எனக்கு, கடிதமாக விட்டது.

பொஸ்டாபீஸ் விவியாட்டு

சாமா

சாமா:—இந்த விவியாட்டிற்கு சிறை
யக் கடிதங்கள் வேண்டும். எங்கப்பா
அங்கு வந்த கடிதங்களைக் காண்பதையும்
கொண்டு வந்த விவியாடகராம்.

குங்குமணி:—சாமாவே போஸ்ட்
மான்டராக இருக்கட்டும். காணும் சீது
வும் பட்டிக்காட்டாக இருக்கிறோம்.

கிட்டு அம். பட்டு அம்:—எங்கள்
தபால்காரர்களாக இருக்கிறோம்.

பட்டு:—என் வேண்டுகோளும் ஒரு
பாட்டியாக இருக்கிறேன்.

சங்கர்:—என் ஒரு பிடிவ் விதவான்.

போஸ்ட் மான்ட்ரி:—இது என் க
இந்தக் கார்டில் ஒன்றும் எழுதாமல்
விவாசம் மட்டும் எழுதி இருக்கிறது.
முத்திரை போட்டுவிட்டாயே!

கிட்டு:—ஒரு பாட்டி தன் பேரனுக்கு
'அடிக்கடி கடிதம் போட்டுக் கொண்டு
இரு. எழுதவந்திரு ஒன்றும் சமாசாரம்
இல்லாவிட்டாலும் போட்டுக் கொண்டு
இரு' என்று சொன்னார்கள். அதற்குப்
பேசு இப்படிச் செய்திருக்கிறோம்!

போஸ்ட் மான்ட்ரி:—'கீழ்க் கட்டு'
வெறே வைத்து இருக்கிறதே?

கிட்டு:—பாட்டி திருப்பி இதைமாதிரி
பேரனுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம்.

போ. மா:—சரி. 'தபால் போய்ச்
சோர கட்டு' குக்குக் கடிதங்களை எடுத்துப்
போஸ்ட் செய்துவிட்டு வா.

பட்டு:—எனக்கு ஜெம்ப வயசாகி
விட்டது. ஜெம்ப தாரம் வடக்க முடிய
வில்லை. அந்தத் தபால்களைப் போஸ்டி
வெயே அனுப்பியிருக்கிறோம்.

போ. மா:—அந்த கருக்குப்போஸ்டா
ரில் கிடையாத அப்பா!

பட்டு:—இந்த பொஸ்டாபீசை அங்கு
கொண்டு போய் வட்டத்துக்கிறோம்.

போ. மா:—போய்! இது எல்ல வய
சான போலீஸ்! சரி, நீ ஏன் அந்தக்
கடிதங்களை விட்டுத் தபால் அலரிடம்
கொடுக்காமலே இருக்கிறாய்?

பட்டு:—அவ்வே போனும் அவர் கண்ட
படி திட்டுகிறார். போஸ்டாரில் ஒழிக
என்று கத்துகிறார்! போலியே பயமா
யிருக்கிறது.

போ. மா:—ஏன் அப்படி?

பட்டு:—மணிபாட்டி அவருக்குக்
கொண்டு போவதையே விட்டு விட்டே
னும். மணிபாட்டி கொண்டு வந்தால்
தான் விட்டுக்குள் விடுவாராம். போனும்
காலம் ஏன்மேயே விடுகிறார்.....

சங்கர்:—சார், எனக்குத் தபாலில்
தந்தி வந்ததா?

போ. மா:—என்ன கேள்வி சார்! தபா
லில் போய் எங்கேயாவது தந்தி வருமா?

சங்கர்:—ஓ, பேரோய் வரும். பிடிவ்
விதவானு இருந்தால் வரும்.

போ. மா:—ஓ, ஓ! பிடிவ் தந்தியா?
வரவில்லை போய்! லாசப்பா நீ? என்
முழுமதம் வெட்டிகளை எட்டிப் பார்த்துக்
கொண்டே வட்டகார்த்திருக்கிறாய்?

தாட்டார் (குங்குமணி):—எனக்கு
அட்டரே கிடையாதது. விவாசம் இல்
லாமல் வெட்டரே மணிபாட்டரே வக்
தால் என்விடம் கொடுக்கன்.

போ. மா:—சரி. நீ போய் வா,
போஸ்ட்மேன், நீ என்னப்பா எழுதித்
கொண்டிருக்கிறாய்?

கிட்டு:—பத்திரிகைக்கு ஒரு கதை
எழுதினேன். அதுபற்றி கூடாம்புகளும்
வைத்து அனுப்புகிறேன். கதை பிரசு
மாகாவிட்டால் தவறு செய்த கூடாம்பு
கதை திருப்பி வந்துப்பும்படி கடிதம்
எழுதுகிறேன்.

போ. மா:—சபாஷ்! இன்று கடிதங்கள்
எல்லாவற்றையும் கொடுத்த வந்தாயா?

கிட்டு:—இக்கதக்கு வெளியில் போக
வேண்டிய அவசியமே இல்லை. எல்லா
வெட்டிகளும் 'போஸ்ட் மான்ட்ரி மேத்
பார்த்து' என்று வந்திருக்கிறது.

போ. மா:—இது என்ன கூத்து! ஒரு
வேளை விடிவாமல் திரிபவர்களுக்குத்
தான் இருக்கும். சரி வெளியில் போய்
விட்டுக்காக அகிலவர்களை இங்கே அழைத்
துக் கொண்டு வா.

(சாமாவின் தகப்பனார் வருகிறார்.)

அப்பா:—ஜெம்ப மோசமாப் போச்சு.
என்னைக் கடிதங்களும் எனக்கு வந்தவை
யல்லவா? கொண்டாங்கடா இப்படி!

சாமா:—அப்பாதான் 'போஸ்ட்மான்ட்ரி
மேத்பார்த்து' என்னும் ஆசாமி!

குதிரை வியாபாரி

அகையம்

2. அன்னியூர்ச் சந்தை

இரண்டு நாட்கள் ஆயிற்று. காலையில் எழுந்திருந்ததும் எழுந்திருக்காததுமாக வீரமுத்து சாயபு வைப்பேபரல இடுப்பிலே ஒரு கைலியைக் கட்டிக் கொண்டான். தலையிலே அழகான குவ்வா வைத்துக் கொண்டான். முகத்திலே பொய் மீசையும் பொய்த் தாடியும் ஒட்டிக்கொண்டான். அப்புறம் கண்ணாடியை எடுத்துப் பார்த்தான். அவனுக்குத் தன் வேலும் பூரணத் திருப்தியை அளித்தது. பிறகு வீட்டு முற்றத்திலே வந்து நின்றான். சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் கொல்லிப் புறத்திலிருந்து பாட்டி வந்தாள். முற்றத்தில் ஒரு சாயபு நிற்பதைப் பார்த்ததும், "யார் அது?" என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டாள்.

சாயபு வேஷத்தில் இருந்த வீரமுத்து குரலு மாற்றிக் கொண்டு, "தம்பி வீரமுத்து வரச் சொல்கிறது. அது வீட்டிலே இருக்குதுங்களா?" என்று கேட்டான்.

"உன்னைப் படுத்துத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தான். இரு, போய் எழுப்பி வருகிறேன்!" என்று சொல்லிப் பாட்டி அறங்குள் நுழைந்தாள். "அட, இதென்ன? வீரமுத்துவைக் காணோம்! எங்கேயாவது வெளியே போய்விட்டானா?" என்று சொல்லிக் கொண்டே வெளியில் வந்தாள்.

பாட்டி ஏமாந்துவிட்டதை நினைக்கவே வீரமுத்துவுக்கு அடக்கமாட்டாத சிரிப்பு வந்தது. 'எடெட' வென்று கைகொட்டிக் சிரித்துவிட்டான். பாட்டிக்கு அப்புறம்தான் வியையும் விளங்கிற்று. "அட தடியா! இதென்ன வேலும்?" என்றான்.

"இன்றைக்குக் குதிரை விற்கச் சந்தைக்குப் போகிறேன். அதற்காகத்தான் இந்த வேலும். போய் வரட்டுமா?" என்று சொல்லி வீரமுத்து விடைபெற்றுக் கொண்டான்.

பிறகு கொட்டிதூக்குச் சென்று குதிரையை அவிழ்த்துக் கொண்டு வெளியே வந்தான். எந்த ஊர்ச் சந்தைக்குப் போகலாம் என்று ஒரு கணம் யோசித்தான். உடனே அவனுக்கு அன்னியூர்ச் சந்தையின் நினைவு வந்தது. அடுத்த கணம் குதிரை மீது ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டு பல காத மைல்களுக்கு கப்பாவிருந்த அன்னியூர்ச் சந்தைக்குப் புறப்பட்டான்.

அன்னியூர்ச் சந்தை வியாழக் கிழமை நேரமும் கூடுவது வழக்கம். குன்னியூரைக் காட்டிலும் பெரிய சந்தை அது. வீரமுத்து போயிருந்த அன்று அங்கே ஏராளமான குதிரைகள் வந்திருந்தன.

சாயபு வேஷத்தில் வீரமுத்துவும் தன் குதிரையை ஒரு பக்கமாக நிறுத்தி வீட்டு நின்று கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது ஒவ்வொரு குதிரையாகப் பார்த்துக் கொண்டு ஒரு பஞ்சாயி கனவான் அந்தப் பக்கம் வந்தார். அவர்தம் கையிலே ஒரு அழகான பச்சைக் கிளியை வைத்திருந்தார். அந்தக் கிளி, 'ரங்க ரங்க ரங்கா! யாரடா அவன் கேட்ட பயல்?' என்று கேட்டுக் கொண்டே அவருடைய கையில் வெகு ஓய்வரமாக உட்கார்ந்திருந்தது.

வீரமுத்துவின் குதிரைக் கருவிக் வந்ததும் அந்தப் பஞ்சாயிக் கனவான் ஒரு கணம் ஸ்தம்பித்து நின்றார். வீர

முத்துவுக்கு அவர் தன் குதிரையின் அழகையும் கம்பிரத்தையும் கண்டு ஸ்தம்பித்து நிற்பதாகவே தோன்றியது. உடனே அவன், "வாருங்கள், மகராஜ்! இந்தச் சந்தையிலே இந்த மாதிரிக் குதிரையை கிங்கன் பர்க் கடுவ முடியாது. அவ்வளவு நல்ல குதிரை இது!" என்று வரவேற்றான்.

அவர் குதிரையின் அருகில் சென்று முதுகைத் தடவி 'சொட்டு'க் கொடுத்தார். குதிரை வசலை விசிறிக்கொண்டு கம்பிரமாகக் களைத்தது. "இதன் விலை என்ன, அப்பா?" என்று வீர முத்துவாய் பார்த்துக் கேட்டார்.

"இதன் விலையா, எஜமான? ஆயிரத்து எழுதாறு ரூபாய்க்கு!" என்றான் வீரமுத்து.

"என்ன, அப்பா! ரொம்ப நூல்தி யாகக் கொல்லுகிறாய்!"

"எனக்கு இதன் அடக்கமே ஆயிரத்து அறுநூறுங்க. ஒரு தாறு ரூபாயாவது லாபம் வேண்டாக்கொ?" என்றான் வீரமுத்து.

"அது நியாயம்தான். விலை முன்னே பின்னே போனால் கூட எனக்கு ஒரு பிரமாதம் இவ்விலை. ஆனால் முதலில் ஒரு தடவை இதன் மேல் ஏறிச் சவாரி செய்து பார்க்க விரும்புகிறேன்" என்றார் கனவான்.

வீரமுத்துவுக்குச் 'சரி' என்று சம்மதிப்பதைத் தவிர வேறு வழி ஏது? குதிரைக்கு வகான் பூட்டிக் கனவான் முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்தினான்.

"அட! கையில் விளி இருக்கிறதே, என்ன செய்யது? —சரி, இந்தா, நீ இந்தக் விளிவைச் சற்று வைத்துக் கொண்டிரு. நான் ஒரு தடவை சவாரி செய்து பார்த்து விட்டு வந்து வாகனிக் கொண்டு விடுவேன்" என்று கூறிக் கனவான் தம் கையிலிருந்த விளியை அவன் கையிலே கொடுத்தார். பிறகு குதிரையின் மேலேறி

'ஐம்'மென்று உட்கார்ந்து கொண்டு குதிரையைச் செலுத்தினார். குதிரை பெரு நடைபாக நடந்து, கொஞ்ச தூரம் சென்றதும் கனவான் என்ன நினைத்துக் கொண்டாரோ, தெரியவில்லை! குதிரையின் வகைப்பிடித்து இழுத்தார். குதிரை தன் இரண்டு முன்னங் கால்களையும் அந்தரத்தில் தூக்கிக்கொண்டு ஒரு தடவை பம்பரமாகச் சுழன்றது. பிறகு வகையில் விளியுடன் நிறுத்த வீரமுத்துவின் அருகில் வந்தது. கன சம்பிரமாகக் குதிரையின் முதுகில் உட்கார்ந்திருந்த கனவான், "என், அப்பா இந்தக் குதிரை எங்கே வாங்கியது?" என்று கேட்டார்.

"குன்னியூர்ச் சந்தையிலே வாங்கினதுங்க!" என்றான் வீரமுத்து.

"அப்படியா? உனக்கு வாங்கின விலைதான் தர முடியும். இவ்வுட யிருந்தால் வாங்கிக் கொள். இவ்வாவிட்டால் போ!" என்று அதிகாரம் தொவிக்கும் குரலில் கூறினார் கனவான். அடுத்த கணம் குதிரையிது கவிர் என்று சவுக்கடி விழுந்தது. உடனே அக்குதிரை வீரமுத்துவின் கண்ணிலே மலர்ணத் தூவி விட்டுக் காற்றாய் பறந்து விட்டது.

வீரமுத்து கண்ணைக் கசக்கிக் கொண்டு குதிரை போன வழியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். குதிரை கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை புழு திசைய வாரி விசிக் கொண்டு ஓடி

மறைந்த பின்னர் தான் வீரமுத்து வுக்கு விஷயம் விளங்கியது. அன்னியூர்ச் சந்தையிலே குதிரைக்குச் சொந்தக்காரனாக இருந்தவன் தான் இங்கு வந்து குதிரையை அடித்துக்கொண்டு போய் விட்டான் என்பதை அடுத்த சிமிஷமே ஊகித்துக் கொண்டான்.

வீரமுத்து தன்னை மறந்து, "திருட்டுப் பயல்!" என்று சற்று உரக்கடைய முணு முணுத்துக் கொண்டான். அதே

கோபுவின் பதில்

அந்த வித்தையைப் பற்றி போசித்து போசித்துச் சிறுவருக்கு ஸ்திரீதான் குழம்பிற்றே ஒழிய வித்தை புரிந்தபாடியில்லை. ஊடகமில் கோபுவின் விட்டுக்குப் போய், "கோபு எனக்கு அந்த வித்தையைச் சொல்கிற தரமட்டாபா?" என்று கேளுகூரம்பித்து விட்டான்.

"இது ஒன்றும் அப்படியே பிரபலமான வித்தையிலேயே! நான் உனக்கு எத்தனை நம்பிகள் என்று கேட்டதும் நீ மனத்தில் 'கங்கு' என்ற தாயே நீ கிறித்தவக் கோண்டாய்!" என்று கேட்டான் கோபு.

"ஆமாம்."

"அப்படியே அதை இரண்டு மடங்காக்கி கோண்டாய், அவ்வாறு!"

"ஆமாம், விடை எட்டுவந்தது."

"எட்டை ஹீதாவி பெருக்கியதும் வந்த விடை என்ன?"

"காற்பது."

"அந்தடங்க உன் தங்கைகள் மூன்று பேரையும் கட்டிக் கோண்டாய், இவ்வாறு!"

"ஆமாம்."

"அதில் முதல் என்னுடைய கிரேத்திக் கோண்ட நான் கேவலத்திலிட்டது. அதுதான் உன் தம்பிகள். இரண்டாவது என் தங்கைகள்"

"அப்படியா! எந்தக் கணக்குப் போட்டாலும் இப்படியே தானா?"

"ஆமாம், வேண்டுமானால் போட்டுப் பாரேன்!" சிறிது வேர்ப் சிறு மனத்துக்குள் முன்னுறுத்திக் கோண்டான். பிறகு, "ஆட, இது உன் வித்தையைக் குருக்கிறதே!" என்று சொல்லிக் கோண்டே தன் மற்ற வண்பாட்டில் தான் கற்ற புது வித்தையைக் காட்டி ஒட்டிய பிடித்தான்.

சமயம் அவன் கையிலிருந்த கிளி

"யாரடா அவன் கேட்ட பயல்?" என்றது. கிளி தன்னைத்தான் கட்டிக் காட்டுகிறதோ என்று எண்ணி வீரமுத்து வெட்டிக் தலை குனிந்தான்.

பிறகு அவன் அங்கிருந்து அந்தக் கிளியுடன் தன் ஊரை நோக்கி கடைசியாக் கட்டினான். இரண்டு காட்கள் கடந்த பின்னாள் அவன் தன்னுடைய வீட்டை அடைப முடித்தது.

அவனுடைய பாட்டி, 'அவன் ஏராளமாகப் பணம் கொண்டு வரப் போகிறான். கண்டம் விடிந்து விடும்போது கண்டம் கண்டு கொண் டிருக்கிற வீரமுத்து முகத்தைத் தொங்க விட்டுக்கொண்டு வருத்தமே உருவாகி வந்து நிற்பதைக் கண்டதும் அவன் மூக்கு ஒன்றும் புரையவில்லை. "வீரமுத்து! குதிரையை என்னுடைய கைக்கு விற்றாய்?" என்று கேட்டது. "இந்த வீரமுத்து தவ்வரை?" (முற்றித்)

"வாங்கின விடிக் குத்தான் வீற்க முடிந்தது. கிடைத்த லாபம் இந்தக் கிளி மட்டுந்தான்" என்று பதில் அளித்தான் வீரமுத்து.

"வாங்கின விடிக் குத்தான் குயா? நீ அந்தக் குதிரை பகல் வேலுத்துக்குப் பரிசாகக் கிடைத்தது என்றல்லவா அன்றைக்குச் சொன்னாய்?"

வீரமுத்து, தான் குன்னி யூர்ச் சந்தைக்குப் போனது, குதிரையைத் திருடி வந்தது முதலிய விஷயங்களை பெய் லாம் ஒன்றுகூட விடாமல் சொன்ன பிரகுதான் பாட்டிக்கு விஷயம் புரிந்தது.

பாட்டிக்குத் தன் பேரன் திருட்டுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறான் என்று இன்று வரை தெரியாது. 'அவன் கத்தச் சொம்பேறி. சற்றுக் கடித்துக்கொண்டால் கிறையச் சம்பாதித்துவிடுவான்' என்று தான் எண்ணி வந்தான் பல நாள் திருட்டின் மூட்டு இன்று வெளியானதும் அவன் அவனைப் பலவாறு கடித்துக்கொண்டான். "கத்தம்தான் போறு போடும். பலரான் கிடுகுடன் என்னுடையவது ஒரு நாள்

பிடிபட்டே திருவான். ஆகவே திருட்டுத் தொழிலைக் கூடாது" என்று அவனுக்குப் புத்திமதி புகட்டினான்.

அவனுக்குக் கிடைத்திருந்த கிளி அவன் மனம் தியவழியில் செல்ல முற்படும்பொழுதெல்லாம், 'யாரடா அவன் கேட்ட பயல்?' என்று கேள்வி கேட்டு அவனை எச்சரித்து வந்தது. கடவுள்தான் கிளி உரு எடுத்ததுத் தியவழியில் செல்லாதே என்று தன்னைத் தடுக்கிறதோ என்று எண்ணி வீரமுத்து தீய தொழிலான திருட்டையே ஒழித்துவிட்டான். அதுமுதல் எல்லாவதையும் நடந்து கொண்டான். அவன் அவன் வாழ்க்கையில் சாப்பிட்டுக் கொடுத்த கவலை இவ்வாறு என்னுடைய கொள்ளுங்களைச்! 'கத்தம் போடும்' என்ற பாட்டியின் உண்மையானது என்றே

இந்த கருவியைக் கேட்டால் எவ்வளவு சந்திரம் வந்த விட்டது பார்த்தீர்கள் அல்லவா? 'உம், உம்' என்ற சத்தமும், 'பெய்யின் தாங்க முடியவில்லையே!' என்ற பிரயாசமும், 'செத்திரை கையாடுவெல்லாம் சுப்படிச் சூழியப் போகிறதோ!' என்ற அக்கலையையும் எட்டில் எவ்வளவு கேட்டதோடென விட்டது.

இந்த நிலையில் மருதி பங்க் மானேஜர் மாதவராவால் சம்பா இருக்க முடியுமா? உடனே உதாமண்டலத்திற்குப் போகிற என்ற திட்டமிட்டார்.

மனைசிக்கு, மதவாரே உதாமண்டலத் தக்குப் போகத் தயாராகும்படி எட்டின விட்டார். உதாமண்டலத்தில் தம் உள் பருக்கு, உடனே தம் நோவக்கு ஒரு பக்கமாக பார்த்த கூக்குமப்படி செய்தி வந்துவிட்டது. காரியமயத்தக்கு வந்தார். தமது காரியத்தினை வ்யாக்ரபாத மயங்காக் கூப்பிட்டு, "ஓம், என் காரி இரத்திரி மெயிலில் உதாமண்டலத்தக்குப் போகிறேன். ஆயில் தயங்களைபெய்யாமல் 20 ரூபிரித்தம் பார்த்து, வாரம் இரு முறை என்னை அனுப்பி வைப்பம்" என்ற உத்திரை. "அப்படியே செய்தேன்" என்ற வ்யாக்ரபாதமயம்.

மீதானேஜர் மாதவராவ் உதாமண்டலத் தக்கு வந்த வங்கு காட்டன் ஆயின; ஆத காட்டனாயின; எழு காட்டனும் ஆயின. ஆயினும் அகருக்குத் தயங்கன் காலில்லை. "என்ன செங்கென் இந்த ரூட்டர் வ்யாக்ரபாதம்! கருகிற கெதாடுகளைபெய் லாம் மிழித்தக் குப்பைக் கடைலில் போடு கிருளு, என்ன? என் இந்த கை ஒரு தயாதம் காலில்லை?" என்ற செங்கென்.

எட்டு காள் ஆயின தயங்க் காதலத்தக் கண்ட மாதவராவ், உதாமண்டலத்திலிருந்து செங்கையிலிருக்கும் வ்யாக்ரபாதமயங்குக்கு 'காங்க் டெவியோ'யில் போகிறார், "என் ஐயா, இங்கு வந்த எட்டு காள் ஆதேத. ஆயிலிலிருந்து ஒரு தயாதம் இதவகை என்னை அனுப்பவில்லை?" என்ற எழுமையான குரலில் கேட்டார்.

"எம் ஆயில் காலிலில் கூக்குப்படிக்குக் கும் தயங்க்பெட்டியில் தினம் கரும் தயங்க் காத் தயங்க்காரர் பெட்டிவிட்டுப் போகிறார். ஆகும் தயங்க் பெட்டியில் சாவி தங்கலிடம் இருப்பதால், தயங்க் பெட்டியைத் திறக்க முடியவில்லை. ஆகவே, தயங்க்காரர் பரிசேனை செய்ய முடியவில்லை. எட்டு காள் தயங்க்கரும் அந்தப் பெட்டியில் தான் தங்கு கின்றன" என்றார்.

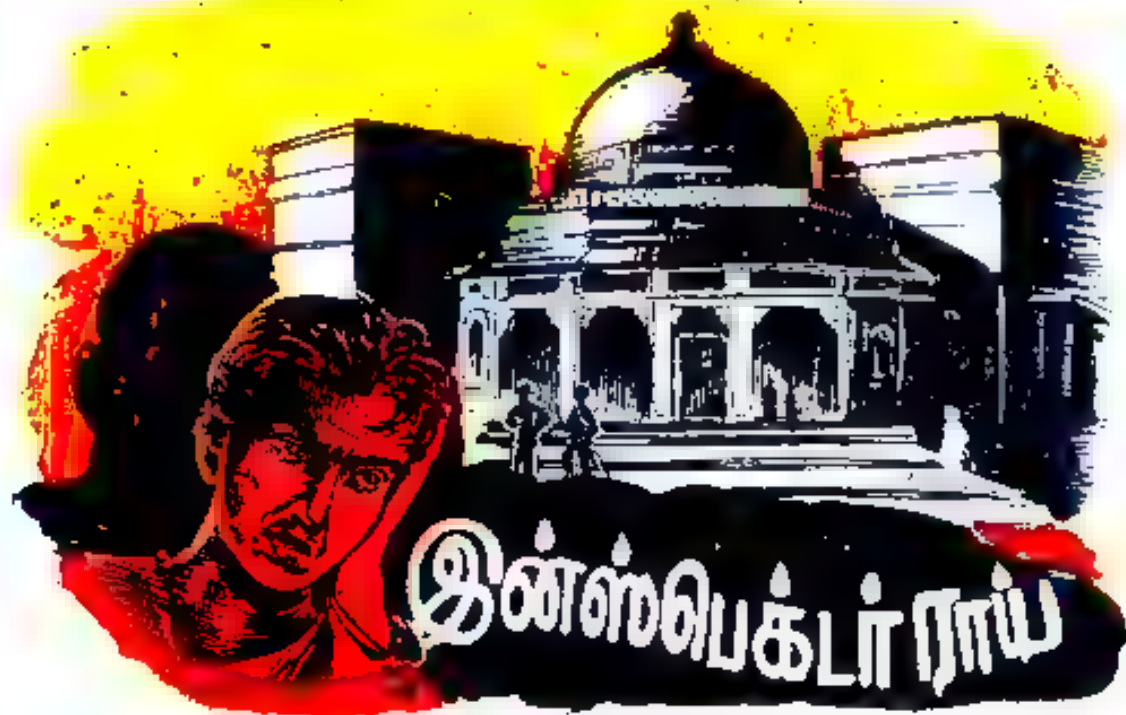
"அருளுதான் போ! உடனே செலிசிப் பதற்கென்ன? இந்த எட்டு காலும் தங்கிக் கொண்டா விருத்தி? சரி, போகிறது போகட்டும். காரித் தயாலில் சாலியை அனுப்புகிறேன், தயங்க் பெட்டியைத் திறந்து, தயங்க்காரை அனுப்பும்" என்றார்.

தீயபாக்க் பெட்டியில் சாலியை அனுப்பி ஐந்து காட்டனாயின. இன்னும் சரியாகத் தயங்க்கன் காலில்லை, மாதவராவால் பொதக்க முடியவில்லை. "சே, சே! என்ன ஆயில்! ஒரு பத்த காள் ஆயிலில் இங்கு பெருகும், அத்தகுத் இந்த ஆயில் இங்கு எது கையாடல் செய்யகிறதே! தயங்க் அனுப்பக்கூட கூக்கில்லை. சாலியை அனுப்பி ஐந்து காள் ஆதேத. ஒரு தயாதம் இங்குமே!" என்ற குரல் முறை முறைத்தக் கொண்டார்.

கடைலில் மதபடியும் டெவியோனுக் குப் போய் செங்கையில்தமது காரியமயத் தக்கு டெவியோவ் பண்ணினார். வ்யாக்ர பாத மயங்க்தான் கெத்தார் செங்கையில்க் டெவியோனை இந்தத் தடையையும்!

"என்ன ஐயா, இது! சாவி அனுப்பி எழுநாள் ஆதேத, இன்னும் தயங்க் அனுப் பாமல் இருக்கிறீர்? செலிசி கத்தேனாளுக் தெரிவந்த விடுகென், ஐக்கெதா?" என்ற கரித்த விழுந்தார்.

"என் என்ன காரி பண்ணட்டும்? கிங்கன் அனுப்பிய சாவிப் பார்ப்பதும், அந்தத் தயங்க் பெட்டிக்குத்தான் விழுத்திருக் கிறது. பின் காள் எப்படி காரி, தயங்க் பெட்டியைத் திறப்பேன்?" என்ற பரிதாப மாக் சென்னார் வ்யாக்ரபாதமயம்.

ஆசிரியர் : கே. எம். முன்ஷி :

மொழிபெயர்ப்பு : எ. வி.

5. மூகா குழம்பியது!

தினேஷுக்குத் தன் மூலியை குழம்பி விடும் போலிருந்தது. தன் வாழ்க்கையை கிரைக்க கிரைக்க அவனுக்குத்தான் வைத்தி லும் பிடித்தப் பாயைச் சாண்ட ஆரம்பித்த விடுவோமோ என்றே எண்ணத் தோன்றி யது. அவன் மனம் மறபடியும் சித்தியை வில் லயித்தது.

ஆத்ம பலமாம், ஆத்ம பலம்! என்ன ஆத்ம பலம் வேண்டித் டெக்கிறது? எவ் வளவு கீழே போக முடியுமோ, அங்ஙனவு கீழே போக பின் ஆத்ம பலம் எங்கிருந்த வரும்? மட்ட சகலமான சத்தம் ஒடும் இடத் திலே ஆத்ம பலம் வந்தமூலித்த விடுமோ?

எப்படியாவது சிறை புதுத்திட வேண் டும். முடியாவிட்டால் தற்கொலையாவது செய்து கொண்டு விடவேண்டும் என்ற மனத்தின் தீர்மானமாக அவன் முடியு கட்டிக்கொண்டு விட்டான். அவன் சிறைச் சாலைக்கு ஏன் செல்லக் கூடாது? தான் பண்ணின பாவத்தக்குப் பிராவச்சித்தம் ஏன் செய்துகொண்டக் கூடாது? அவன் எவ்வளவுதான் தாழ்த்தவறு பிடுந்தால் என்ன? தன் தியாகத்தின் மூலமாகத் தாய் காட்டின் கலனுக்குப் பாடுபடக் கூடாது என்று எந்த சாஸ்திரத்தில் எழுதி வைத் திருக்கிறது? தாய் காட்டின் கலனுக்குத்

தன்னாயினார் தியாகம் செய்வதில்லை யென்றும், மனிதப் பிறவி வடிந்துத்தான் என்ன பயன்? தாய் காட்டுக்காகத் தியாகம் செய்வத் துணிவாத ஜன்மம் ஒரு ஜன்மமா?

இந்தச் சித்தியில் அவனுக்குச் சற்ற கிம்மதி ஏற்பட்டது. தன் தாய் செய்த தீர்செயலுக்குப் பிராவச்சித்தம் செய்தே திருவது என்று அவன் மனத்தில் சந்தர்ப்பம் செய்து கொண்டான். இன்ஸ்பெக்டரின் கைகிரவிலே அவன் கண்ட காவர்தின் வடித்தான் இதற்குத் தாண்டுகொலாக இருந்தது. அன்ற வெளியில் புறப்பட்ட வன் அப்படியே ஆசிரமத்துக்குப் போய் விட்டான். பிறகு, தான் ஆசிரமத்துக்குப் போய்விட்டதான கிட்டிருச்சு செய்தி மட்டும் சொல்லி அனுப்பினான்.

மதராஸ் முதல் தினேஷு சத்தியாக் கொலைப் போரிலே கெடுப்பாகவே உருமாறி விட்டான். அவன் உள்ளத்திலே சத்தியாக் கொலைத்தின் ஆவேசம் தாண்டவமாடியது; தி கொழுத்த விட்டெரித்தது. பட்டினி, படு, தாகம், அக்கம் எல்லாவற்றையும் அறவே விட்டொழிந்தான். தன் ஆத்ம பலத்தின் பலத்தைக் கொண்டு பிரிட்டிஷ் ஆட்சியையே தலைகீழாகக் கவிழ்த்த விடுவதாக அவன் சபதம் பூண்டான். இன்ஸ்பெக்டரின்

காயம் பட்ட கைவிரல் அகல் என்னை
எதிரே கிந்த காட்சி அளித்த அக-
லுடைய நிர்மலத்தை மேலும் மேலும்
உதறிப் படுத்திக் கொண்டே விரும்புத.
ஆதாரத்திலே கிணிகொண்டிருந்த பு-
லிம், பஞ்சாப் படுகொலை சிவந்தமரம்
கொழுந்து விட்டெறிந்த கொண்டிருந்த
ஜ்வாலையில், பர்தோலி சத்தியாக்ஷிஸ்தப்
பேரில், என்னை என்னை பார்த்ததும்
அங்கெனே திரைக்கு டாருரின் பெய்தான்
ஒலித்தக் கொண்டிருந்தது. இந்தியா
முழுதும் அவன் புரம் பாரிவது. அவன்
புரம் ஒரம் ஒரம் அங்குக்குத் தன் தாழ்மை
மேலோங்கிக் கொண்டே போகதாக்கத்
தொன்றிவது. அந்தக்கெல்லாம் அவன்
மகம் உடைத்த போய் உட்கார்த்தவிட
வில்லை, அவற்றை வெல்லும் நிதிதம்
பொருட்டெந்தாயம் அவன் தன்னித்தானே
அர்ப்பணம் செய்து ஆண்டு கொடுத்த
விருவது என்ற எண்ணத்தடன் சத்தியாக்
ஷிஸ்தப் பேரில் முன்னாயாக எழுட்டான்.

இந்தப் பிரயாசீகித்த வேண்டியிலே எடு-
பட்டு அவன் தன் குடும்பத்தையே மறந்து
விட்டான். அவன் கரும்படியும் கொஞ்சம்
கொஞ்சமாகக் குறைந்த கடைசியில் அடி-
யோடு கிந்தே போய்விட்டது. அதன்
காரணமாக அவன் குடும்பம் பல கஷ்டம்
களுக்கு இன்னங்களுக்கும் இவக்கையெது.

ஆனால் அவன் ஆசைத்தக்குப்
போன இரண்டு மூன்று காட்சிக்குக்
கெல்லாம் இன்னப்பெட்டர் அக-
லுடைய விட்டுக்குப் போன ஆரம்
பித்தார். இரண்டு மூன்று மணி
ரோம் அங்கேயே உட்கார்த்த
குழந்தையுடன் விளையாடிப் பொழு-
தைப் போக்கவும் தொடங்கினார்.
இந்தக் காலியம் அங்குக்கு வய-
காவோ மக சிம்மதி யளித்தது.
அவருடைய கதண்ட பரிசுவதை
தற்கு ஒப்பான காழ்த்தக தயிர்
விட்டுத் தவிர்ந்துப் பாகையாகக்
காட்சி அளித்தே தொடங்கியது.
கடைசியில் அவர் அந்தக் குடும்-
பத்துக்கு வேண்டியவர் என்ற
முறையில், அந்தக் குடும்பத்தின்
பொருளாதாகச் சிவமக்களைப்
போக்குவதற்கான உரிசையைப்
கவனப்பாவிடம் பெற்றுக் கொண்-
டார். கவனப்பார் தமக்கு அளித்த
அந்த உரிசைக்குச் சித்திதம் பங்கம்
விளையாமல் அவர் கடைசி கவா-
சிவமித்தும் வந்தார்.

இந்தவிஷயம் திரைவின காதுகளுக்கு
எட்டியது. அவன் இன்னும் அதிகமாக
மகம் புழுங்கலானான். ஆகவே அவருடைய
ஆதாய அபேக விதமான சித்திரவதைக்கு
உள்ளாயிவது. அதன் காரணமாக அவன்
தன்னுடைய பிரயாசீகித்தத்தை இன்னும்
அதிகமாக்கிக் கருணையாக்கிக் கொள்ளு-
மென்ற விதம் பூண்டான். அவருடைய
இந்தப் பிரயாசீகித்தத்தைக் குறையாக் காரண-
யிடுத்து கைக்கியது இன்னப்பெட்டரின் காயம்
பட்ட அபேகை விசந்தான்.

அவன் பூண்ட பிரயாசீகித்தத்தை
இன்னப்பெட்டரின் துண்டிக்கப்பட்ட விச-
யின் உருவத்திலே உருவம் பெற்றிருந்ததோ
என்ற நினைக்கத் தோன்றிவது. அவருடைய
அந்தக் கை விசந்தான் திரைகாத்த தியா-
கயில் தெந்த தியாதி ஆக்கியது என்ற
கொள்ளும் அது சித்திதம் கிணையாகாத.

கிரித்தி பர்தோலி சத்தியாக்ஷிஸ்தம்
சம்பந்தமாக அறிக்கைகள் வெளியிட்டு
விட்டார். அவர் தோத தயாய் என்ற
தொடையில் கதரியமாகத் தயா சிவிர்த்த
கிந்த பிரிட்டிஷ் ஆளும் உக்கர்த்தினருக்குச்
கவனம் விடுத்தார். அவகாரயே பி-
பத்தகமென்ற விதம் பூண்டவர்க்கு அ-
திரைபெரும் அவர் விடுத்த அறிக்கையைப்

ஸ்திரீகள் தொழில்பயிற்சியின்றி மிகவும்
மெலிற்று கொண்ட வருகிறார்கள்...

தொழில் மிஷின்களை ஒழித்து.....

தொழில் மிஷின்களை ஒழித்துச் சொல்லி
தொழிலைப் பலம் கொண்டாக்கி

பொறியை உத்தியோகத்தில்
சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று அனல்
கோபால் டிரெஸ் எதிர்பார்த்திருந்தார்.....

செயலில் காட்டுவதற்கு விரித்த
கட்டிக்கொண்டு தயாராக விட்
டனர். அந்தச் சூழ்நிலைக்கே
ஒரு உற்சாகம் உண்டாகி விட்
டது. சத்தியாக்ஷிஜம் போர்
கிள்களும் சர்க்காரும் சர்க்கர்
தந்தன் பலத்தைப் பெருக்குவ
தற்காகப் பலவாறு முயன்று
கொண்டிருந்தனர். இரண்டு
காட்களாக இன்னப்பெட்டப் பிர
மோதராய் - இவ்வு, இவ்வு;
டி. எஸ். பி. 'கம்பெனல் டிஜிட்டல்'
யில் பரோலிக்கு வந்திருக்கிறார்
என்னும் செய்தி திணைவரின்
காதலாளுக்குக் கட்டியது.

அன்று 1923-ம் வருஷம்
பிப்ரவரி மாதம் பதினொன்றாம்
தேதி. திணைக் கூடம்தான்.
கூன்றிருந்த வெளியேவந்தான்.
அவன் உடல் ஒட்டி ஒடிக்
கிட்டத்தது. அவன் என்னகிலும்
இயற்கைக்குப் புறம்பான ஒரு
காத்தி உண்டாகி விருந்தது.
இன்னும் கொஞ்ச காட்களில்
ஒன்று அவன் மறைக்குச்
சென்றவிட வேண்டும். இவ்வா
விட்டால் யாராவது ஒரு
போலீஸ்காரனின் கைத் துப்
பாக்கிக்கு இரையாகி விட சேரக்க
ம் வந்த வேண்டும். இந்த
இரண்டை விட்டால் அவனுக்கு
வேறு வழி இல்லை. அவனுடைய
வாழ்க்கை யென்னும் மாபெரும்
கேள்வியிலே பூர்ண ஆறுநாதி
கொடுக்க வேண்டிய தருணம்
கொடுக்கி வந்துகொண்டிருந்தது.

யாரோ மறையில் கின்று
கொண்டிருந்தார்கள். திணைக்
தலை கிமிர்ந்து அந்தப் பக்கம்
தன் பார்வையைச் செலுத்தி
னார். இவ்வுப்பெட்டர் ஆறுநா
பாறுநாடக முடிந்த பிராவத்
தான் கொள்கையே ஒரு
வெருத்த வந்தவர் போல
கண்ட கொண்டிருந்தார். அவ
ருடைய முகச் சேதந்தத்திலே
வாத்தனைய பரவம் தோய் திருப்
பது கண்ணாகத் தெரிந்தது.
ஆனால் ஒரு காலத்தைக் கண்ட
வன் கதிகலக்கிப் போவது
போலத் திணைக் அவரைக்
கண்டு கடுக்கெழுந்தான்.

எனம் எங்கே போனான் இந்த இன்ஃப் பெட்டர் இப்படிப் பிள் சொல்கிறீருமே, ஏன்? என்ற தீனேஷ் சித்திராபெய் ஆழ்ந்த விட்டான்.

"என்ன தீனேஷ்! எப்படி இருக்கிறது?" என்ற விசாரித்தல் கொண்டே இன்ஃப் பெட்டர் அவனை சொல்கிறார்.

"அட, கீதனா? இந்தப் பக்கம் எங்கே கத்திரிகள்?" என்ற கேட்டான் தீனேஷ். காதலியுடன் இருந்த இருந்த பழைய தனம் பிரகாச அலையிக்கும் சத்தி அவனிடமிருந்த வர வரக் குறைந்த வந்தது.

"உன்னைக் காப்பாற்றுவதற்காகத்தான்?"

"என்னைக் காப்பாற்றுவதற்காக? எந்த வகை என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்? என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியம் அப்படி என்ன உங்களுக்கு வந்த விட்டது?" என்ற கேட்டான் தீனேஷ்.

"உன்னை உன் அம்மா, மனைவி, குழந்தை இவர்களிடம் கொண்டு போய் ஒப்படைத்தாக வேண்டும். அதற்காகத்தான்..."

"ஒப்படைத்தாகத்தான் வேண்டுமே?" என்ற தீனேஷ் திடீர்காண் கிடைத்த குரலில் கேட்டான். பிறகு, "என்னதான் காரணம் காரணியெனவே அங்கே போய்

விடப் போகிறேனோ! அப்படி, பிடுக்குப் கொழுத தாண்டல் இந்தச் சமயத்தை எந்தக் கொள்ள வேண்டியதன் அவசியம் என்னவோ?" என்ற கேட்டான்.

"அவசியம் இல்லாவிட்டால் என்ன உன்னை இப்படிச் சந்திசென? ஆகாம், நீ ஆதார பரத்தங்குத்தானே போகப் போகிறாய்?" என்ற கேட்டான் இன்ஃப் பெட்டர். அப் போழுது அவருடைய முகத்திலே இவ்வளவுக் குறையை தாண்டாமையாதது.

"உங்களுக்கு இதைப்பற்றி எந்தகு?" என்ற தீனேஷ் மிகவும் கசப்பாகக் கேட்டான். அவனாக் கண்ட வாத்திரத்திலேயே அங்குக்கு என்னவோ அப்படி ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது.

"சர்க்கார் உத்திரவாகத்தங்களுக்குச் சொந்த வரது, சத்தியாகத்திலும், சத்திரியம் இல்லாமெல்லாம் என்ன வேண்டிக் கிடக்கிறது?" என்ற அடித்தல் கொண்டே தீனேஷ் பின்புறம் திரும்பினார்.

இன்ஃப் பெட்டர் சத்தம் போட்டுச் சிரித்தது அவன் காதுகளில் ஒலித்தது. அவன் அதைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாதவன் போல வேரோ கால்தி ஆசிரமத்தில் உண்மையான தங்கும் தங்குத்தான். (தொடரும்)

விருதுநகர் ஐந்தது நாடார்க்கம்

செத்திக்குமார நாடார் காலேஜ் கட்டிட நிதிக்காக

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்புலகங்குமி

உதவும் கவிதைக் கச்சேரி

000

தி. சி. கே. செங்குமார கங்குமி ...	வயலிம்
கவிதைத் தி. பாரதிதா ...	மிருதங்கம்
கூடங்கு தி. பாரதிதா ...	கடம்

000

13 - 4 - 1951 வெள்ளிக் கிழமை மாலை 6 மணிக்கு விருதுநகர் ஐந்திரியப் பெண் பாடசாலையில் அமைக்கப் பட்டிருக்கும் விளக்காசனமான பத்தலில் தடைபெறும் டிக்கட்டுகள். ரூ. 250/-, 100/-, 50/-, 25/- & ரூ. 10/-

கே. க. இராமசாமி,
என்பாண்டென்ட், தி. காரியதரிசி

முகம், ஐம்பதுக் கச்சேரி: அமைக்கியேட்ட சேகரியோ எதுக்கிம், திருச்சிராய்ப்பாண்டி

கம்பர் தரும் காட்சி

டி. கே. சி

320. உன் வயிற்றில்ப் பிறந்து விட்டோம்!

இந்திரஜித்து உபயோகித்த பிரம்மாஸ்திரத்தால் வானர சேனைகளும், லக்ஷ்மணன், ராமன் எவ்வாரும் உயிர் இழந்த நிலைக்கு வந்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தோம்.

அனுமன் கொண்டு வந்த மூலிகை வால் அவர்கள் உயிர் பெற்றார்கள் என்பதையும் பார்த்தோம்.

அனுமன் மேலுள்ள பேருணர்ச்சி காரணமாக அவனை மார்போடு அணைத்துத் தழுவித் கொண்டான் ராமன் என்பதையும் பார்த்தோம்.

அப்படித் தழுவித் கொண்ட ராமனுடைய மார்பு சாமான்ய மார்பா!

திருப்பாற்கடலில் ஆதிசேஷ சயனத்தில் ஆனந்தமயமாக இருக்கும்போது விஷ்ணு மூர்த்தியின் மார்பை லக்ஷ்மி தேவி ஆசையோடு தழுவித் கொண்டாள்.

அந்த விஷ்ணு மூர்த்தியின் மார்பு தானே இந்த ராமனுடைய மார்பு. இவன் மாதாவின் மீதன்யங்கன் தழுவிய மார்புகளோ அது. அந்த மார்பை ஓட்டலாமா எனியேன் என்று அனுமன் எண்ணி, அப்படியே தழுவி ராமனுடைய பாதங்களுக்கு வரது விட்டான். பாதங்களைக் கையால் பற்றித் தொழுது டிடக்கினான் சீமே.

சிறிது நேரம் கழித்துத்தான், அனுமன் மார்பிலிருந்து தழுவிப் பாதத்தைத் தொழுது டிடக்கினான் என்பது தெரிய வந்தது ராமனுக்கு.

எழுது குங்குமத் திருவிச் சத்துவோடு

உழுத மார்பினான் உருவி, உன்சூறத்

தழுவி நித்தனும்.—
தாழ்த்து தாழுதத்
தொழுத மாருதிக்கு
இளைய சொல்லினான்.

[எழுது குங்குமத் திருவிச் சத்துவோடு : ஊனக் கோயில்கள் எழுதி அமைக்கத் தவிர்த்தேனின் கதையங்கள் : உழுத மார்பினான் : ஆகையோடு நினைத்த மார்பினானியே ராமன் (விஷ்ணு) : உருவி உன்சூறத் தழுவி நித்தனும் : மனம் கெடுத்து மார்போடு இறந்த தழுவி நித்தனும், அப்படியே நின்று கொள் கருத்தாக் கித்து நோம் பரவா நினைவின்]

தாழ்த்து தான் உதத் தொழுத மாருதிக்கு : அட்டா தித்த மார்போடு ஓட்டலாமா தான் என்று எண்ணிக் சீமே தழுவிப் பாதங்களைப் பற்றித் தொழுது டிடத்த அனுமனுக்கு : இளைய சொல்லினான் : சீமே வரும் வார்த்தை களைச் சொன்னான்—சத்துவோடு உழுத மார்பினான்.]

குறிப்பு :—ராமனிடத்தில் அளவற்ற பக்தி உடையவன் அனுமன். சாமனுடைய போரப் புகழும் மார்போடு தழுவுந் பரவுக்கும் தருதி அந்தவன் என்று தன்னை எண்ணிக் கொள்ளுகிறான். தித்த என்னும் வந்த உடனே மார்பை விட்டு மெள்ள தழுவிப் பாதங்களுக்கு வந்த விடுகிறான். அப்படி தழுவி யரும் செயல், செயலின் ஊரவினேயே நோக்கித்தேற. எழுது—உழுத—தழுவி—தொழுத—என்ற எழுத்துகளின் வரும் சொற்கள் தழுவி இறங்கியதை நினைப்படுத்தினதாம்.

ரீரீமன் என்ன சொன்னான் அது மனை கோக்கி:

"எங்கள் முதலாளிகள் எல்லாகும் மகரங்கள். எந்தக் காரணத்தாலும் மூன்றிடும் சத்தியத்தினின்றும் தீர்மத்தினின்றும் விலகாதவர்கள்."

"அந்த முதலாளிகளையே பின்பற்றி அரசு செலுத்தி வந்தான் எங்கள் தந்தை தசரதன்."

"அந்தச் சத்தியத்தின் காரணமாகவே என்னைக் காட்டுக்கு அனுப்ப நேர்ந்தது. ஆகவே என்னாலேயே பெருங் துயரத்துக்கு உன்னாகி உயிர் துறந்தான். அப்படி உயிர் துறந்த தசரதன் வயிற்றிலித்தான் பிறந்தோம் எனும் தம்பி வக்ரமணனும்."

முன்னிக் தோன்றினார்
முதலின் தீங்கை(து)

என்னிக் தோன்றிய
துயரின் ஈறுசேர்,

மன்னிக் தோன்றினோம்
மூன்றம் மாண்டுனோம்:—

நின்னிக் தோன்றினோம்
தேறியிக் தோன்றினும்!

அ து வ ர க ர ண ம்!

இருதான் ராமரும், அவனுடைய அம்மாவும் சாமான்கள் வாங்கி வருவதற்காகக் கடைத்தெருவுக்குப் புறப் பட்டார்கள். கடைத்தெருவில் அவர்களுக்கு வழக்கமான கடைவிக் சாமான்கள் வாங்கினார்கள்.

சாமான் வாங்கிக் கொண்டு விட்டுக்குப் புறப்படுகிறபோது கடைக்காரன் ராமனின்மீது பிழம்புபட்டு, "அம்பி! இந்தத் தட்டிலிருந்து கொஞ்சம் பட்டாணிக் கடலை எடுத்துக் கொள்" என்று கூறினான். ஆனால் ராமு உடனே தானாகப் பட்டாணிக் கடலையை எடுத்துக் கொள்ள முன் வரவில்லை. சிறிது நேரம் தங்கியே திங்கும்.

அதைப் பார்த்ததும் அந்தத் தடைக்காரன் ஆச்சரியத்தோடும், "என்ன அம்பி! உனக்குப் பட்டாணிக் கடலை பிடிக்காதா?" என்று கேட்டான்.

"சொம்பப் பிடிக்கும்" என்று கூறித் தயங்கிய படியே திங்கும் ராமு. உடனே கடைக்காரன் அவனது சங்கராசத்தையால்

[முன்னிக் தோன்றினார்: ஆறியேன சகசன் குதநிக் அயதிக் த போரர்க்குதைய: முதலின் தீங்கை(து) எந்திய தெற்கைய விட்டு தீங்க முடியாதவரும்; என்னிக் தோன்றிய துயரின்: என் காரணமாகவே (செட்டுக்கு எந்த காரணமாகவே) எதப்பட்ட துயரத்தாக; ஈறு சேர் மன்னிக் தோன்றினோம்: உயிர் துறந்த தசரத கக்காவர்த்தினி மக்களையித்தான் பிறத்தோம்; ஆனால்—மூன்றம் மாண்டுனோம்: கொஞ்சம் தோற்றித் துருளுய் தான் உயிர் போனவர்கள் ஆனோம்; ஆம், உயிர் போனவர்கள் தான்: நின்னிக் தோன்றினோம்: இப்போது உன் வயிற்றில் உன் துருடைய மக்களையி பிறத்து விட்டோம்;

தேறியிக் தோன்றினும்: சாமான்வரைய ஒரு பெண் வயிற்றில் பத்து வரைய இருந்து பிறத்தவன் அகம் தீ. தம் தோகையின் வயிற்றில் தேறியவரைய இருந்து பிறத்தவன் அகவா தீ—ஆம், நின்னிக் தோன்றினோம்,]

என்றி உணர்ச்சி என்பது ஒன்று. அது இதயத்தில் நிகழ்வது; கண்ணுக்குப் புலனாகாதது. ஆனாலும் அந்த உணர்ச்சி ஒரு செய்பயனாய்க் கண்ணுக்குப் புலனாகிறது; செவிக்கும் புலனாகிறது. தமிழ் பாஷை செய்கிற அற்புதம் இது.

கொஞ் அவனே அந்தப் பட்டாணிக் தட்டிலிருந்து தன் கையை வு பட்டாணிக் கடலையை எடுத்து, "இந்தா, அம்பி! வாங்கிக் கொள்!" என்று கூறிக் கொடுத்தான். ராமரும் தன் கையிலிருந்த கையில் போடச்சொல்லி வாங்கிக் கொண்டான். பிறகு அவன் அம்மாவும், அவளும் அந்தக் கடைவிலிருந்து புறப்பட்டார்கள்.

சிறிது தூரம் சென்றதும் அவன் அம்மா, "என்ன ராமு! அவன் முதலில் பட்டாணிக் கடலை எடுத்துக் கொள்ளச் சொன்னபோது நீ ஏன் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை?" என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டான்.

"அதுவா, அம்மா! தானாக எடுத்துக் கொள்ளாதான் என் மின்னக் கையால் கொஞ்சத்தானே எடுத்துக் கொள்ள முடியும்? அவன் கையால் கொடுத்தால் திறைய இருக்கும்வதா?" என்று ராமு. அவன் சொன்ன பதிலைக் கேட்டுத் திகைத்துப் போனான் அம்மா. —பி. எம். டி. என்.

துவந்து போது அழை குழங்கைக்கு அவ்வாறு எப்படிச் சொது போட முடியும்? செல்லாவி வாயைத் திறக்கவில்லை. அவன் கண்ணில் துரை தாண்டவாகக் கண்ணிப் பெருகியது. திரை சாதுரத்தி தாயின் பரிதாப நிலையமைய உணர்ந்தாளா? பரிபீசல் வேறாக தாய்க்குது "அம்மா, பசிக்குது! அம்மா, பசிக்குது!" என்று மீண்டும் அதை ஆரம்பித்து விட்டாள்.

செல்லாவிக்குத் தான் வேலை செப்பும் ஏது மானியம்மாள் விட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டில் திரைதாழும் பரக்கும் காட்சி வீணடிக்கு வந்தது. அந்த வீட்டுக்கு குழங்கை "என் எப்பிட மாட்டேன்" என்று பிடிவாதம் பிடிக்கும். அந்தக் குழங்கையின் தாலோ தன் கைவிலேயுக்கும் பாதுகா சொந்ததை அந்தக் குழங்கைக்குப் பவலிப்படுத்தி விட்டுவான். இந்த சீரடிவு அவன் கண்ணில் மேலும் கண் கிணரப் பெருக்கி விட்டது.

என்ன கெடும் இது! ஒரு புறம் செல்லிக்கு கிணைத்தல் பாதுகா சொதும் போட்டுக் "கொஞ்சம் எப்பிடு! கொஞ்சம் எப்பிடு!" என்று கொஞ்சிக் கொஞ்சி விட்டி வந்தி வந்தி குழங்கையின். இக்கொரு புறம் 'பரி' பரி! என்று கதறித் தாழ்த்த குழங்கைகள்.

சூன் குழம்புத்தின் பஞ்ச சிவமம் தெரித் திருத்தும் தங்கையுமீறி "என், செல்லாவி! குழங்கைக்குக் கொஞ்சம் சொது போடக் கூடாது!" என்று கேட்டுக் கொண்டு குடி காக்குத் துழைந்தான் செல்லன். என் குழ வதும் தன் குழலாவிக்கு உதவத்துக் கிணைத் துத் அவனுக்கு அவன் வீடு தரும் வாயென்பு! பட்டினியும் பரிவமாத வாய் வந்திக்குத் அதும் குழங்கைகள். அந்தக் குழங்கைகளின் பரி திரை வந்தி தெரியாமல் கொத்த மனத்துடன் கண்ணிலும் கம்பியுமாத நீரும் அருமை மதியி. என்ன செல்லன் செல்லன்!

"என் என்ன பண்ணுவன்! விட்டியே பிடி அரிசி கூட இல்லை. இரண்டு காசாக அரிசிக் கூடக் கொடுத்தல் வேறு அரிசி கேட்டு என்ன போட்டுவிட்டுப் போயிடுக்கிடுகள். இன்றுதான் சொதுக்குக் கடைசிகான், என் வேலை செப்பும் வீட்டு அம்மாளிடம் போய் அவர்க்கு காலில் விழுந்தாவது கொஞ்சம் காசு கேட்டவாள். என் து சொசென். அந்த அம் மாலும் விட்டியை பூட்டி விட்டு என்மேலோ போய் விட்டாள்" என்று புறம் விட்டியை செல்லி சிறத்தினுள் செல்லாவி.

செல்லன் சொவந்த முறை மாறா நீன்று கொண்டிருந்தான்.

"இந்தைக்கு அரிசி வாங்கி வந்தாய் தான் எப்பாடு. இங்கியெல் எல்லாரும் பட்டினி தான்" என்று செல்லாவி கெண்டி குரலில்.

குழகாக் கூறாவிக்கு சொகு விருத்த சொது காலிட எடுத்துக் கொண்டு "சரி, பரிக்கிடுறேன்" என்று சொதம் கைத்த குரலில் சொகவி விட்டு, செல்லன் ஒரு கிண்ட பெரு குக்க விட்டான். மறு கணம் தான் வேலை பார்த்தும் தாய் பதனார் பங்காணைய கொக்கி வேவமாக நடந்தான்.

செல்லன் தாய்பதனார் தாமகாதம் பிள்ளை விட்டிக் வேலை செப்புவதான் காலையில் தாய்பதனார் விட்டுத் தொட்டத்தில் இருக்கும் குரோட்டிகள் சொதுக்குத் தன்னி விடு வது, விட்டுக்கு வேண்டிய சிலகதை வேலை கிணை செப்புகொடுப்பது. அவர் குழங்கை கிணை கொண்டு போய்ப் பண்ணிக்கூடத்தில் விடுவது, அவர்கள் வீட்டு கையைக் குளிப் பாட்டி, அடு விட்டிக் விடுவது, இன்னும் தாய் பதனார் விட்டிக் என்ன என்ன கொத்துவிருத் அனா அல்லாணவையும் செப்பி வேண்டியது. இவ்வதான் அவனுடைய வேலை. இத்தனைக் கும் செல்லன் பெற்று வந்த எம்பளம் மாறும் பதினாந்து ரூபாய். அதையும் தாய்பதனார் மாற மாறம் கொடுக்கும் தொந்தரவே அவாவினா இருக்கும். முதல் தெறி பந்து பதினாந்து ரூபாய் கொட்டிடச் செல்லன் முத்தியே தாய்பதனார் தூக்கி எறிவார், பளம் படைத்து விட்டோம் என்ற அகம் பாவம்! அதைப் பொறுக்கி எடுத்துக் கொண்டு வந்த தானும் தனது மனைவியும் மூன்று குழங்கைகளுமாகக் குடும்பம் நடத்த வேண்டும்.

தாய்பதனாரின் விட்டிட கொக்கி வந்த கொண்டிருந்த செல்லனின் மனக்கண் முன்பு பழைய எம்பளம்கள் எல்லாம் மூன்றம் பின் மூன்றாக மோதி அடித்துக்கொண்டு வந்தன.

2

செல்லன் செல்லிப் பட்டினத்திக்கு ஒரு பெரிய விபரபாரியின் விட்டிக் வேலைக்காரனாக இருந்தான். வேலைக்காரன் தான் என்னதும் அந்த அவன் வைத்ததுதான் எட்டம். செல் செல்லன் வேலைக்காரன் என்னும் கம்பக்கூட மாட்டாகன். அவனுக்கு வயது இருபத் தைத்து இருக்கும். கொழு கொழு செல்லன் வளர்ந்திருந்த இதை காலியோல இருந்தான். இவையின் வீட்டுக்கு அவனுடைய குழ

வொரு அங்குலத்திலும் துள்ளி விளையடித் கொண்டிருக்க தது. வார்ட்ட, வார்ட்டமான உருவத்துடன் சில கைதேற்ற கைகுறும் கடைத் தெருத்தான் போய் சிலத்த மேல் வாக இருந்தான். அவ னைப் பார்த்தவர்க்கு சிறிது நேரம் பார்த்து விபத்து கொண்டு இருப்பார்கள்.

ஒரு நாள் மாலை. செல்லன் கூடத் கைர லில் உட்கார்க்குது பெருக்கி வரும் அகி

கெடின் அழகைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். ஆம், அப்படிப் பார்ப்பதில் ஒரு ஆனந்தம் இருக்கத்தான் செய்யும். துக்கமும் துயரமும் உள்ளவர்களுக்கு மன ஆறுதலும், கவிப்பற்றவர்களுக்கு மேலும் இன்பத்தையும் சந்தோஷத்தையும் கொடுக்கும் சக்தி அந்த மரகடலுக்கு உண்டு. அந்த இன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு தனிமையில் உட்கார்த்திருந்தான் அவன். அந்தமன அடிகளின் போல் ஒரே இடது சிறிதளம் மங்கிக்கொண்டிருந்தது. செல்வன் தன்னுடைய எதிர்காலத்தை எண்ணி மனக் கோட்டை எட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

"செல்வா! என்ன போகித்துக்கொண்டிருக்கிறாய்?" என்று கேட்டுக்கொண்டு வந்தான் அவன் சிவசெதன் சிங்காரம்.

செல்வன் அவனைத் திரும்பிப் பார்த்து ஒரு புக்கைப் புரிக்தான்.

"என்ன, செல்வா! உனக்குக் கல்யாணம் என்று கேள்விப்பட்டேனா? என்னை பெல் வாய்கூட மறந்து விட்டாயே!" என்று கேட்டான் சிங்காரம்.

"உன்னை மறப்பதா! காண்கு வந்து உன் விடம் கொல்லறும் என்று நினைத்திருந்தேன், நீயே வந்து கேட்டு விட்டாய்!"

"கல்யாணம், எப்பொழுது! இங்கேயா! இங்கே, உங்கன் உயிரிலேயா!"

"கல்யாணம் எங்கன் கிராமத்தில்தான், காணாத திங்களுக்கு அடுத்த திங்கள் காணவைத்திருக்கிறது. நீ கட்டாயம் வரவேண்டும்."

"அதற்கென்ன! வந்து விடுகிறேன். நீ எப்பொழுது ஊருக்குப் போகப் போயிருக்க?"

"காண்குக்குப் போகலாம் என்று இருக்கிறேன். ஒரு வாரத்துக்கு முன்னாலே கிராமத்துக்குப் போனதுதான் சௌகரியமாக இருக்கும். நான் ஊருக்குப் போய்த்தான் கல்யாணத்துக்கு வேண்டிய எங்கனாக் காரியங்களையும் செய்வேனாம்" என்று செல்வன் சொல்ல, அவன் மூத்த திலே மகிழ்ச்சி பொங்கிக் கொண்டிருந்தது. கல்யாணம் செய்து கொண்ட பிறகல்லவா தெரியும் அதிலிருக்கும் கனம்!

"செல்வா! கல்யாணம் ஆனபிறகு இத்தக் சித்தாரத்தை மறந்து விடாதே!" என்று செல்வன், செல்வனிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டான் அவன் சிங்காரம் சிங்காரம்.

செல்வன் கையில் புரையும் வண்டியையும் தாள் ரோட்டையும் பாரபெயர்ந்திருக்கும் பட்டணத்து மன்தர்க்கையும் பார்த்துப் பார்த்து அலுத்துப் போன செல்வனுக்கு, கிராமத்தின் பசுமையும் அங்குள்ள மக்களின் எரிமையும் மனத்தைக் கவர்த்தது. கிராமத்தை ஒட்டி ஓடிய செல்வனுக்கும் ஆற்றங்கரைக்குப் போனால், கரைப்போரமாக வளர்க்கிற இந்த பிரம்

மாண்டியான அரச மரத்தின் கீழில் உட்கார்த்து ஆற்றையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஆற்றில் கற்றிச் சமூகம் ஒடும் தண்ணீரையும் ஆற்றுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு போவதற்காக வரிசை வரிசையாக வரும்பென் கலையும் அவர்கள் தண்ணீரை கொண்டு குடத்தைத் தூக்கி இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு ஆடி அரைந்து செல்லும் அழகையும் அப்படிப் போகும் பொது அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் கேலி செய்து கொண்டும் சிரித்துக் கொண்ட மடித்துக் கொண்டு குதூகலமாகச் செல்லும் அற்புதக் காட்சியையும் பார்த்து மியந்த வண்ணம் உட்கார்த்து கொண்டிருந்தான்.

பட்டணத்திலெழுந்த தண்ணீருக்குக் குடத்தை வைத்து விட்டு ஓயாமல் சண்டை யிடும்

புடித்துப் பாருங்கள்!

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொற்பொழிவு ௨௧ 1949.

“நேற்று எட்டை பிரச்சினைக்கு தங்கள் என் னார், வரலியார் அந்தத் தத்துவப் பேராசிரியர் எல்லாவு ன்குள் பெரிசு! அடா! கேட்கக் கொடுத்தவைத்திருக்க வேண்டுமே!” என்று ஒருவர்.

இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர் “அப்படி என்ன அந்தத் தத்துவப் பேராசிரியர் பெரிசு? கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்!” என்று.

அவ்வளவுதான்; முதுவர்பாடு திட்டமிட்ட மாகப் போட்டிட்டது. “அவ்வளவு பெரிய தத்துவப் பேராசிரியர் பேசுவதெல்லாம் எங்கே விடக்கூடாது, என்?” என்று ஆந்திரத் துடன் திருப்பிக் கேட்டு விட்டார்.

பேரதுவாக, தத்துவப் பேராசிரியர்கள் பேசு சேவ்வாய் இப்படித்தான் கேட்பவர்களுக்குப் புரியாமலிருக்கும்.

இவர்களுக்கு கோமரணவர் ஸ்ரீ ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தி, விஷயத் தெளிவுள்ளவர்; சிறித சித்திரையார், தாய்க்கட்ட முடியுடன் கேட்பவருக்குப் புரியவேண்டும் என்ற ஆவல் மிகுந்தவர். தம் உள்வந்தில் உதிப் புவவற்றை பேசுவதன் அவர் வார்த்தைகளில் கேட்ட விருப்பவந்தில், கேட்டுவரில் உள்ளத்திலிருக்கும் ஸ்பர்சை, பிரச்சினை இவற்றைப் போக்கிலே அவர் விரும்புவார். ஆகவே அவர் மொடப் பிரச்சினைகள், வார்த்தைப் பரிதாபம் போடுவதற்குப் பதில் சொல்லுபவர்களுடன் கூடி அவ்வளவுவளமான மிக்க பயனுள்ள முறைவாகக் கருதுகிறார்.

அந்த முறைப்படி 1949-ம் ஆண்டு ஊரிலில் சில கண்பர்களுடன் ஆறு வாரங்கள் பன பிரச்சினைப் பற்றி அவ்வளவில் பெரியதைப் புல்தமொகத் தொகுத்து இப்பொழுது வெளி விட்டிருக்கிறார்கள்.

ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தி காலஞ்சென்ற அன்னை பேரண்டி அம்மைவாரிசு பேரன்புக்குப் பாத் திரையாவர். பிரம்மஞான எவத்தின் பல வகுவு எனம் தொடர்பு புல்திருத்தார்.

இத்தப்புல்தமம் ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழி பெயர்க்கப் பட்ட தூலாவினும் மொழி பெயர்ப்பு வாரணாசியை விசேஷமிகுப்பது பாராட்ட வேண்டிய விஷயமாகும். தமிழில் ஒரு சில தத்துவப் புல்தமம் வெளி வந்திருக்கிறது என்று கதைப்பவர்கள் சொல்லுவார்கள்.

[கேட்குமிடம்: ஆர். மாடுதெவ்வார், போக்கிதொடர், வலந்த விதாரி, அமைப்பாறு, சென்னை-3.]

சுபேந்தர் வைத்திய முறைகள்

மீட்டர்கள், குதிரைகள் முதலிய மிகுதல் களை வளர்ப்பதற்கு ஓரளவு மிகுதல் வைத்திய முயல் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அது தெரிந்திருத்தால்தான் அவற்றைத் சரியான முறையில் வளர்க்க முடியும். குதிரை, மாடு, மொழி இவற்றுக்கு வரும் கோவைப் பற்றிய விவரங்களும் அக் கோவைக்கு ஏற்ற பரிசாரங்களும் இக் துறையில் உற்பத்தியுக்கேற்றன.

பண்டித காலத்து துறையில் போக்கிலே நாக விளங்கும் புராதன ஒசை வையுடன் விருத்து திட்டி அச்ச வாகனம் ஏற்றப்பட்டுக்கொண்டு இக் துறையில். விசை கு. 3-0-0

பெருந்தெவஞர் பாதம்

நீரும் தமிழ் மொழியில் எத்தனைபேர துறிகள் இவற்றிலாவ் வர் என்று தெரி யாமல் இருக்கின்றன. ஒரே பெயருள்ள பல ஆசிரியர்களும் இருக்கின்றனர். அவ்வாறில் துறிகளும் இதிலும் ஒன்று. பழைய ஒசை வையுடன் விருத்து பதிப்பிக்கப் பெற்றது. சிலத்தியபேர பகுதியைக் கீழ் மிகுதியுள்ளதைச் சித்திரையோடு பதிப்பித்திருக்கிறார்கள்.

இக் துறில் இவற்றிலாவ் சில காலத்திய பெருந்தெவஞர்! எத்திரமன் காலத்துப் பெருத் தெவஞர்! அவ்வது வீர ரோழியல் உரைவாரிசுபரன பெருந்தெவஞர்! — என்று ஸ்பர்பாடு புல்த பெருமக்களின் ஆராய்ச்சிக்கு உரியது. விசை கு. 1-1-0

இராமப்பயன் அம்மாண

இருமலை கால்கள் மதுவாரியில் ஆண்ட போது, தனப்பிலாகவும், அமைச்சராகவுமிருந்த இராமப்பயன் ரோதுபி மன்றாரை கடைக்கன் மீது படைவெருத்துச் செய்து, அவரைச் சிறைப்பிடித்து வந்த வரலாற்றை கார்டோடிப் பாடலாகப் பாடப்பெற்ற மிக எளமான துறில். இந்த துறில் கடைக்கன் இராமவாரத் தீயில் ஒளித்து கொண்டபோது இராமப்பயன் இராமவாரத்துக்கு அணைக்கட்ட முடியு ரெய் மிகுதல். அவன் தன் தங்கப்பாக்கை கட்டிய துறியில் கன் கலத்து கொண்டு போய்ப் போட்டு அண் கட்ட முற்படுகிறார். இதைக் கண்டார்கள் மற்ற மன்னர்கள்.

“இராமனே கல் கல்தான்
தாமோக்டை கால்தோ!
கெத ரெய்க்கி கன்னி
கல்தொகும் தாங் கூடி
ரெய்வைப் பீடம்புலு
கெதிரைக் கல்தான்!”

இப்படிப்பட்ட சேவல் திறமையும் போர்த் திறமையுமுள்ள முன்னோர்களின் கவிவந்தவர்கள் எனம் என்று பெருமதம் இப் புல்தகத் தைப் படிக்கும்போது ஏற்படுகிறது.

[இத்த முன்னு துறிகளும் தஞ்சை சேவ்வதி மகாவி வெளியீடுகள்.]

அம்—மாணியர்

இது கொழும்புவி விருக்கும் காரணிராக் கவிதாசிரியர் கருடாத்தர வெளி70. இதில் ஆல் வெய், தமிழ், சிங்கள மொழிகளில் அக்கல்துறியில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் எழுதி புள்ள கட்டுரைகளும், கவிதாசிரி பங்கெடுத்துக் கொண்ட பலதிறப்பிட்ட அதுவல்லவென்ப பற்றிய குறிப்புகளும் பட்டங்களும் இருக்கின்றன.

[பிரசாரம்: ஆசிரியர், அம்—மாணியர், காரணிராக் கவிதாசிரி, கொழும்பு—10, இலங்கை, விசை: கு 1-3-0 தபால் செலவு: 7 அஞ்சு.]

பிப்ரவரியான ஆம்செவ் காலங்களில் படிப்பதைப் பதம் வாழ்க்கை ஸ்திரீய மாகக் கொண்டுருந்தான் சேதுராமன். அவனுடைய புத்தக பிரேரணைப் பார்த்தால் பெயர், பிராக், கொலி, குத்து போன்ற வகைகளைச் சித்திரிக்கும் கதைப் புத்தகங்களைத் தான் பார்த்தேன். இப்படிப்பட்ட புத்தகங்களைப் படிப்பதிலும் சேதுராமனே ஈடுபாடு காட்டி ஒரு பவம் கரமான மனிதனாகி விடுவானே என்ற சந்தேகம் எனக்கு எப்பொழுதும் உண்டு. எப்பொழுது பார்த்தாலும் அவன் கையில் ஒரு புத்தகமே இருக்கும். அது ஏதாவது ஒரு பெயரைப் பற்றிய கதைதான் இருக்கும். இவ்வாறிட்டால் பவங்களைக் கொடுக்கப் பற்றிய விஷயமாக இருக்கும். எனக்கு இப்படிப்பட்ட கதைகளைப் படிப்பதில் எப்பொழுதுமே விருப்பம் இருந்ததில்லை வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய சிக்கல்களை விளக்கும் கதைகளைப் படிப்பதில் தான் எனக்குப் பிரியம். வாழ்க்கைக்கு பிரிய அகாலமாகவே சிக்கல்களை உண்டாக்க மாகக் கொண்ட கதைகளை நான் படிப்பதே இல்லை. எப்பொழுதுவதோ பொழுது போகாமல் ஏதாவது படிக்க வேண்டுமென்று தோன்றினால் ஏதாவது ஓர் மனத்திற்குப் பிடித்த புத்தகமாக வாசிட்டுருந்தாவது வாங்கி வருவேன். அப்படிச் சிவகாமிக்காவிட்டால் பிரேதே என்ற சேதுராமனிடம் போய் ஒரு கொலைப் புத்தகமோ பெரும் புத்தகமோ எடுத்துக் கொண்டு வருவேன்.

எப்பொழுது என் மனைவி, குழந்தைகளை வளர்ப்பதில் இல்லை. வீட்டில் ஒரு வரும் இல்லாத சமயத்தில் இரவு வேளையில் வரையில் எனக்குத் தூக்கம் வருவதில்லை. அப்பொழுதெல்லாம் ஏதாவது ஒரு புத்தகத்தைப் படித்துக்கொண்டிருப்பேன். அந்தச் சமயம் எனக்கு ஏதாவது ஒரு புத்தகம் வேண்டியிருந்தது. என்னிடமிருந்தவைகளை வளர்ப்பதில் படித்து முடிந்தவைகள், இரவின் புத்தகம் வாங்கக் கண்பர்கள் வீட்டை கொண்டு சென்றேன். நான் தேடிச் சென்ற கண்பர்

கையில் ஒருவராவது வீட்டில் இல்லை. கடைசியில் சேதுராமனிடம் நான் வர வேண்டியிருந்தது.

சேதுராமன் "இது ரொம்ப அருமையான புத்தகம், படி!" என்ற சொல்லி என்னிடம் ஒரு புத்தகத்தைக் கொடுத்தான். அந்தக் கதையின் பெயர் 'நிழலின் நிழல்.' மேல் அட்டையில் கொட்டை எழுத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது. பெயர் பிராக் என்றெல்லாம் இவ்வாறும் சிறுவனோடு வீட்டிலே என்ற திருப்பதியோடு அந்தப் புத்தகத்தைப் பிரித்துக்கொடுப்பார்களாம் என்கிறீர்களென்று உத்தேசம்.

இரவு என் கால்களை வெய்வாய் மூடித்துக் கொண்டு எவ்வாறோகப் படுக்கைக்குப் பக்கத்தில் விளக்கை வைத்துக் கொண்டு புத்தகத்தைப் பிரித்துப் படிக்க ஆரம்பித்தேன்.

புத்தகத்தைப் பிரித்ததும் முதல் பக்கத்தில் பெரிய எழுத்தில் மிகவும் பிரதானமாக ஏதோ எழுதப்பட்டிருந்தது என் கவனத்தைக் கவர்த்தது.

"தயவு செய்து இந்தப் புத்தகத்தை இரவில் படிக்க வேண்டாம். இதை இரவில் படிப்பவர்களுக்கு மிகுந்த மனத் துன்பம் இருக்க வேண்டும். இதை இரவில் தனிமையில் படிப்பவர்களுக்கு மூளை குழம்பிப் பைத்தியம் பிடித்தால் அதற்கு இந்தப் புத்தகத்தை எழுதிய ஆசிரியர் பொறுப்பாகி அகல."

இதான் அதில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

இதைப் படித்ததும் என் மனத்தில் தயக்கம் ஏற்பட்டது. இந்தத் தயக்கத்தைத் தொடர்ந்து சில நாட்கள் படிப்பதில் தயக்கம் இருந்தது. அந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்க வாய் வேண்டாமா என்று யோசிக்கேன். வேண்டாமோ இரவு. அவ்வளவு பெரிய வீட்டில் நான் தனிமையிலிருக்கிறேன். அந்தப் புத்தகத்தைப் படித்தால் அதில் எச்சரிக்கை செய்திருப்பது போல் மூளை குழம்பிப் பைத்தியம் பிடித்து ஏதாவது செய்யப் போகிறதே என்ற பயம். படிக்காமல் இருந்தாலே

இரவு பொழுது போகது மிகவும் சிரமம். தவிர கம்முடைய மனமே கண்ணம் 'கோஷம்' என்று இருந்தது காட்டும்.

மனத்தில் திடத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு புத்தகத்தைப் பிரித்தேன். ஏதோ ஒரு பெரிய கைவந்து 'படிக்காதே' என்று புத்தகத்தை மறைப்பது போலிருந்தது. மறுபடியும் புத்தகத்தை முடிமேலாகு மீது வைத்துவிட்டேன். புத்தகத்தை வந்த மறைந்த கை எதுவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அது என் மனத்தில் ஏற்பட்ட பீதியினால் தோன்றிய அச்சமற்ற சிழவாக இருக்கலாம். என் அங்கவாய் அறைபிளவாகி என்று என்னுடையே ஒப்புக்கொள்ள முடியாத சிவியில் இருந்தேன். ஆனால் மனத்தில் ஏதோ வொரு பயம் இருந்தது. இந்தப் பயத்திற்கு எப்படி என் மனசில் இடமேற்பட்டது என்று அப்பொழுது முடிவு செய்யும் வகையில் என் இயல்பு. உண்மையாகவே அது பயந்தானு என்று சந்தேகப்பட வானேன். இப்படிப்பட்ட புத்தகத்தைப் படிப்பதினால் வரம்புகளில் அனுபவத்தைக்கு ஈடு கொடுத்துப் பித்துக்கொண்டு திரிவானேன் என்ற எண்ணம். என் இரவு வேளையில் தனிமையில் படிக்கப் போகிறேன் என்று தெரிவித்திருந்தும் சோதனாமல் இந்தப் புத்தகத்தை என் கொடுத்தான் என்று தெரியவில்லை. ஏதாவது பழி வாங்கலா...? ஒரு வேளை இதன் மூலமாக அவன் என் கைபிப்பதைச் சோதனை செய்கிறாரோ? என்றெல்லாம் தோன்றியது. உண்மையாகவே என் கைபிப்பதை ஈடுதே சோதித்த அறித்து, கொள்ள வேண்டிய ஒருக்கடியான சிவமையில் தான் என் இருந்தேன்.

அப்பொழுது இரவு பத்து மணிக்கு மெளசியிட்டது. கவனினை மாட்டி

யிருந்த கடிதரத்தின் 'டிக்கடி' என்ற சத்தத்தைத் தவிர வேறு ஒருவிதமான சத்தமும் இல்லை. விளக்கின் ஒளி என் அறைகைப் பிரகாசப் படுத்தினாலும் அந்த இரவில் பரங்கர அமைதியும், என்னுடைய தனிமையும் ஒரு பரங்கர சத்த குழுகியைத்தான் உண்டாக்கின. என் எய்வகையோ இரவு அந்த விட்டில் அந்த அறை யில் தனிமையில் இருந்திருக்கிறேன். ஆனால் என்றமில்லாமல் அன்னைக்கு எனது தனிமம்

யின் பரங்கர சிவமையை என்னும் கெஞ்ச உணர் முடிந்தது.

அந்தப் புத்தகத்தைப் படிப்பதற்கு முன்னாலேயே என் இப்படி மனம் குழம்புவது எனக்கே வெட்டாமலாகப் பட்டது. மேலாகு மீது இருந்த புத்தகத்தை எடுக்கக் கையை நீட்டினேன். அந்தப் புத்தகம் என் கையில் அகப்படாமல் கருவது போலிருந்தது. அது உண்மையாக அச்சத்தால் அல்லது என் கண்ணாட்டித் தான் கருவதுபோல் தோன்றியதா என்று என்னும் தெளிவாக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. மனத்திற்குத் குழப்பத்தில், என் கை அந்தப் புத்தகத்தை எடுக்கத் தயங்கியது. என் கையை ஏதோவொரு சத்தி பித்துக்கு இழுந்தது.

விளக்கின் வெளிச்சத்தில் அந்த அறை யிலிருந்த ஒவ்வொரு பொருளின் சிதிலம் ஏதோ பரங்கரமான சிதில்போலத்தான் தோன்றியது. கவரில் பதித்திருந்த என்னுடைய சிதிலம் என்னுடைய படித்த உண்டாக்கியது. அது என்னுடைய சிதிலம் அல்லது வேறு ஏதாவது பெயர் சிதிலம் என்ற சந்தேகம் எழுந்தது. என்னுடைய படிப்பிருந்ததால் என் பார்வைகைத் திருப்பிக் கொண்டேன்.

கடிதரத்தில் மணி பத்து அடிந்தது. அதற்கு மேல் எனக்குக் கண் விழித்திருக்காமலில்லை. விளக்கு வெளிச்சத்தைச் சிறிதாக்கிவிட்டுத் தூங்கலாமென்று என் விண்ணம். விளக்கின் திரிக் கம்பியைத் தொட்டேன். என் எதிர்பாராவிண்ணம் விளக்கு 'பக்' என்று சின்றுவிட்டது; என்னும் ஒரே இருள் அப்பொழுது எனக்கு விளக்கை அணைத்ததாக என் புத்திக்குப் பட்டவில்லை. என்னைத் தவிர வேறு ஏதோ வந்து ஒரேபடியாக அணைத்த விட்டதாகத் தான் எனக்குத் தோன்றியது. நீர் பெட்டியைத் தேடி

எடுத்த விளக்கை மறு படியும் ஏற்றலாமா என்று யோசித்தேன். சினைத்தேனே தவிரத் துணிச்சல் இல்லை. நீப் பெட்டியை எவ்ரு கைத் திருக்கிறேன் என்றனாராமே இல்லை. அனைத்தேறும் பொழுது ஏதாவது என் கழுத்தை வந்து கொத்தால்... எட்டென்று பேர்வைகையைத் தலை யிருந்து என் கைரையில் இழுத்துப் போ. தந்திக் கொண்டு துக்குவதற்குப் பிரபத் தனப்பட்டேன். துக் கம் வந்தால் தானோ?

ஏதேதோ சிறு
உருவங்களை மனம்
மனம் மனம் மனம்
காட்டுகின்றன.

ஓட்டுவருக வாய
மாக அந்த வீட்டின்
கான் குடி இருக்கி
றேன். அந்த வீட்
டின் ஒரு பேயோ
யோரோ உலாவுவ

தர இத்தனை நாளை எங்குத் தெரிய
வில்லை. என் அந்த வீட்டுக்கு வருவதற்கு
முன்னால் ஒரு பேயை குடித்தனக்காரர்
அந்த வீட்டில் இருந்தாராம். என் வரு
வதற்கு முன்னால் அந்த வீட்டின் ஒரு
கொண்டியை தந்தொண்டியை உட்கொண்ட
கேள்விப்படவே வில்லை. ஆனால் அந்தக்
குடித்தனக்காரருக்கு விதவையான இளம்
பெண் ஒருத்தி இருந்தாளாம். அவள் திடீ
ரென்று ஒரு நாள் இறந்த விட்டாளாம்.
அந்தப் பெண் இறந்த ஒரு மாதத்திற்குள்
அவர்கள் வேறு இடத்திற்குக் குடி மாறிப்
போய் விட்டார்களாம். திடீரென்று ஒரு
வர் இறப்பதும், ஒரு இடத்தை மாற்றிக்
கொண்டு வேறு இடத்திற்குப் போவதும்
சகலமும். அதைப் பற்றி பெண்மான் என்
கவலைப்படவேயில்லை அப்பொழுது. அந்த
வீட்டுக்கு அந்த வீட்டு வருஷம் எப்ப
டியோ ஓடிவிட்டது. ஆனால் அன்று
இரவு அந்த வீட்டில் ஏதாவது பேய்
உலாவுமோ என்று சந்தேகம் எழுந்த
தற்கு ஆதாரமாக எதையும் குறிப்
பாக என்னும் சொல்வ முடியாது.
ஆனால் மனத்தில் எழுந்த சந்தேகம்
வளர்ந்த கொண்டே போய்ந்த.

அந்த வீட்டின் ஒரு காவல்தில் திடீ
ரென்று இறந்தபொழுது இளம் விதவைய்
பெண்ணைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும்.
அந்தப் பெண்ணை என் பார்த்ததே இல்லை.
அவள் யாரோ? எப்படி இருப்பாளோ?
எப்படித் திடீரென்று இறந்தாளோ?
இதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. அவள்
ஒரு இளம் விதவை என்பது வறையின் கீ
செய்த. ஒரு இளம் விதவை வாழ்க்கையில்
தனக்கேற்பட்ட துபாத்தின் காரண
மாகத் தந்தொண்டியை வேண்டி மூவன்
வாமல்வா? அவ்வாறு அது தத்
கொண்டிருந்தா கிருக்கும் வாய்ப்பு வய
தும் தேக திடமும் கொண்ட ஒரு பெண்
திடீரென்று இறந்து போகக் காரணம்
என்ன? அவள் இறந்த ஒரு மாதத்திற்
குள் அந்தக் குடும்பத்தின் இந்த வீட்டை
விட்டு வேறு இடத்திற்குப் போவாளா?
எனக்கு முதலில் சகலமும் கா
பட்டதெல்லாம் இப்பொழுது விபரீத
மாகப் பட்டது. அந்த விதவைய் பெண்

வின் ஆவிதான் அந்த
வீட்டை அப்படிச்
சுற்றிக்கொண்டிருக்க
வேண்டும் என்று
செய்திருக்க. எப்ப
டியோ அந்தப் பெண்
வின் உருவம் என்
மனம் கண்ணின் முன்
கின்று. என்ன பயன்
கரம்? அந்த முகத்
திற்கான் எவ்வளவு

கோரம்? அந்த உருவம் என் எழுந்ததை
கெடிக் வருவது போல் தோன்றியது.
போகையை அருகை வைத்துக் கொண்டு
என் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள
கிடைத்தேன். என் உடல் முழுவதும் ஓடும்
பெரு. இருதயம் கின்று கிடும்போல்
பட பட வென்று அடித்துக் கொண்டது.
தினாதித் தினாதி மூச்சு விட்டேன். போர்
வைக் கும்மிருந்த வண்ணம்.

யாரோ வார்த்தையை 'தட்டத்'வென்று
இடிப்பதுபோலிருந்தது. உதறக் கேட்
ட்டேன். யாரோ தட்டுகிறார்கள் என்று
தென்கொண்ட தெரிந்தது. யாராக இருக்க
லாம். மெதுவாகப் போலக் கதவைத் திறக்க
வாமா என்று யோசித்தேன். ஆனால்
துணிவு ஏற்படவில்லை. கதவைத் தட்டு
வதை என்னும்போது எங்கொரு
பழைய கைத் தூபகத்திற்கு வந்தது.
விகவேசுவரன் என்று எங்கொரு
கண்பம் இருந்தான். ராஜேசுவரி என்ற
ஒரு பண்டக்கார வீட்டுப் பெண்ணை அவன்
காதலித்தான். அந்தப் பெண்ணும் அவ
னைக் காதலித்தான். அவனைக் கல்யாணம்
செய்துகொண்ட வேண்டுமென்று அவ
யோடு துடித்துக் கொண் டிருந்தான்
அவன். ஆனால் கல்யாணத்துக்கு என்
வளையா தடக்கல் இருந்தது என்ன
குன் விகவேசுவரன் ஏதோ. அவனுக்கு
ராஜேசுவரியை விவாகம் செய்து
கொடுக்க அவருடைய பெற்றோர்கள்
சிறிது தயங்கினர். ராஜேசுவரியின்
தூபகமாவே இரயின் கெடுகோரம் வரை
யின் விகவேசுவரன் தாக்குவதில்லை.

ஒரு நாள் இரவு 10 மீதி வேகத்தில்
யாரோ வந்த அவன் வீட்டுக் கதவைத்
தட்டுவது போலிருந்தது. விகவேசுவரன்
அப்பொழுது விழித்துக் கொண்டிருந்த
தான் எழுந்த போர்க் கதவைத் திறந்து.
'யார்?' என்று கேட்டான். அவன் எதிரில்
ஒரு பெண்ணுருவம் கின்று. அது 'காள்
தான் ராஜேசுவரி' என்றது. 'ராஜேசு
வரியா? இந்த ஏதெனில் எங்கே வந்தாய்?'
என்னும் விகவேசுவரன். 'உங்களைப்
பார்த்தேன்!' என்றோடு கொஞ்சம்
வருவதற்கா?' என்றது அந்த உருவம்.
துடிப்போடு 'எங்கே!' என்னும் விக

வேகவரன். 'வாருங்கள், சொத்துகிறேன், என்னைதான் போய்த் தனிகையில் பேசிக் கொண்டிருக்கோம்' என்று ராஜேசுவரி, பரமம்! விசுவேசுவரன் என்று அன் டாஸ்திரைதவி ராஜேசுவரிபுடன் தனித் துப் பேசு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததே என்பதென்னி மறுமொழி உருவம் அவர் பின்னே டுத்தான். எல்ல சிலவு வெளிச் சம், ஊர் அடங்கி சிம்மதிரை இருந்தது. குருடன் கோலப் பந்திக்கொண்டு எடப் பதுபேரவ விசுவேசுவரன் ராஜேசுவரி கையப் பின் தோட்டித் தொனான். பவ் தெருக்கினை டுத்த ஆதற் கார்த்துச் சேயிமரக் உண் தோள்புக்கு அவர்கள் வந்தனர். தோள்புக்கு வந்த தும் அந்தப் பெண்ணுருவம் பேயுருவ மாயிற்று. ஊர் கோதந்திக்கு அவர் தாகடையில் 'பவ்'தொன்று யாரோ அடித் தது போலிருந்தது. அப்படிப்பட்ட அடி அவர் ஆயிரம் எப்பொழுதுமே வாய்விட நின்று. அங்கிருந்து தம்பித்தொடும் பிழைத்தோமென்று குடந்தெறிக்க டுட ஆரம்பித்தவர் விட்டிய வந்ததான் கீழ்க்க. மறுகார் அவர் படுத்தபடுக்கை யிலேயே இருந்த 'ராஜேசுவரி-பேய்-பிரை' என்று கடைசி சேயும் வந்த யின் பிதற்றி விட்டு உயிர் கித்தான்.

அந்த ஹெசியின் என் விட்டுக் கதவு தட்டப் பும்பேதான் எங்கு இருந்த கதை குப்பத்தத்து வராமல் என்ன செய்யும்? அதை கினைக்கும்போதே என் உடம் சினைத்தது அப்பொழுது கதவைத் தட்டு வது. அந்த விட்டிய நினைந்து இரந்த போன இரம் கிதவையின் ஆயிரக்கதா னிருக்க வேண்டுமென்று சந்தேசித்தேன், அப்படித்தானிருக்க வேண்டுமென் று முடியும் டுட்டினேன். உடனே என் மனசில் இருந்த பயம் அநிமாயிற்று. கதவு கொஞ்ச வேரம் வளரவில் தட்டப் பட்டது என் காதில் வந்துப் விழுந்தது. அதைக் கொஞ்சமும் விட்டியம் செய் வாமல் ஊர் போர்கைவருக்கையே எருக்கு மூடக்கித் கிடத்தேன்.

*

இரவு ஒரு வேரம் எழித்தந்தான் என் உறங்கினேன்—காலைக் கொடுவேரக் கழித்தந்தான் ஊர் எழுந்தேன். கை கினைத் தடைத்துக்கொண்டு பார்த்தபோது சேதாராமன் கொடுத்த 'சீழைச் சீழை' என்று புத்தகத்தான் மூலையில் என் கண் னில் பட்டது. அந்தப் புத்தகத்தானே இரவு முழுதும் என்வருப் பிதிரை உன் டாக்கி கித்திரைகைக் கொடுத்ததற்குக் காரணமாய் இருந்தது! அந்த புத்த கத்தில் என்னதான் எழுதி இருக்கிறது

என்று பார்த்த ஆவல் துண்டியது. அதை எடுத்துப் படிக்கலானேன்.

பாதிப் புத்தகம் படிக்கும் வளரவில் மூலையில் குழப்பம்படியான பவக் காமோ கபத்தியம் பிடிக்கும்படியான திருக்கிரம் சம்பவமோ ஒன்றும் இருந்த தாகத் தெரியவில்லை. விடென் தோடென் என்று முழுவதையும் படித்து விட் டேன். மூலையில் செய்திருந்த பவக்கர எச்சரிக்கைக்கு ஆதாரமாக எதுவும் அந்தப் புத்தகத்தில் இல்லை. கதை இது தான்: ஒரு பேய் தன் சீழைக்கண்டிடே பவப்படுகிறது. அந்த சீழை தன்னுடைய சீழைக் கண்டு பவப்படுகிறது. முதலில் பேய்க்கு சீழை உண்டா என்பது விசய் காத புதிர். அதற்குப் பின் பேயின் சீழ் துக்கு சீழை உண்டா என்பது ஆராய்ச்சிக் குரிய விசயம். இதெல்லாம் பேகையப் பார்த்தவர்களுக்கான் சொல்ல வேண்டும். வெறுப்போடு அந்தப் புத்தகத்தைத் தாக்கி மெனையில்லிது எதிர்த்த விட்டுப் பல் தவக்கப் போனேன்.

வாரத் கதவை யாரோ இடித்தானேன். போய்த் திறத்தேன். சேதாராமன் கின்று கொண்டிருந்தான். "என்னடா, ராத்திரி வந்து கதவை எவ்வளவு வேரம் இடித் திதான்? கி திறக்கவே இல்லையோ? கன் குறை துக்கி விட்டாரோ.....?" என்று கேட்டான்.

"கி இராத்திரி வந்து கதவை இடித் தாலா? ஊர் துக்கியிலை, கி கொடுத்த புத்தகத்தில் வளமாய் இருந்தது. அடடா—மன்னித்துக் கொள்" என்றேன்.

"அதை இரவோடு இரவாவே படித்து விட்டாலா? அடபாவி, அதற்காகத்தானே ஒரு ராத்திரியில் உன் விட்டை கோக்கி என் னுடி வந்தேன்?" என்று சேதாராமன் மிகவும் பரிதாபமாகத் சொன்னான்.

"எத்தனை.....?"

"அந்தப் புத்தகத்தை இராத்திரியில் படிக்கக்கூடாது. அதைத் தெரிவாத்தன மாக உன்விடம் எடுத்துக் கொடுத்த விட்டோமே என்று பவந்து ஒரு வந்தேன். எல்லவேன அதைப் படித்துவிட்டு எல்ல கினைமயிலேயே இருக்கிறேன்!" என்று ஒரு பெருமூச்சு விட்டான் சேதாராமன்.

"இத்தனை எழினை என்வருப் கபத்தி யம் பிடித்திருக்கும் என்று கினைத்து கி ஒரு வந்தாய் சொல்குக்கிறது. அதெல்லாம் ஒன்றும் வேண்டு விடவில்லை. கி ஒரு கபத் தியக்காரன். அந்தப் புத்தகத்தை எழு தினவன் ஒரு கபத்தியக்காரன்" என்று வேலியாகச் சொல்லிவிட்டுப் பல் தேய்க்க ஆரம்பித்தேன்.

உண்மையில் யார் கபத்தியக்காரன் என் பதை இவ்வு தெளிவாகக் வேண்டுமா?

பொன் விழா விற்பனை!

கிரேடி கவனத்தோடு தயாரி செய்யப்பட்டவை
ஒவ்வொன்றும் மிகவும் மலுட உத்தரவாதம்

No.

Size 6 1/2"

5 ஜூவல் கரோன் 32/- ரோக்குகோக்கு 35/-
7 " 40 ரூப 37/- ரோக்குகோக்கு 40/-
15 " 40 ரூப 45/- ரோக்குகோக்கு 48/-

No.

Size 7 1/2"

5 ஜூவல் கரோன் 31/- ரோக்குகோக்கு 33/-
7 " 40 ரூப 33/- ரோக்குகோக்கு 37/-
15 " 40 ரூப 45/- ரோக்குகோக்கு 47/-

No.

Size 11"

5 ஜூவல் கரோன் 22/- உயிர்ப்பம் 24/-
ரோப்பத்தோடு 24/- ரோ.கோக்கு 25/-
வாட்டி புது 15 ஜூவல் 55/-

No.

Size 8 1/2"

6 ஜூவல் கரோன் 32/- ரோக்குகோக்கு 36/-
7 " 40 ரூப 34/- ரோக்குகோக்கு 38/-
15 " 40 ரூப 48/- ரோக்குகோக்கு 52/-

No.

Size 6 1/2"

6 ஜூவல் கரோன் 24/- உயிர்ப்பம் 27/-
6 " ரோக்குகோக்கு 30/- உயிர்ப்பம் 32/-
15 " 40 ரூப 45/- உயிர்ப்பம் 48/-
இம். கலம்பீக் 24/- உயிர்ப்பம் இம். 25/-
பாக்கெட் வாட் 12/- உயிர்ப்பம் 15/-

பாக்கெட், ரோக்குகோக்கு, கிரேடி வசீ இவ்வகை

CARONA WATCH CO.
Post Box No. 6729, Calcutta - 7

ப்ளாண்டர்ஸ்

வைறு க்ரோன்

நீலகிரித்

தேயிலை

**நீங்கள்
ரசிக்கக்கூடிய
ருசிக்காக**

THE PLANTERS COMPANY, LTD.,
COONOR, NILGRIS & INDIA.

ஹெர்குலஸ் தான் இந்தியாவில் மிகச்
சிறந்த சைக்கிள் என்பது எவ்விதம்

ஹெர்குலஸ் சைக்கிள்கள்
ஆபிரிக்கா, இந்தியா, தாய்லாந்து

ஹெர்குலஸ் சைக்கிள்கள் எங்கெங்கு சென்
ருதும் அந்தந்த இடங்களின் சூழ்நிலைக்கு
மிகவும் ஏற்றவையாகத் திகழின்றது.
ஒவ்வொரு தேசத்தின் விசேஷத் தேவை
களை ஹெர்குலஸ் கம்பெனி இஞ்சினி
யர்கள் நன்கு அறிந்திருப்பதினால்தான்
இது சாத்தியமாகிறது. நூதன அமைப்பு,
மிகவும் உயர் சகப் போருள்கள், இவை
வில்லா யேசைப்பாடு ஆகிய குணங்களால்
ஹெர்குலஸ் சைக்கிள்கள் உலகத்திலேயே
மிகவும் விரும்பத் தகுந்ததாய் உள்ளது.

Hercules

ஹெர்குலஸ்

மக்கள் சிறப்பாக விவரப்படுத்தியிருக்கும் கிடைக்கும்

THE HERCULES CYCLE & MOTOR CO. LTD., BIRMINGHAM, ENGLAND.

சென்னை

கோலிஞஸ்

புன்னகையில் அழுது மீள்கிறது!

நுரைதான் இந்த
விதழிபாத்திற்குக் காரணம்!

அழகு கொண்டவனதுகட
—எனெனில் அகாசயக்குற
அவரே பொதுவானது!

சாமிநாத பிரதீபி
உபயோகிப்பதே
உத்தமம்

இந்தியாவில் தயாரிப்பாளர்கள்:
ஜியாப்டே மானஸ்க் & கோ. லிட்.,
மும்பாய் 1

விற்பன: கங்குத்தா-மதராஸ்-ஒய்.சி.
சா. 4250

அதி அற்புத ரகங்கள் !

புகழ் பெற்ற கணிக் பாக்கெட்களில் தயாரானது
ஒவ்வொன்றும் 5 வருஷ உத்தரவாத முகவரை

6 ஜூவக் 4ரேய் 38/- ரேய்க்கு கோய்க்கு 38/-
7 .. 4ரேய் 36/- உ.யர் ரகம் 38/-
16 .. 4ரேய் 44/- ரேய்க்கு கோய்க்கு 42/-

6 ஜூவக் 4ரேய் 28/- ரேய்க்கு கோய்க்கு 38/-
7 .. 4ரேய் 33/- உ.யர் ரகம் 36/-
16 .. 4ரேய் 42/- ரேய்க்கு கோய்க்கு 46/-

முதுவதுக் ஜூவக் 19/- உ.யர் ரகம் 21/-
ரேய்க்கு கோய்க்கு 21/- ரேய்க்கு கோய்க்கு 23/-
கம்பெனம் உ.யர் ரகம் 26 ரேய்க்கு 27/-

6 ஜூவக் 4ரேய் 26/- ரேய்க்கு கோய்க்கு 32/-
7 .. 4ரேய் 32/- ரேய்க்கு கோய்க்கு 36/-
16 .. 4ரேய் 48/- ரேய்க்கு கோய்க்கு 52/-

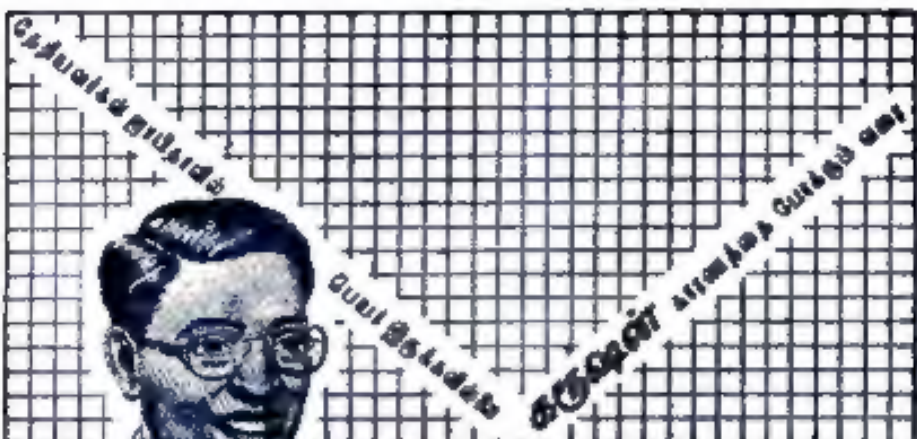

6 ஜூவக் 4ரேய் 22/- உ.யர் ரகம் 26/-
5 .. ரேய்க்கு கோய்க்கு 30/- உ.யர் ரகம் 33/-
16 .. 4ரேய் 46/- ரேய்க்கு கோய்க்கு 56/-
கடல் பீல் 20/- உ.யர் ரகம் 26/
பாக்கெட் ஸ்டீல் 12/- உ.யர் ரகம் 16/-

தயாரிப்பாளர் பிரதீபிபிரதீபி. இரண்டு
கண்காணிகள் ஆட்டிக்கு தயாரிப்பாளர் இரண்டு

PIONEER WATCH CO

POST BOX NO 11428 CALCUTTA

அவரின்மீட வேண்டு மாணவனும் அவ்வளவு அக்கரையாகப் பரிசாக யில் தேறுதலியோ, அவ்வது அநிகம் உழைக்கவோ இல்லை. அடிக்கடி பரிசாகயில் தேரல் மீடும் அநிக நோம் புத்தகங்களுடன் கழிக்கவே துண்டிந்து. அதில் யாதொரு பிரயோசனமும் இல்லை. படிப்பில் கவனம் செலுத்தவோ அவ்வது விஷயங்கள் மனதில் வைக்கவோ முடியவில்லை. இவ்வாறு மனமுடையும் தருணத்தில்தான் ஒரு நண்பன் "க்ருஷ்ன்" சிபாரிசு செய்தான்.....

மாணவர்களின் மிகவும் நினைவாக, ஆனால் கண்ணிலுள் பெரும் மதிப்பிற் றாக நோக்கத்தகுந்த இழப்பதென்றும் கண்ணின் தயக்கம் பயனற்றதே. தன்மேலும் படிப்பு, உத்தமமான கரத் தும் நேரம்வராமலும்கூட, இவை எல்லாம், குத்திரக்காய், குட்டகம் இவற்றை மத்திக்கி செய்கின்றன. அதனால் நேரமியுள்ள அந்தந்தக் கரத் குட்டகத்தையும் அந்தந்தப்படுத்த

கின்றன. ஒவ்வொரு அறிவும் பாதிக்கப் படுகின்றது. அநேகமாக முதன்மை யாகத் தேரக் கூடியவர்களும் தேரத் தகுந்த ஏற்படலாம்.

நேர உழைப்பின்மையும்கூட, தன்மேலும் உட்கொத்திருப்பதிலும்கூட ஏற்படக் கூடிய விஷயங்களில் பாதிக்கப்பட்டு டாக் இத்தே "க்ருஷ்ன்" சிபாரிசு நாக்ருஷ்ன். க்ருஷ்னின்மேல் நோக்க தாதுக்கம் உபயோகத்தில் மூல கர னத்தா ஆறுதல்களில் தாக்ருஷ்ன் தன. குத்திரக்காய், எல்லாம் குட்ட க்ருஷ்ன் இவற்றையாவே இயக்கப்படு கின்றன. பரபரப்பு, உத்தமத்தின்மை அகவாசியம், இவை ஒழித்து விடக் ழும், உத்தமத்தின்மையும் திரும்பக் கிடைக்கிற் றன. ஒவ்வொரு மனோக்கற்றும் சரி வரப்படுகூடியும் கற்றுக்கொடுக்கிறீர்கள். கெய்க்குக்கிடமும் விவரபரிக றிடமும் "க்ருஷ்ன்" கு. 1-10-0க்குக் கிடைக்கின்றது.

"க்ருஷ்ன்" சிபாரிசு க்ருஷ்ன், கோ., மீட்ட., (மாஞ்சேட்டை, இக்கோ ளுக்கு) அவர்களின் தயாரிக்கப்பட்டு கரத் து கம்பெனி, மீட்ட., (மய்யா, மதராஸ் க்கத்தா) அவ் ளை விவரபரிக றிக்கப் படு கின்றன.

நீங்களும் அந்த க்ருஷ்ன் உணர்ச்சியைப் பெறலாம்

அவனுக்கு ஆனந்தம் அளிப்பதற்கு
கைமோடு ஒரு புட்டி வைத்திருங்கள்

குரத்தைக்கு விற்ப்பு
மேலாந் இக்காத்திரம்
தாம் அவன் சத்தோடியா
யிடுக்கிலும். குரத்தை
சத்தோடியா யிடுப்
பதாம் தாயரும் சத்
தோடியா யிடுக்கிலும்.

கிரைப் ஸிரப்

தயாரிப்பாளர் :
த. மாகுட் இன்டர்நேஷல் & டெக்னிகல் கார்பரேட்டர்ஸ் லிமிடெட், மகேசுவரம், பெங்களூர்
விநியோக ஆய்விதழ் :
பென்ட் & கர்பெனி லிமிடெட், தயால் பெட்டி. நெ. 63, சென்னை

BZ 37

இருமல், அவஸ்தை யளிக்கும் ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி
3 நிமிஷங்களில் ஒழிக்கப் படுகின்றன

ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி தாக்குதலால் மூச்சுத்
திணர் துக்கமின்றி அவதிகழுகிறீர்களா?
அதிகமாக இருமுவதால் பிராணவலையையாக
இருக்கிறதா? பரஸ்பர உணர்ச்சியினால் வேலை
செய்ய அசக்தராகவும், குழைமையால் சில
வந்துக்கொண்டும், உணவுகளையும் சரப்பிட
முடியவில்லையா?

எவ்வளவு நாட்களாக உபரகதபுத்து எனது
உபயோகத்திற்குப்போகும் சரி, மெண்டாகோ
(Mendaco) ஒர் புதிய நம்பிக்கை அளிக்கும்.
மயக்க மருத்துவனின், புக்க சிகித்தலின், இஞ்சக்ஷனின், ஆட்டோஸ்பாஸ்ட் நோயை
யின்கி, செயல் வேண்டியதெல்லாம் குவியுத
இதன் குப் பீக் கினை சரப்பிட்டியுடையோடு
உட்கொள்ள வேண்டியதே. உபத்திரவங்கள்
மாயமாக மறைந்துவிடும். ஒன்றே நிமிஷங்
களில் மெண்டாகோ (Mendaco) இரத்தத்துடன்
கொத்து வேலை செய்வதே தொடங்கி, உபத்திரவக்
கொத்து சிரமமின்றி மயக்கத்தை அபே
யிடுத்தி செய்து முதல் நான் இரவே நல்ல
நித்திரையை அளித்து விடையில் பல
வருஷங்கள் வேண்டாம் உணர்ச்சியையும்
அசத்தையும் பெறுவீர்கள்.

2 வருஷங்களில் ஆஸ்துமா இல்லை

மெண்டாகோ (Mendaco) அநேகமாக உட்கொ
ழுதுமனிதன் உயிரைத் தாக்குதலுக்குவது
மட்டுமின்றி எதிர்முக தாக்குதல் ஏற்படாது
செய்கிறது. உதாரணமாக நே. சிசேட்டின்,

ஜாமிட்டன், ஒன்ட், காமட், இருமல்
ஒக்கத் திணறலால் இரவு துக்கமின்றி 40
பயனுக்கு எடை குறைத்து. இரத்து விடுவா
என எதிர்பார்க்கப் பட்டது. மெண்டாகோ
(Mendaco) ஆஸ்துமாவை முதல் நாளே
திதுத்தி விட்டது. இதன் கு வருஷங்களில்
அவ்வுபரகதயே மிண்டும் ஏற்பட்ட திண

பணம் வாயில் உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ (Mendaco) முதல் வேலை சரப்
பிட்டதும் நோயாக சத்தத்துடன் கொத்து
ஆஸ்துமாவை ஒழிக்கிறது. மெண்டாகோ (Men-
daco) அதிவிசுவாசம் வாயில் பல வருஷம்
வேண்டாம் உணர்ச்சி, பலம் இவற்றை அளித்
கிறது. வாயில் உத்தரவாதத்தின் கீழ் மெண்டாகோ
(Mendaco) உபயோகத்துடன் பரத்த
தர்ப்பளிக்கும். மெண்டாகோ (Mendaco) சரப்
பிட்ட பீக் பூனை குணம் பெற்றுத் திருப்தி
யளிக்காவிடில் வேற்றுப் பெட்டியை அனுப்
பினும் ஒழுத்த நோயையும் வாயில் செய்வப்
படும். இன்றே மருத்துவியைப்பார்க்கலிடமிருந்து
மெண்டாகோ (Mendaco) வாங்குங்கள். இந்
நரவு ஏற்படத் துங்குவிடுக்க, மதுநாள்
காலை எவ்விதமான தெம்புணர்ச்சி ஏற்படுகிற

தென் பகையுள்
பாருங்கள். உத்தர
வாதம் உங்களுக்கு
பாதுகாப்பு
அளிக்கிறது.

Mendaco

மெண்டாகோ

● ஆஸ்துமா ● மார்ச்சனி நோய் ● நோஜரம் இவற்றை நிவர்த்திக்கிறது

இக்கைகள் வேலையில்
ஈடுபட்டிருக்கின்றன, ஆனால்...

... வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும்
கைகளும் அழுக்கடைகின்றன!

அழுக்கடைந்த கைகள்
மறைந்திருக்கும்
அபாயத்தைத்
தாங்குகின்றன!

அழக்கம் கைகளுக்கு
முன்படாத சிதுமிகள் இருப்பதால்!

லைப்பாயினால் அடிக்கடி கழிவுங்கள்

லைப்பாய் சோப்

அழக்கிலிருக்கும் சிதுமிகளிலிருந்து
உங்களை காப்பாற்றுகிறது!